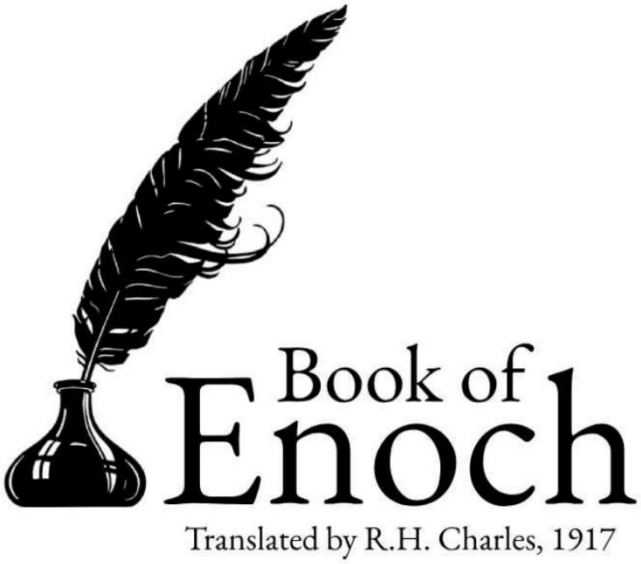

Llyfr Enoch

PENNOD 1

1. Geiriau bendith Enoch, â pha rai y bendithiodd yr etholedigion a'r cyfiawn, a fyddant yn byw yn nydd y gorthrymder, pan fydd yr holl ddrygionus a digroeso i'w symud.
2. Ac efe a gymerodd ei ddameg, ac a ddywedodd, Enoch, dyn cyfiawn, yr hwn a agorwyd ei lygaid gan Dduw, a welodd weledigaeth yr Un Sanctaidd yn y nefoedd, a ddangoswyd i mi gan yr angylion; a chlywais bob peth oddi wrthynt, a deallais oddi wrthynt fel y gwelais, ond nid i'r genhedlaeth hon, ond i'r genhedlaeth bell sydd i ddod.
3. Ynglŷn â'r etholedigion dywedais, a chymerais fy nagem amdanynt: Bydd yr Un Mawr Sanctaidd yn dod allan o'i drigfa,
4. A bydd y Duw tragwyddol yn sathru ar y ddaear, sef ar Fynydd Sinai, ac yn ymddangos o'i wersyll, ac yn ymddangos yng nghryfder ei allu o nefoedd y nefoedd.
5. A bydd pawb yn cael eu taro ag ofn, A bydd y Gwylwyr yn crynu, A bydd ofn a chryndod mawr yn eu gafael hyd eithafion y ddaear.
6. A bydd y mynyddoedd uchel yn cael eu hysgwyd, a'r bryniau uchel yn cael eu gostwng, a byddant yn toddi fel cwyr o flaen y fflam,
7. A rhwygir y ddaear yn llwyr, a bydd popeth sydd ar y ddaear yn darfod, a bydd barn ar bob dyn.
8. Ond gyda'r cyfiawn y gwna Efe heddwch. Ac y bydd yn amddiffyn yr etholedigion, A bydd trugaredd arnynt. A byddant i gyd yn eiddo i Dduw, A byddant yn ffynnu, A byddant i gyd yn cael eu bendithio. A bydd Efe yn eu cynorthwyo i gyd, A bydd goleuni yn ymddangos iddynt, A bydd Efe yn gwneud heddwch â hwy.
9. Ac wele! Mae'n dod gyda deng mil o'i sanctaidd, i weithredu barn ar bawb, ac i ddinistrio'r holl rai annuwiol: ac i gondemnio pob cnawd am holl weithredoedd eu hanuwioldeb a wnaethant yn annuwiol, ac am yr holl bethau caled a lefarodd pechaduriaid annuwiol yn ei erbyn.

PENNOD 2

1. Sylwch ar bopeth sy'n digwydd yn y nefoedd, sut nad ydynt yn newid eu cylchdroadau, a'r goleuadau sydd yn y nefoedd, sut maent i gyd yn codi ac yn machlud yn eu trefn, pob un yn ei amser, ac nid ydynt yn torri eu trefn benodedig.
2. Edrychwch ar y ddaear, a rhowch sylw i'r pethau sy'n digwydd arni o'r dechrau i'r diwedd, mor gadarn ydynt, fel nad oes dim o'r pethau ar y ddaear yn newid, ond mae holl weithredoedd Duw yn ymddangos i chwi.
3. Edrychwch ar yr haf a'r gaeaf, fel y mae'r holl ddaear yn llawn dŵr, a chymylau a gwlith a glaw yn gorwedd arni.

PENNOD 3

Sylwch a gweld sut yn y gaeaf mae'r holl goed yn ymddangos fel pe baent wedi gwywo a cholli eu holl ddail, ac eithrio pedair ar ddeg o goed, nad ydynt yn colli eu dail ond yn cadw'r hen ddail am ddwy i dair blynedd nes i'r newydd ddod.

PENNOD 4

Ac eto, sylwch ddyddiau'r haf sut mae'r haul uwchben y ddaear gyferbyn â hi. Ac yr ydych yn ceisio cysgod a lloches oherwydd gwres yr haul, ac mae'r ddaear hefyd yn llosgi gyda gwres cynyddol, ac felly ni allwch sathru ar y ddaear, nac ar graig oherwydd ei gwres.

PENNOD 5

1. Sylwch sut mae'r coed yn gorchuddio eu hunain â dail gwyrdd ac yn dwyn ffrwyth: am hynny rhowch sylw a gwybod am ei holl weithredoedd, a chydnabyddwch sut y gwnaeth yr Un sy'n byw am byth hwy felly.
2. Ac mae Ei holl weithredoedd yn mynd ymlaen felly o flwyddyn i flwyddyn am byth, a'r holl dasgau y maent yn eu cyflawni drosto, a'u tasgau nid ydynt yn newid, ond yn ôl fel y gorchmynnodd Duw felly y gwneir.
3. Ac wele sut mae'r môr a'r afonydd yn yr un modd yn cyflawni ac yn peidio â newid eu tasgau o'i orchmynion.
4. Ond nid ydych wedi bod yn gadarn, nac wedi gwneud gorchmynion yr Arglwydd, Ond rydych wedi troi cefn ac wedi llefaru geiriau balch a chaled â'ch genau aflan yn erbyn Ei fawredd. O, chwi galon galed, ni chewch heddwch.
5. Am hynny y byddwch yn melltithio eich dyddiau, a bydd blynyddoedd eich bywyd yn darfod, a bydd blynyddoedd eich dinistr yn amlhau mewn melltith dragwyddol, ac ni chewch drugaredd.
6. Yn y dyddiau hynny y gwnewch eich enwau yn felltith dragwyddol i'r holl rai cyfiawn, a thrwy chwi y melltithia pawb sy'n melltithio, a bydd yr holl bechaduriaid a'r digrefydd yn melltithio trwy chwi, a bydd i chwi'r digrefydd felltith. A bydd yr holl ... yn llawenhau, a bydd maddeuant pechodau, a phob trugaredd a heddwch a goddefgarwch: bydd iachawdwriaeth iddynt, goleuni da. Ac i chwi i gyd bechaduriaid ni fydd iachawdwriaeth, ond bydd melltith arnoch chi i gyd.
7. Ond i'r etholedigion bydd goleuni a llawenydd a heddwch, A byddant yn etifeddu'r ddaear.

8 Ac yna rhoddir doethineb i'r etholedigion, a byddant i gyd yn fyw ac ni phechant byth eto, naill ai trwy annuwioldeb neu trwy falchder: ond y rhai doeth fyddant yn ostyngedig.
9 Ac ni throseddant eto, ac ni phechant holl ddyddiau eu bywyd, ac ni fyddant farw o ddicter neu lid dwyfol, ond byddant yn cwblhau nifer dyddiau eu bywyd. A bydd eu bywydau'n cynyddu mewn heddwch, a bydd blynyddoedd eu llawenydd yn amlhau, mewn llawenydd a heddwch tragwyddol, holl ddyddiau eu bywyd.

PENNOD 6

1. A phan amlhaodd plant dynion, yn y dyddiau hynny y ganwyd iddynt ferched prydferth a gweddus.
2. A gwelodd yr angylion, plant y nefoedd, hwy a chwennychasant hwy, a dywedasant wrth ei gilydd: 'Dewch, dewiswn wragedd i ni o blith plant dynion a chenhedlu plant i ni.'
3. A dywedodd Semjâzâ, a oedd yn arweinydd iddynt, wrthynt: 'Mae arna' i ofn na fyddwch chi wir yn cytuno i wneud y weithred hon, a bydd yn rhaid i mi yn unig dalu cosb pechod mawr.'
4. A dywedasant ef i gyd: ‘Gadewch inni i gyd dyngu llw, a rhwymo ein hunain trwy felltithau i beidio â chefnu ar y cynllun hwn ond i wneud y peth hwn.’
5. Yna tyngasant bawb gyda'i gilydd a rhwymasant eu hunain trwy felltithion cydfuddiannol arno.
6. Ac roedden nhw i gyd yn ddau gant; a ddaeth i lawr yn nyddiau Jared ar gopa Mynydd Hermon, a galwasant ef yn Fynydd Hermon, oherwydd eu bod wedi tyngu llw a rhwymo eu hunain trwy felltithion cydfuddiannol arno.
7. A dyma enwau eu harweinwyr: Sêmîazâz, eu harweinydd, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs, Batârêl, Anânêl, Zaqîjâl, Anânêl, Zaqîjâl, Anânêl, Zaqîjâl, Anânêl, Zaqî, Sariêl.
8. Dyma eu penaethiaid o ddegau.

PENNOD 7

1. A chymerodd yr holl rai eraill ynghyd â hwy wragedd iddynt eu hunain, a dewisodd pob un un iddo'i hun, a dechreuasant fynd atynt a'u halogi eu hunain â hwy, a dysgasant iddynt swynion a hudoliaethau, a thorri gwreiddiau, a'u gwneud yn gyfarwydd â phlanhigion.
2. A buont feichiog, ac esgorasant ar gewri mawrion, yr oedd eu taldra yn dair mil o elynnau:
3. A fwytaodd holl gaffaeliadau dynion. A phan na allai dynion eu cynnal mwyach,
4. Trodd y cewri yn eu herbyn a difa dynolryw.
5. A dechreusant bechu yn erbyn adar, ac anifeiliaid, ac ymlusgiaid, a physgod, a difa cnawd ei gilydd, ac yfed y gwaed.
6. Yna cyhuddodd y ddaear y rhai digyfraith.

PENNOD 8

1. A dysgodd Azâzêl i ddynion wneud cleddyfau, a chyllyll, a thariannau, a breichledau, a dwyfronnau, a rhoddodd wybod iddynt fetelau'r ddaear a chelf eu gweithio, a breichledau, ac addurniadau, a defnyddio antimoni, a harddu'r amrannau, a phob math o gerrig costus, a phob trwyth lliwio.
2. A chododd llawer o anufudd-dod, a chyflawnasant odineb, a chawsant eu harwain ar gyfeiliorn, a daethant yn llygredig yn eu holl ffyrdd. Dysgodd Semjâzâ swynion, a thorri gwreiddiau, Armârôs datrys swynion, dysgodd Barâqîjâl astroleg, Kôkabêl y cytserau, Ezêqêêl gwybodaeth y cymylau, Araqiêl arwyddion y ddaear, Shamsiêl arwyddion yr haul, a Sariêl cwrs y lleuad. Ac wrth i ddynion ddiflannu, gwaeddasant, ac aeth eu cri i fyny i'r nefoedd . . .

PENNOD 9

1. Ac yna edrychodd Michael, Uriel, Raphael, a Gabriel i lawr o'r nefoedd a gweld llawer o waed yn cael ei dywallt ar y ddaear, a phob anghyfraith yn cael ei wneud ar y ddaear.
2. A dywedasant wrth ei gilydd: ‘Y ddaear a wnaed heb breswylydd yn gweiddi llais eu cri hyd at byrth y nefoedd.
3. Ac yn awr atoch chi, sanctaidd y nefoedd, mae eneidiau dynion yn gwneud eu deisyfiad, gan ddweud, "Dygwch ein hachos gerbron y Goruchaf."
4. A dywedasant wrth Arglwydd yr oesoedd: ‘Arglwydd yr arglwyddi, Duw’r duwiau, Brenin brenhinoedd, a Duw’r oesoedd, y mae gorsedd Dy ogoniant yn sefyll dros holl genhedlaethau’r oesoedd, a’th enw yn sanctaidd ac yn ogoneddus ac yn fendigedig dros yr holl oesoedd!
5. Ti a wnaeth bob peth, ac yr wyt ti â gallu dros bob peth: ac mae pob peth yn noeth ac yn agored yn Dy olwg, ac yr wyt ti'n gweld pob peth, ac ni all dim guddio ei hun oddi wrthyt Ti.
6. Ti’n gweld beth wnaeth Azâzêl, a ddysgodd bob anghyfiawnder ar y ddaear ac a ddatgelodd y cyfrinachau tragwyddol a gedwid yn y nefoedd, yr oedd dynion yn ymdrechu i’w dysgu:
7. A Semjâzâ, yr hwn y rhoddaist awdurdod iddo i deyrnasu dros ei gymdeithion.
8. Ac y maent wedi mynd at ferched dynion ar y ddaear, ac wedi cysgu gyda'r menywod, ac wedi eu halogi eu hunain, ac wedi datgelu iddynt bob math o bechodau.
9. Ac mae'r menywod wedi esgor ar gewri, ac mae'r holl ddaear wedi'i llenwi â gwaed ac anghyfiawnder drwy hynny.
10. Ac yn awr, wele, y mae eneidiau'r rhai a fu farw yn wylo ac yn gwneud eu deisyfiad at byrth y nefoedd, ac y mae eu galar wedi esgyn: ac ni allant beidio oherwydd y gweithredoedd anufudd a wneir ar y ddaear.
11. Ac yr wyt ti'n gwybod pob peth cyn iddynt ddigwydd, ac yr wyt ti'n gweld y pethau hyn ac yr wyt ti'n eu goddef, ac nid wyt ti'n dweud wrthym ni beth a wnawn ni iddyn nhw ynglŷn â'r rhain.'

PENNOD 10

1. Yna dywedodd y Goruchaf, y Sanctaidd a'r Mawr, ac anfonodd Uriel at fab Lamech, a dywedodd wrtho:
2. Dos at Noa a dywed wrtho yn fy enw i "Cuddia dy hun!" a datguddia iddo'r diwedd sy'n agosáu: y bydd yr holl

ddaear yn cael ei dinistrio, a bod dilyw ar fin dod ar yr holl ddaear, a bydd yn dinistrio popeth sydd arni.
3. Ac yn awr cyfarwyddwch ef fel y gall ddianc a chadw ei had dros holl genedlaethau'r byd.'
4. A dywedodd yr Arglwydd eto wrth Raphael: 'Rhwymwch Azâzêl â'i ddwylo a'i draed, a'i daflu i'r tywyllwch: a gwnewch agoriad yn yr anialwch, sydd yn Dûdâêl, a'i daflu yno.'
5. A gosodwch arno greigiau garw a danheddog, a gorchuddiwch ef â thywyllwch, a gadewch iddo aros yno am byth, a gorchuddiwch ei wyneb rhag iddo weld golau.
6. Ac ar ddydd y farn fawr fe'i bwrir i'r tân. Ac iachâ'r ddaear a lygrodd yr angylion, a chyhoedda iachâd y ddaear, fel y gallant iacháu'r pla, ac na fydd holl blant dynion yn diflannu oherwydd yr holl bethau cyfrinachol a ddatgelodd y Gwylwyr ac a ddysgodd i'w meibion.
8. Ac mae'r holl ddaear wedi'i llygru trwy'r gweithredoedd a ddysgwyd gan Azâzêl: iddo ef y priodolir pob pechod.'
9. A dywedodd yr Arglwydd wrth Gabriel: 'Ewch ymlaen yn erbyn y bastardiaid a'r rhai diystyriol, ac yn erbyn plant godineb: a dinistriwch blant godineb a phlant y Gwylwyr o blith dynion a'u peri i fynd allan: anfonwch hwynt yn erbyn ei gilydd fel y gallant ddinistrio ei gilydd mewn brwydr: oherwydd ni fydd ganddynt hyd dyddiau.'
10. Ac ni roddir unrhyw gais a wnânt eu tadau gennyt ti i'w tadau ar eu rhan; oherwydd y maent yn gobeithio byw bywyd tragwyddol, a bydd pob un ohonynt yn byw pum cant o flynyddoedd.'
11. A dywedodd yr Arglwydd wrth Michael: 'Dos, rhwyma Semjâzâ a'i gymdeithion sydd wedi uno â menywod er mwyn eu halogi eu hunain â hwy yn eu holl aflendid.'
12. A phan fydd eu meibion wedi lladd ei gilydd, a phan fyddant wedi gweld dinistr eu hanwyliaid, rhwymwch hwynt yn dynn am saith deg cenhedlaeth yng nghymoedd y ddaear, hyd ddydd eu barn a'u diwedd, hyd ddydd y farn sydd am byth bythoedd wedi'i chwblhau.
13. Yn y dyddiau hynny fe'u harweinir i ddyfnder tân: ac i'r boen a'r carchar lle byddant wedi'u caethiwo am byth.
14. A phwy bynnag a gondemnir a'i ddinistrio, bydd o hynny ymlaen yn rhwym ynghyd â hwy hyd ddiwedd yr holl genedlaethau.
15. A dinistriwch holl ysbrydion y rhai diystyriol a phlant y Gwylwyr, oherwydd eu bod wedi cam-drin dynolryw.
16. Dinistriwch bob camwedd oddi ar wyneb y ddaear a bydded i bob gwaith drwg ddod i ben: a bydded i blanhigyn cyfiawnder a gwirionedd ymddangos: a bydd yn fendith; bydd gweithredoedd cyfiawnder a gwirionedd yn cael eu plannu mewn gwirionedd a llawenydd am byth.
17 Ac yna bydd yr holl gyfiawn yn dianc, ac yn byw nes iddynt genhedlu miloedd o blant, a byddant yn cwblhau holl ddyddiau eu hieuenctid a'u henaint mewn heddwch.
18 Ac yna y bydd yr holl ddaear yn cael ei thrin mewn cyfiawnder, a bydd y cyfan wedi'i blannu â choed ac yn llawn bendith.
19. A bydd pob coeden ddymunol yn cael ei phlannu arni, a byddant yn plannu gwinwydd arni: a bydd y winwydden a blannant arni yn cynhyrchu gwin yn helaeth, ac o ran yr holl had a heuir arni bydd pob mesur ohoni yn dwyn mil, a phob mesur o olewydd yn cynhyrchu deg gwasg o olew.
20. A glanha'r ddaear oddi wrth bob gormes, ac oddi wrth bob anghyfiawnder, ac oddi wrth bob pechod, ac oddi wrth bob annuwioldeb: a dinistriwch oddi ar y ddaear yr holl aflendid a wneir ar y ddaear.
21. A bydd holl blant dynion yn gyfiawn, a bydd yr holl genhedloedd yn cynnig addoliad ac yn fy moliannu, a bydd pawb yn fy addoli. A bydd y ddaear yn cael ei glanhau o bob halogiad, ac o bob pechod, ac o bob cosb, ac o bob poen, ac ni fyddaf byth yn eu hanfon arni eto o genhedlaeth i genhedlaeth ac am byth.

PENNOD 11

1. Ac yn y dyddiau hynny yr agoraf ystafelloedd trysor y fendith sydd yn y nefoedd, er mwyn eu hanfon i lawr ar y ddaear dros waith a llafur plant dynion.
2. A bydd gwirionedd a heddwch yn gysylltiedig â'i gilydd drwy holl ddyddiau'r byd a thrwy holl genedlaethau dynion.

PENNOD 12

1. Cyn y pethau hyn yr oedd Enoch wedi ei guddio, ac ni wyddai neb o blant dynion ble yr oedd wedi ei guddio, a ble yr oedd yn trigo, a beth a ddigwyddodd iddo.
2. Ac yr oedd ei weithgareddau yn ymwneud â'r Gwylwyr, a'i ddyddiau oedd gyda'r rhai sanctaidd.
3. Ac roeddwn i, Enoch, yn bendithio Arglwydd y mawredd a Brenin yr oesoedd, ac wele! galwodd y Gwylwyr fi yn Enoch yr ysgrifennydd a dweud wrthyf:
4. 'Enoch, ti ysgrifennydd cyfiawnder, dos, datgan i Wylwyr y nefoedd sydd wedi gadael y nefoedd uchel, y lle sanctaidd tragwyddol, ac wedi eu halogi eu hunain â menywod, ac wedi gwneud fel y mae plant y ddaear yn ei wneud, ac wedi cymryd gwragedd iddynt eu hunain: "Chwi a wnaethoch ddinistr mawr ar y ddaear:
5. Ac ni chewch heddwch na maddeuant pechod: ac yn gymaint ag y maent yn ymhyfrydu yn eu plant,
6. Byddant yn gweld llofruddiaeth eu hanwyliaid, ac yn galaru am ddinistr eu plant, ac yn erfyn am byth, ond ni chewch drugaredd a heddwch.

PENNOD 13

1. Ac aeth Enoch a dweud: 'Azâzêl, ni chei heddwch: mae dedfryd ddifrifol wedi mynd yn dy erbyn i'th roi mewn rhwymau:
2. Ac ni chei oddefgarwch na chais yn cael ei ganiatáu i ti, oherwydd yr anghyfiawnder a ddysgaist, ac oherwydd holl weithredoedd annuwioldeb ac anghyfiawnder a phechod a ddangosaist i ddynion.'
3. Yna euthum ac ymddiddan â hwynt oll gyda'i gilydd, ac yr oeddent oll yn ofnus, ac ofn a chryndod a'u gafaelodd.
4. Ac erfyniasant arnaf i lunio deiseb drostynt er mwyn iddynt gael maddeuant, ac i ddarllen eu deiseb ym mhresenoldeb Arglwydd y nefoedd.
5. Oherwydd o hynny ymlaen ni allent siarad ag Ef na chodi eu llygaid i'r nefoedd oherwydd cywilydd am eu pechodau yr oeddent wedi cael eu condemnio amdanynt.
6. Yna ysgrifennais eu deiseb, a'r weddi ynghylch eu hysbryd a'u gweithredoedd yn unigol ac ynghylch eu ceisiadau am iddynt gael maddeuant a hyd dyddiau.

7. Ac euthum i ffwrdd ac eisteddais wrth ddyfroedd Dan, yng ngwlad Dan, i'r de o orllewin Hermon: darllenais eu deiseb nes i mi syrthio i gysgu.
8. Ac wele, daeth breuddwyd ataf, a syrthiodd gweledigaethau arnaf, a gwelais weledigaethau cosb, a daeth llais yn gorchymyn i mi ei adrodd i feibion y nefoedd, a'u ceryddu.
9. A phan ddeffrais, deuthum atynt, ac yr oeddent i gyd yn eistedd wedi ymgynnull ynghyd, yn wylo yn 'Abelsjâîl, sydd rhwng Lebanon a Sênêsêr, â'u hwynebau wedi'u gorchuddio.
10. Ac adroddais o'u blaen yr holl weledigaethau a welais yn fy nghwsg, a dechreuais lefaru geiriau cyfiawnder, a cheryddu'r Gwylwyr nefol.

PENNOD 14

1. Llyfr geiriau cyfiawnder, a cherydd y Gwylwyr tragwyddol yn unol â gorchymyn yr Un Mawr Sanctaidd yn y weledigaeth honno.
2. Gwelais yn fy nghwsg yr hyn a ddywedaf yn awr â thafod cnawd ac ag anadl fy ngenau: yr hyn a roddodd yr Un Mawr i ddynion i sgwrsio ag ef a deall â'r galon.
3. Fel y creodd a rhoi i ddyn y gallu i ddeall gair doethineb, felly y creodd fi hefyd a rhoi i mi y gallu i geryddu'r Gwylwyr, plant y nefoedd.
4. Ysgrifennais eich deiseb, ac yn fy ngweledigaeth ymddangosodd fel hyn, na fydd eich deiseb yn cael ei chaniatáu i chi drwy gydol holl ddyddiau tragwyddoldeb, a bod barn wedi'i rhoi arnoch yn derfynol: ie ni fydd eich deiseb yn cael ei chaniatáu i chi.
5. Ac o hyn ymlaen ni fyddwch yn esgyn i'r nefoedd hyd byth, ac yng nghlymau'r ddaear y mae'r gorchymyn wedi mynd allan i'ch rhwymo am holl ddyddiau'r byd.
6. A'ch bod wedi gweld dinistr eich meibion annwyl o'r blaen, ac na fydd gennych bleser ynddynt, ond byddant yn syrthio o'ch blaen gan y cleddyf.
7. Ac ni chaniateir eich deiseb ar eu rhan, nac ar eich rhan eich hun: er eich bod yn wylo ac yn gweddïo ac yn llefaru'r holl eiriau sydd yn yr ysgrifen a ysgrifennais.
8. A dangoswyd y weledigaeth i mi fel hyn: Wele, yn y weledigaeth gwahoddodd cymylau fi a galwodd niwl arnaf, a chyflymodd a chyflymodd cwrs y sêr a'r mellt fi, a gwnaeth y gwyntoedd yn y weledigaeth i mi hedfan a'm codi i fyny, a'm cludo i'r nefoedd.
9. Ac es i mewn nes i mi nesáu at fur a adeiladwyd o grisialau ac a amgylchynwyd gan dafodau tân: a dechreuodd fy nychryn.
10. Ac es i mewn i dafodau tân ac nesâis at dŷ mawr a adeiladwyd o grisialau: ac yr oedd muriau'r tŷ fel llawr tesselad wedi'i wneud o grisialau, a'i waith sylfaen oedd o grisial.
11. Roedd ei nenfwd fel llwybr y sêr a'r mellt, a rhyngddynt roedd cerwbiaid tanllyd, a'u nefoedd mor glir â dŵr.
12. Roedd tân fflamllyd yn amgylchynu'r muriau, a'i byrth yn llosgi â thân.
13. Ac es i mewn i'r tŷ hwnnw, ac yr oedd mor boeth â thân ac mor oer â rhew: nid oedd dim pleser bywyd ynddo: gorchuddiwyd fi gan ofn, a gafaelodd cryndod arnaf.
14. Ac wrth i mi grynu a chrynu, syrthiais ar fy wyneb.
15. A gwelais weledigaeth, Ac wele! yr oedd ail dŷ, mwy na'r cyntaf, ac yr oedd y porth cyfan yn agored o'm blaen, ac yr oedd wedi'i adeiladu o fflamau tân.
16. Ac ym mhob agwedd roedd mor ragorol o ran gogoniant a gwychder a maint fel na allaf ddisgrifio ei ogoniant a'i faint i chi.
17. Ac roedd ei lawr o dân, ac uwchben yr oedd mellt a llwybr y sêr, a'i nenfwd hefyd yn dân fflamllyd.
18. Ac edrychais, a gwelais ynddi orsedd uchel: ei golwg oedd fel grisial, a'i holwynion fel yr haul disglair, ac yr oedd gweledigaeth o gerwbiaid.
19. Ac o dan yr orsedd y daeth ffrydiau o dân fflamllyd fel na allwn edrych arno.
20. Ac eisteddodd y Gogoniant Mawr arni, a disgleiriodd ei wisg yn fwy llachar na'r haul ac yn wynnach nag unrhyw eira.
21. Ni allai'r un o'r angylion fynd i mewn a gweld Ei wyneb oherwydd y mawredd a'r gogoniant ac ni allai unrhyw gnawd ei weld Ef.
22. Yr oedd tân fflamllyd o'i gwmpas, a thân mawr yn sefyll o'i flaen, ac nid oedd neb o'i gwmpas yn gallu dod yn agos ato: safodd deng mil o weithiau deng mil o'i flaen, ac eto nid oedd angen cynghorydd arno.
23. Ac ni adawodd y rhai sanctaidd oedd yn agos ato liw nos nac ni aethant oddi wrtho.
24. A hyd at hynny roeddwn i wedi bod yn gorwedd ar fy wyneb, yn crynu: a galwodd yr Arglwydd arnaf â'i enau ei hun, a dywedodd wrthyf: 'Tyrd yma, Enoch, a chlyw fy ngair.'
25. A daeth un o'r rhai sanctaidd ataf a'm deffro, ac a'm gwnaeth i godi a nesáu at y drws: ac a blygais fy wyneb i lawr.

PENNOD 15

1. Ac efe a atebodd ac a ddywedodd wrthyf, a chlywais ei lais: 'Nac ofna, Enoch, ti ddyn cyfiawn ac ysgrifennydd cyfiawnder: nesa yma a chlyw fy llais.'
2. A dos, dywed wrth Wylwyr y nefoedd, a'th anfonodd i eiriol drostynt: "Dylech chi eiriol" dros ddynion, ac nid dynion drosoch chi:
3. Pam y gadawsoch y nefoedd uchel, sanctaidd, a thragwyddol, a gorwedd gyda menywod, ac ymhalogi â merched dynion a chymryd i chi eich hunain wragedd, a gwneud fel plant y ddaear, a chenhedlu cewri fel eich meibion?
4. Ac er eich bod yn sanctaidd, yn ysbrydol, yn byw bywyd tragwyddol, yr ydych wedi eich halogi eich hunain â gwaed menywod, ac wedi cenhedlu plant â gwaed cnawd, ac, fel plant dynion, wedi chwennych cnawd a gwaed fel y mae'r rhai hefyd yn ei wneud sy'n marw ac yn diflannu.
5. Am hynny rhoddais iddynt wragedd hefyd, fel y gallent eu beichiogi, a chenhedlu plant ganddynt, fel na fyddai diffyg iddynt ar y ddaear.
6. Ond yr oeddech gynt yn ysbrydol, yn byw'r bywyd tragwyddol, ac yn anfarwol dros holl genedlaethau'r byd.
7. Ac am hynny nid wyf wedi penodi gwragedd i chwi; oherwydd o ran y rhai ysbrydol yn y nefoedd, yn y nefoedd y mae eu preswylfa.

8. Ac yn awr, y cewri, a gynhyrchir o'r ysbrydion a'r cnawd, a elwir yn ysbrydion drwg ar y ddaear, ac ar y ddaear y bydd eu preswylfa.
9. Mae ysbrydion drwg wedi dod o'u cyrff; oherwydd eu bod wedi'u geni o ddynion, ac o'r Gwylwyr sanctaidd mae eu dechrau a'u tarddiad cyntefig; byddant yn ysbrydion drwg ar y ddaear, ac ysbrydion drwg a elwir arnynt.
10. O ran ysbrydion y nefoedd, yn y nefoedd y bydd eu preswylfa, ond o ran ysbrydion y ddaear a aned ar y ddaear, ar y ddaear y bydd eu preswylfa.
11. Ac mae ysbrydion y cewri yn gorthrymu, yn gorthrymu, yn dinistrio, yn ymosod, yn brwydro, ac yn gwneud dinistr ar y ddaear, ac yn achosi trafferth: nid ydynt yn bwyta bwyd, ond serch hynny maent yn newynu ac yn syched, ac yn achosi tramgwyddau. A bydd yr ysbrydion hyn yn codi yn erbyn plant dynion ac yn erbyn y menywod, oherwydd eu bod wedi dod oddi wrthynt.

PENNOD 16

1. O ddyddiau lladd a dinistrio a marwolaeth y cewri, o eneidiau eu cnawd y bydd yr ysbrydion, ar ôl mynd allan, yn dinistrio heb orfod cael barn -- felly y byddant yn dinistrio hyd ddydd y cyflawniad, y farn fawr lle bydd yr oes yn cael ei chyflawni, dros y Gwylwyr a'r rhai digroeso, ie, yn cael ei chyflawni'n llwyr.
2. Ac yn awr, wrth y Gwylwyr a'th anfonodd i eiriol drostynt, a fu gynt yn y nefoedd, dywed wrthynt:
3. "Rydych chi wedi bod yn y nefoedd, ond nid oedd yr holl ddirgelion wedi'u datgelu i chi eto, ac roeddech chi'n adnabod rhai diwerth, ac yng nghaledwch eich calonnau rydych chi wedi gwneud y rhain yn hysbys i'r menywod, a thrwy'r dirgelion hyn mae menywod a dynion yn gwneud llawer o ddrwg ar y ddaear."
4. Dywedwch wrthynt felly: "Nid oes gennych heddwch."

PENNOD 17

1. A chymerasant fi a'm dwyn i le lle'r oedd y rhai oedd yno fel tân fflamllyd, a phan oeddent yn dymuno, ymddangosent fel dynion.
2. A daethant â mi i le tywyllwch, ac i fynydd yr oedd ei gopa yn cyrraedd i'r nefoedd.
3. A gwelais leoedd y goleuadau a thrysorfeydd y sêr a'r taranau, ac yn y dyfnderoedd eithaf, lle'r oedd bwa tanllyd a saethau a'u cawell, a chleddyf tanllyd a'r holl fellt.
4. A hwy a'm cymerasant i'r dyfroedd byw, ac i dân y gorllewin, sy'n derbyn pob machlud haul.
5. A daethum at afon o dân lle mae'r tân yn llifo fel dŵr ac yn gollwng ei hun i'r môr mawr tua'r gorllewin.
6. Gwelais yr afonydd mawrion a daethum at yr afon fawr ac at y tywyllwch mawr, ac es i'r lle nad oes cnawd yn cerdded.
7. Gwelais fynyddoedd tywyllwch y gaeaf a'r lle y mae holl ddyfroedd y dyfnder yn llifo ohono.
8. Gwelais aberoedd holl afonydd y ddaear a cheg y dyfnder.

PENNOD 18

1. Gwelais drysorau'r holl wyntoedd: gwelais sut yr oedd Efe wedi darparu'r holl greadigaeth a sylfeini cadarn y ddaear â hwy.
2. A gwelais garreg gornel y ddaear: gwelais y pedwar gwynt sy'n dwyn y ddaear a ffurfafen y nefoedd.
3. A gwelais sut mae'r gwyntoedd yn ymestyn cromenni'r nefoedd, ac yn cael eu safle rhwng y nefoedd a'r ddaear: dyma golofnau'r nefoedd.
4. Gwelais wyntoedd y nefoedd sy'n troi ac yn dod â chylchedd yr haul a'r holl sêr i'w machlud.
5. Gwelais y gwyntoedd ar y ddaear yn cario'r cymylau: gwelais lwybrau'r angylion. Gwelais ym mhen draw'r ddaear ffurfafen y nefoedd uchod.
6. Ac es ymlaen a gweld lle sy'n llosgi ddydd a nos, lle mae saith mynydd o gerrig godidog, tri tua'r dwyrain, a thri tua'r de.
7. Ac o ran y rhai tua'r dwyrain, roedd un o garreg liw, ac un o berl, ac un o hiasinth, a'r rhai tua'r de o garreg goch.
8. Ond roedd yr un canol yn cyrraedd i'r nefoedd fel gorsedd Duw, o alabaster, a chopa'r orsedd oedd o saffir.
9. A gwelais dân fflamllyd. Ac y tu hwnt i'r mynyddoedd hyn mae rhanbarth diwedd y ddaear fawr: yno y cwblhawyd y nefoedd.
10. A gwelais ddyfnder dwfn, gyda cholofnau o dân nefol, ac yn eu plith gwelais golofnau o dân yn disgyn, a oedd yn anfesuradwy o'r un fath tua'r uchder a thuag at y dyfnder.
11. A thu hwnt i'r dyfnder hwnnw gwelais le heb ffurfafen y nefoedd uchod, a heb ddaear wedi'i seilio'n gadarn oddi tano: nid oedd dŵr arno, nac adar, ond roedd yn lle diffaith ac erchyll.
12. Gwelais yno saith seren fel mynyddoedd mawr yn llosgi, ac wrthyf, pan holiais amdanynt,
13. Dywedodd yr angel: 'Y lle hwn yw diwedd y nefoedd a'r ddaear: mae hwn wedi dod yn garchar i'r sêr a llu'r nefoedd.'
14. A'r sêr sy'n rholio dros y tân yw'r rhai a droseddodd orchymyn yr Arglwydd yn nechrau eu codiad, am na ddaethant allan yn eu hamseroedd penodedig.
15. Ac efe a ddigiodd wrthynt, ac a'u rhwymodd hyd yr amser pan fyddai eu heuogrwydd yn cael ei gyflawni, sef am ddeng mil o flynyddoedd.'

PENNOD 19

1. A dywedodd Uriel wrthyf: 'Yma y saif yr angylion sydd wedi cysylltu eu hunain â menywod, a'u hysbrydion gan gymryd llawer o wahanol ffurfiau yn halogi dynolryw ac yn eu harwain ar gyfeiliorn i aberthu i gythreuliaid fel duwiau, yma y saifant, hyd ddydd y farn fawr lle y cânt eu barnu nes iddynt gael eu difodi.'
2. A bydd menywod yr angylion a aeth ar gyfeiliorn hefyd yn dod yn seirenau.'
3. A minnau, Enoch, yn unig a welodd y weledigaeth, diwedd pob peth: ac ni wel neb fel y gwelais i.

PENNOD 20

1. A dyma enwau'r angylion sanctaidd sy'n gwylio.

2. Uriel, un o'r angylion sanctaidd, sydd dros y byd a thros Tartarus.
3. Raphael, un o'r angylion sanctaidd, sydd dros ysbrydion dynion.
4. Raguel, un o'r angylion sanctaidd sy'n dial ar fyd y goleuadau.
5. Michael, un o'r angylion sanctaidd, sef, yr hwn sydd wedi'i osod dros y rhan orau o ddynolryw a thros anhrefn.
6. Saraqâêl, un o'r angylion sanctaidd, sydd wedi'i osod dros yr ysbrydion, sy'n pechu yn yr ysbryd.
7. Gabriel, un o'r angylion sanctaidd, sydd uwchben Paradwys a'r nadroedd a'r Cerwbiaid.
8. Remiel, un o'r angylion sanctaidd, a osododd Duw dros y rhai sy'n codi.

PENNOD 21

1. Ac es ymlaen i'r man lle'r oedd pethau'n anhrefnus.
2. A gwelais yno rywbeth erchyll: ni welais nefoedd uwchben na daear wedi'i seilio'n gadarn, ond lle anhrefnus ac erchyll.
3. Ac yno gwelais saith seren y nefoedd wedi'u rhwymo ynghyd ynddo, fel mynyddoedd mawrion ac yn llosgi â thân.
4. Yna dywedais: 'Am ba bechod y maent wedi'u rhwymo, ac am ba reswm y maent wedi'u bwrw yma?'
5. Yna dywedodd Uriel, un o'r angylion sanctaidd, a oedd gyda mi, ac a oedd yn bennaeth arnynt, a dywedodd: 'Enoch, pam yr wyt ti'n gofyn, a pham yr wyt ti'n awyddus am y gwir?
6. Y rhain yw nifer sêr y nefoedd, y rhai a droseddasant orchymyn yr Arglwydd, ac sydd wedi eu rhwymo yma nes cyflawni deng mil o flynyddoedd, yr amser a gysylltir gan eu pechodau.
7. Ac oddi yno es i le arall, a oedd yn fwy erchyll fyth na'r cyntaf, a gwelais beth erchyll: tân mawr yno a losgodd ac a fflamiodd, ac roedd y lle wedi'i hollti hyd at y dyfnder, yn llawn colofnau tân mawrion yn disgyn: ni allwn weld ei led na'i faint, nac ni allwn ddyfalu.
8. Yna dywedais: ‘Mor ofnadwy yw’r lle a mor ofnadwy i’w edrych arno!’
9. Yna atebodd Uriel fi, un o'r angylion sanctaidd oedd gyda mi, a dywedodd wrthyf: 'Enoch, pam mae cymaint o ofn a braw arnat ti?' Ac atebais innau: 'Oherwydd y lle ofnadwy hwn, ac oherwydd golwg y boen.'
10. Ac efe a ddywedodd wrthyf: 'Y lle hwn yw carchar yr angylion, ac yma y byddant yn cael eu carcharu am byth.'

PENNOD 22

1. Ac oddi yno euthum i le arall, ac efe a ddangosodd i mi yn y gorllewin fynydd mawr ac uchel arall ac o graig galed.
2. Ac yr oedd ynddo bedwar lle gwag, dwfn a llydan a llyfn iawn. Mor llyfn yw'r lleoedd gwag a dwfn a thywyll i'w gweld.
3. Yna atebodd Raphael, un o'r angylion sanctaidd oedd gyda mi, a dywedodd wrthyf:
4.'Crëwyd y lleoedd gwag hyn at y diben hwn, fel y dylai ysbrydion eneidiau'r meirw ymgynnull ynddynt, ie, fel y dylai holl eneidiau plant dynion ymgynnull yma. Ac mae'r lleoedd hyn wedi'u gwneud i'w derbyn hyd ddydd eu barn a hyd eu cyfnod penodedig hyd y cyfnod penodedig, hyd nes y daw'r farn fawr arnynt.'
5. Gwelais ysbrydion plant dynion oedd wedi marw, ac aeth eu llais allan i'r nefoedd a gwneud swyn.
6. Yna gofynnais i Raphael yr angel oedd gyda mi, a dywedais wrtho: ‘Yr ysbryd hwn—pwy yw’r un y mae ei lais yn mynd allan ac yn gwneud cais?’
7. Ac efe a’m hatebodd gan ddywedyd: ‘Dyma’r ysbryd a aeth allan o Abel, yr hwn a laddodd ei frawd Cain, ac y mae’n dwyn ei achos yn ei erbyn nes i’w had gael ei ddileu oddi ar wyneb y ddaear, a’i had gael ei ddifa o blith had dynion.’
8. Yna gofynnais amdano, ac ynghylch yr holl leoedd gwag: 'Pam fel pe bai un wedi'i wahanu oddi wrth y llall?'
9. Ac efe a’m hatebodd, ac a ddywedodd wrthyf: ‘Gwnaed y tri hyn er mwyn gwahanu ysbrydion y meirw. Ac y mae rhaniad o’r fath wedi’i wneud ar gyfer ysbrydion y cyfiawn, lle mae ffynnon ddisglair o ddŵr.’
10. A gwnaed hynny i bechaduriaid pan fyddant yn marw ac yn cael eu claddu yn y ddaear ac nad oes barn wedi'i gweithredu arnynt yn eu hoes.
11. Yma y bydd eu hysbrydion yn cael eu neilltuo yn y boen fawr hon hyd ddydd mawr y farn a'r gosb a'r boenydio i'r rhai sy'n melltithio am byth, a'r dial am eu hysbrydion. Yno y bydd yn eu rhwymo am byth.
12. Ac mae rhaniad o'r fath wedi'i wneud ar gyfer ysbrydion y rhai sy'n gwneud eu cais, sy'n gwneud datgeliadau ynghylch eu dinistr, pan laddwyd hwy yn nyddiau'r pechaduriaid.
13. Gwnaed y fath beth ar gyfer ysbrydion dynion nad oeddent yn gyfiawn ond yn bechaduriaid, a oedd yn gyflawn mewn camwedd, a'r troseddwyr. byddant yn gymdeithion: ond ni laddir eu hysbrydion yn nydd y farn ac ni chânt eu codi oddi yno.
14. Yna bendithiais Arglwydd y gogoniant a dweud: ‘Bendigedig fyddo fy Arglwydd, Arglwydd cyfiawnder, sy’n teyrnasu am byth.’

PENNOD 23

1. Oddi yno euthum i le arall i'r gorllewin o eithafion y ddaear.
2. A gwelais dân yn llosgi a redodd heb orffwys, ac ni safai o'i gwrs ddydd na nos ond a redodd yn rheolaidd.
3. A gofynnais, gan ddywedyd: ‘Beth yw hwn nad yw’n gorffwys?’
4. Yna atebodd Raguel, un o'r angylion sanctaidd oedd gyda mi, fi a dywedodd wrthyf: 'Y tân hwn a welaist ti yw'r tân yn y gorllewin sy'n erlid holl oleuadau'r nefoedd.'

PENNOD 24

1. Ac oddi yno euthum i le arall ar y ddaear, ac efe a ddangosodd i mi gadwyn o fynyddoedd o dân a oedd yn llosgi ddydd a nos.
2. Ac es i y tu hwnt iddo a gweld saith mynydd godidog, pob un yn wahanol i'w gilydd, ac roedd eu cerrig yn odidog a hardd, yn odidog fel cyfanwaith, o olwg ogoneddus ac allanol teg: tri tua'r dwyrain, un wedi'i seilio ar y llall, a thri tua'r de, un ar y llall, a cheunentydd garw dwfn, heb un ohonynt yn ymuno ag unrhyw un arall.

3. Ac yr oedd y seithfed mynydd yng nghanol y rhain, ac yr oedd yn rhagori arnynt o ran uchder, yn debyg i sedd gorsedd: ac yr oedd coed persawrus yn amgylchynu'r orsedd.
4. Ac yn eu plith yr oedd coeden nad oeddwn erioed wedi'i harogli o'r fath, ac nid oedd un yn eu plith nac eraill tebyg iddi: yr oedd ganddi arogl y tu hwnt i bob arogl, a'i dail a'i flodau a'i phren ni wywo am byth: a'i ffrwyth yn brydferth, a'i ffrwyth yn debyg i ddyddiadau palmwydd.
5. Yna dywedais: 'Mor brydferth yw'r goeden hon, ac yn bersawrus, a'i dail yn deg, a'i blodau'n hyfryd iawn o ran golwg.'
6. Yna atebodd Michael, un o'r angylion sanctaidd ac anrhydeddus oedd gyda mi, ac oedd yn arweinydd iddynt.

PENNOD 25

1. A dywedodd wrthyf: ‘Enoch, pam yr wyt ti’n gofyn i mi am arogl y goeden, a pham yr wyt ti eisiau gwybod y gwir?’
2. Yna atebais ef gan ddweud: 'Rwyf am wybod am bopeth, ond yn enwedig am y goeden hon.'
3. Ac atebodd gan ddweud: ‘Y mynydd uchel hwn a welaist ti, y mae ei gopa fel gorsedd Duw, yw Ei orsedd Ef, lle bydd yr Un Mawr Sanctaidd, Arglwydd y Gogoniant, y Brenin Tragwyddol, yn eistedd, pan ddaw i lawr i ymweld â’r ddaear â daioni.’
4. Ac o ran y goeden bersawrus hon, ni chaniateir i unrhyw farwol gyffwrdd â hi hyd y farn fawr, pan fydd yn dial ar bawb ac yn dod â phopeth i'w gyflawniad am byth. Yna fe'i rhoddir i'r cyfiawn a'r sanctaidd.
5. Bydd ei ffrwyth yn fwyd i'r etholedigion: caiff ei drawsblannu i'r lle sanctaidd, i deml yr Arglwydd, y Brenin Tragwyddol.
6 Yna byddant yn llawenhau ac yn llawenhau, ac i'r lle sanctaidd y byddant yn mynd i mewn; a'i arogl fydd yn eu hesgyrn, a byddant yn byw bywyd hir ar y ddaear, fel y bu eu tadau'n byw: ac yn eu dyddiau ni fydd tristwch na phla na phoen na thrychineb yn eu cyffwrdd.
7. Yna bendithiais Dduw’r Gogoniant, y Brenin Tragwyddol, a baratôdd bethau o’r fath i’r cyfiawn, ac a’u creodd ac a addawodd roi iddynt.

PENNOD 26

1. Ac es i oddi yno i ganol y ddaear, a gwelais le bendigedig lle'r oedd coed â changhennau'n aros ac yn blodeuo fel coeden wedi'i thorri i ffwrdd.
2. Ac yno gwelais fynydd sanctaidd, ac o dan y mynydd i'r dwyrain roedd nant ac roedd yn llifo tua'r de.
3. A gwelais tua'r dwyrain fynydd arall yn uwch na hwn, a rhyngddynt geunant ddofn a chul: ynddi hefyd yr oedd nant yn rhedeg o dan y mynydd.
4. Ac i'r gorllewin ohono yr oedd mynydd arall, yn is na'r cyntaf ac o uchder bach, a cheunant ddwfn a sych rhyngddynt: ac yr oedd ceunant arall ddwfn a sych ar eithafion y tri mynydd.
5. Ac roedd yr holl geunentydd yn ddwfn ac yn gul, wedi'u ffurfio o graig galed, ac nid oedd coed wedi'u plannu arnynt.
6. A rhyfeddu a wnes i at y creigiau, a rhyfeddu a wnes i at y ceunant, ie, rhyfeddu a wnes i yn fawr iawn.

PENNOD 27

1. Yna dywedais: 'Beth yw pwrpas y wlad fendigedig hon, sydd wedi'i llenwi'n llwyr â choed, a'r dyffryn melltigedig hwn rhyngddi?'
2. Yna atebodd Uriel, un o'r angylion sanctaidd oedd gyda mi, a dywedodd: ‘Mae'r dyffryn melltigedig hwn ar gyfer y rhai sydd wedi'u melltigedig am byth: Yma y cesglir ynghyd yr holl rai melltigedig sy'n llefaru geiriau anweddus yn erbyn yr Arglwydd ac yn llefaru pethau caled am Ei ogoniant. Yma y cesglir ynghyd, ac yma y bydd eu lle barn.’
3. Yn y dyddiau diwethaf bydd arnynt olygfa barn gyfiawn ym mhresenoldeb y cyfiawn am byth: yma y bendithia'r trugarog Arglwydd y gogoniant, y Brenin Tragwyddol.
4. Yn nyddiau’r farn dros y cyntaf, byddant yn ei fendithio am y drugaredd yn unol â’r hyn y mae wedi neilltuo eu rhan iddynt.’
5. Yna bendithiais Arglwydd y Gogoniant a gosodais ei ogoniant allan a'i glodfori'n ogoneddus.

PENNOD 28

1. Ac oddi yno es i tua'r dwyrain, i ganol mynyddoedd yr anialwch, a gwelais anialwch ac roedd yn unig, yn llawn coed a phlanhigion.
2. A llifodd dŵr allan oddi uchod.
3. Gan ruthro fel cwrs dŵr toreithiog a lifai tua'r gogledd-orllewin, fe achosodd i gymylau a gwlith esgyn ar bob ochr.

PENNOD 29

1. Ac oddi yno euthum i le arall yn yr anialwch, ac nesáu i'r dwyrain o'r gadwyn fynyddoedd hon.
2. Ac yno gwelais goed persawrus yn anadlu allan arogl thus a myrr, ac roedd y coed hefyd yn debyg i'r goeden almon.

PENNOD 30

1. A thu hwnt i'r rhain, es i ymhell i'r dwyrain, a gwelais le arall, dyffryn yn llawn dŵr.
2. Ac ynddi yr oedd coeden, lliw coed persawrus fel y mastig.
3. Ac ar ochrau'r dyffrynnoedd hynny gwelais sinamon persawrus. A thu hwnt i'r rhain euthum ymlaen i'r dwyrain.

PENNOD 31

1. A gwelais fynyddoedd eraill, ac yn eu plith roedd llwyni o goed, ac roedd neithdar yn llifo allan ohonynt, a elwir yn sarara a galbanum.
2. A thu hwnt i'r mynyddoedd hyn gwelais fynydd arall i'r dwyrain o eithafion y ddaear, lle'r oedd coed aloe, ac roedd yr holl goed yn llawn stacte, fel coed almon.
3. A phan fyddai rhywun yn ei losgi, byddai'n arogli'n felysach nag unrhyw arogl persawrus.

PENNOD 32

1. Ac ar ôl yr arogleuon persawrus hyn, wrth i mi edrych tua'r gogledd dros y mynyddoedd gwelais saith mynydd yn llawn coed nard a phersawrus dethol a sinamon a phupur.
2. Ac oddi yno euthum dros gopaon yr holl fynyddoedd hyn, ymhell tua dwyrain y ddaear, ac es uwchben môr Erythraea ac es ymhell oddi wrtho, ac es dros yr angel Zotîêl.
3. A daethum i Ardd y Cyfiawnder, a gwelais lawer o goed mawr yn tyfu y tu hwnt i'r coed hynny, ac arogl hyfryd, mawr, hardd iawn a gogoneddus, a phren doethineb yr oeddent yn bwyta ohoni ac yn gwybod doethineb mawr.
4. Mae'r goeden honno o uchder fel y ffynidwydd, a'i dail fel rhai'r carob: a'i ffrwyth fel clystyrau'r winwydden, yn brydferth iawn: ac mae arogl y goeden yn treiddio ymhell.
5. Yna dywedais: 'Mor brydferth yw'r goeden, a mor ddeniadol yw ei golwg!'
6. Yna atebodd Raphael yr angel sanctaidd, a oedd gyda mi, fi a dywedodd: ‘Dyma bren doethineb, yr hwn y bwytaodd dy dad yn hen ac yn oedrannus, a oedd o’th flaen, ohoni; a dysgasant ddoethineb, ac agorwyd eu llygaid, a gwyddent eu bod yn noeth, a gyrrwyd hwy allan o’r ardd.’

PENNOD 33

1. Ac oddi yno euthum i eithafion y ddaear a gwelais yno anifeiliaid mawrion, a phob un yn wahanol i'r llall; a gwelais adar hefyd yn wahanol o ran ymddangosiad a harddwch a llais, y naill yn wahanol i'r llall.
2. Ac i'r dwyrain o'r anifeiliaid hynny gwelais bennau'r ddaear lle mae'r nefoedd yn gorffwys, a phyrth y nefoedd yn agor.
3. A gwelais sut roedd sêr y nefoedd yn dod allan, a chyfrifais y pyrth y maent yn dod allan ohonynt, ac ysgrifennais eu holl allfeydd, o bob seren unigol ar ei phen ei hun, yn ôl eu nifer a'u henwau, eu cyrsiau a'u safleoedd, a'u hamseroedd a'u misoedd, fel y dangosodd Uriel yr angel sanctaidd oedd gyda mi i mi.
4. Dangosodd bob peth i mi a'u hysgrifennu i lawr i mi: hefyd ysgrifennodd eu henwau i mi, a'u cyfreithiau a'u cwmnïau.

PENNOD 34

1. Ac oddi yno euthum tua'r gogledd i eithafion y ddaear, ac yno gwelais ddyfais fawr a gogoneddus ym mhenau'r holl ddaear.
2. Ac yma gwelais dri phorth nefoedd yn agored yn y nefoedd: trwy bob un ohonynt mae gwyntoedd gogleddol yn dod: pan fyddant yn chwythu mae oerfel, cenllysg, rhew, eira, gwlith a glaw.
3. Ac allan o un porth maent yn chwythu er lles: ond pan fyddant yn chwythu trwy'r ddau borth arall, mae â thrais a gofid ar y ddaear, ac maent yn chwythu â thrais.

PENNOD 35

1. Ac oddi yno euthum tua'r gorllewin i eithafion y ddaear, a gwelais yno dair porth y nefoedd ar agor fel yr oeddwn wedi'u gweld yn y dwyrain, yr un nifer o byrth, a'r un nifer o allfeydd.

PENNOD 36

1. Ac oddi yno yr euthum i'r de i eithafion y ddaear, ac a welais yno dri phorth agored i'r nefoedd: ac oddi yno y daw gwlith, glaw, a gwynt.
2. Ac oddi yno euthum i'r dwyrain i eithafion y nefoedd, a gwelais yma dri phorth dwyreiniol y nefoedd yn agored a phyrth bach uwch eu pennau.
3. Trwy bob un o'r pyrth bach hyn mae sêr y nefoedd yn mynd heibio ac yn rhedeg eu cwrs i'r gorllewin ar y llwybr a ddangosir iddynt.
4. A chyn amled ag y gwelais, bendithiais Arglwydd y Gogoniant bob amser, a pharheais i fendithio Arglwydd y Gogoniant a wnaeth ryfeddodau mawrion a gogoneddus, i ddangos mawredd Ei waith i'r angylion ac i ysbrydion ac i ddynion, fel y gallent ganmol Ei waith a'i holl greadigaeth: fel y gallent weld gwaith Ei allu a chanmol gwaith mawr Ei ddwylo a'i fendithio am byth.

PENNOD 37

1. Yr ail weledigaeth a welodd efe, gweledigaeth doethineb—yr hon a welodd Enoch mab Jared, mab Mahalalel, mab Cenan, mab Enos, mab Seth, mab Adda.
2. A dyma ddechrau geiriau doethineb y codais fy llais i'w llefaru a'u dweud wrth y rhai sy'n trigo ar y ddaear: Gwrandewch, chwi ddynion yr hen amser, a gwelwch, chwi a ddeuwch ar ôl, eiriau'r Un Sanctaidd a lefaraf gerbron Arglwydd yr Ysbrydion.
3. Byddai’n well eu datgan i’r hen ddynion yn unig, ond hyd yn oed rhag y rhai a ddaw ar ôl ni fyddwn yn atal dechrau doethineb.
4. Hyd heddiw ni roddwyd doethineb o'r fath gan Arglwydd yr Ysbrydion ag a dderbyniais yn ôl fy ngwelediad, yn ôl ewyllys da Arglwydd yr Ysbrydion yr hwn y rhoddwyd rhan bywyd tragwyddol i mi.
5. Yn awr, rhoddwyd tair damhegion i mi, a chodais fy llais a'u hadrodd i'r rhai sy'n trigo ar y ddaear.

PENNOD 38

1. Y Ddameg Gyntaf. Pan ymddengys cynulliad y cyfiawn, a barnir pechaduriaid am eu pechodau, a gyrrir hwy oddi ar wyneb y ddaear:
2. A phan ymddengys yr Un Cyfiawn o flaen llygaid y cyfiawn, y mae ei weithredoedd etholedig yn dibynnu ar Arglwydd yr Ysbrydion, a phan ymddengys goleuni i'r cyfiawn a'r etholedigion sy'n trigo ar y ddaear, ble felly fydd preswylfa'r pechaduriaid, a ble fydd gorffwysfa'r rhai a wadodd Arglwydd yr Ysbrydion? Byddai'n dda iddynt pe na baent wedi cael eu geni.
3. Pan ddatgelir cyfrinachau'r cyfiawn a barnir y pechaduriaid, a gyrru'r digrefydd o bresenoldeb y cyfiawn a'r etholedigion,
4. O'r amser hwnnw ymlaen ni fydd y rhai sy'n meddiannu'r ddaear yn bwerus nac yn ddyrchafedig mwyach: Ac ni fyddant yn gallu gweld wyneb y sanctaidd, oherwydd mae Arglwydd yr Ysbrydion wedi peri i'w

oleuni ymddangos ar wyneb y sanctaidd, y cyfiawn, a'r etholedig.
5. Yna bydd y brenhinoedd a'r cedyrn yn darfod, ac yn cael eu rhoi yn nwylo'r cyfiawn a'r sanctaidd.
6. Ac o hynny ymlaen ni fydd neb yn ceisio trugaredd gan Arglwydd yr Ysbrydion oherwydd bod eu bywyd ar ben.

PENNOD 39

1. A bydd yn y dyddiau hynny y bydd plant etholedig a sanctaidd yn disgyn o'r nefoedd uchel, a bydd eu had yn un â phlant dynion.
2. Ac yn y dyddiau hynny derbyniodd Enoch lyfrau sêl a digofaint, a llyfrau anesmwythyd a diarddeliad. Ac ni roddir trugaredd iddynt, medd Arglwydd yr Ysbrydion.
3. Ac yn y dyddiau hynny cipiodd corwynt fi oddi ar y ddaear, a'm gosod ym mhen draw'r nefoedd.
4. Ac yno gwelais weledigaeth arall, trigfannau'r sanctaidd, a gorffwysfannau'r cyfiawn.
5. Yma gwelodd fy llygaid eu preswylfeydd gyda'i angylion cyfiawn, a'u gorffwysfeydd gyda'r sanctaidd. A deisyfasant ac eiriolasant a gweddïasant dros blant dynion, a llifodd cyfiawnder o'u blaenau fel dŵr, a thrugaredd fel gwlith ar y ddaear: Felly y mae yn eu plith am byth bythoedd.
6a. Ac yn y lle hwnnw gwelodd fy llygaid yr Etholedig o gyfiawnder a ffydd,
7a. A gwelais ei drigfa dan adenydd Arglwydd yr Ysbrydion.
6b. A bydd cyfiawnder yn drech yn ei ddyddiau, A bydd y cyfiawn a'r etholedigion heb nifer ger ei fron ef byth bythoedd.
7b. A bydd yr holl gyfiawn a'r etholedigion ger ei fron yn gryf fel goleuadau tanllyd, A bydd eu genau'n llawn bendith, A bydd eu gwefusau'n dyrchafu enw Arglwydd yr Ysbrydion, A ni fydd cyfiawnder ger ei fron byth yn methu, Ac ni fydd uniondeb byth yn methu ger ei fron.
8. Yno yr oeddwn yn dymuno byw, ac yr oedd fy ysbryd yn hiraethu am y lle preswyl hwnnw: ac yno hyd yma y bu fy rhan, oherwydd felly y sefydlwyd amdanaf gerbron Arglwydd yr Ysbrydion.
9. Yn y dyddiau hynny, molais a mawrhais enw Arglwydd yr Ysbrydion gyda bendithion a chlod, oherwydd iddo fy neilltuo i fendith a gogoniant yn ôl ewyllys da Arglwydd yr Ysbrydion.
10. Am amser hir edrychodd fy llygaid ar y lle hwnnw, a bendithiais Ef a'i glodfori, gan ddweud: 'Bendigedig yw Ef, a bendigedig fyddo Ef o'r dechrau ac am byth.'
11. Ac nid oes peidio ger ei fron Ef. Cyn creu'r byd, mae'n gwybod beth sydd am byth a beth fydd o genhedlaeth i genhedlaeth.
12. Y rhai nad ydynt yn cysgu, a'th fendithiant di: maent yn sefyll o flaen dy ogoniant ac yn bendithio, yn moliannu, ac yn dyrchafu, gan ddweud: "Sanctaidd, sanctaidd, sanctaidd, yw Arglwydd yr Ysbrydion: efe sy'n llenwi'r ddaear ag ysbrydion."
13. Ac yma gwelodd fy llygaid yr holl rai nad ydynt yn cysgu: maent yn sefyll ger ei fron ac yn bendithio ac yn dweud: 'Bendigedig fyddoch chi, a bendigedig fyddo enw'r Arglwydd am byth bythoedd.'
14. A newidiodd fy wyneb; oherwydd ni allwn edrych mwyach.

PENNOD 40

1. Ac wedi hynny gwelais filoedd o filoedd a deg mil o weithiau deg mil, gwelais dyrfa heb ei rhifo a'i chyfrif, yn sefyll gerbron Arglwydd yr Ysbrydion.
2. Ac ar bedair ochr Arglwydd yr Ysbrydion gwelais bedwar presenoldeb, yn wahanol i'r rhai nad ydynt yn cysgu, a dysgais eu henwau: oherwydd yr angel a aeth gyda mi a hysbysodd eu henwau i mi, a dangosodd i mi'r holl bethau cudd.
3. A chlywais leisiau'r pedwar presenoldeb hynny wrth iddynt ganu clodydd gerbron Arglwydd y gogoniant.
4. Mae'r llais cyntaf yn bendithio Arglwydd yr Ysbrydion am byth bythoedd.
5. A'r ail lais a glywais yn bendithio'r Un Etholedig a'r rhai etholedig sy'n glynu wrth Arglwydd yr Ysbrydion.
6. A'r trydydd llais a glywais yn gweddïo ac yn eiriol dros y rhai sy'n byw ar y ddaear ac yn erfyn yn enw Arglwydd yr Ysbrydion.
7. A chlywais y pedwerydd llais yn amddiffyn y Sataniaid ac yn eu gwahardd rhag dod gerbron Arglwydd yr Ysbrydion i gyhuddo'r rhai sy'n byw ar y ddaear.
8. Ar ôl hynny gofynnais i angel yr heddwch a aeth gyda mi, a ddangosodd i mi bopeth sydd gudd: 'Pwy yw'r pedwar presenoldeb hyn a welais i a'u geiriau a glywais i ac a ysgrifennais i lawr?'
9. Ac efe a ddywedodd wrthyf: ‘Y cyntaf yw Michael, y trugarog a’r hir-ymddiddorol: a’r ail, yr hwn a osodwyd dros holl afiechydon a holl glwyfau plant dynion, yw Raphael: a’r trydydd, yr hwn a osodwyd dros yr holl alluoedd, yw Gabriel: a’r pedwerydd, yr hwn a osodwyd dros edifeirwch i obaith y rhai a etifedda fywyd tragwyddol, a elwir yn Phanuel.’ A dyma bedwar angel Arglwydd yr Ysbrydion a’r pedwar llais a glywais yn y dyddiau hynny.

PENNOD 41

1. Ac wedi hynny gwelais holl gyfrinachau'r nefoedd, a sut y mae'r deyrnas wedi'i rhannu, a sut y mae gweithredoedd dynion yn cael eu pwyso yn y glorian.
2. Ac yno gwelais breswylfeydd yr etholedigion a breswylfeydd y sanctaidd, a gwelodd fy llygaid yno yr holl bechaduriaid yn cael eu gyrru oddi yno, y rhai oedd yn gwadu enw Arglwydd yr Ysbrydion, ac yn cael eu llusgo i ffwrdd: ac ni allent ddioddef oherwydd y gosb a ddeilliai oddi wrth Arglwydd yr Ysbrydion.
3. Ac yno gwelodd fy llygaid gyfrinachau'r mellt a'r taranau, a chyfrinachau'r gwyntoedd, sut y maent wedi'u rhannu i chwythu dros y ddaear, a chyfrinachau'r cymylau a'r gwlith, ac yno gwelais o ble maent yn dod yn y lle hwnnw ac o ble maent yn llenwi'r ddaear lychlyd.
4. Ac yno gwelais ystafelloedd caeedig y mae'r gwyntoedd yn cael eu rhannu ohonynt, ystafell y cenllysg a'r gwyntoedd, ystafell y niwl, a'r cymylau, a'u cwmwl yn hofran dros y ddaear o ddechrau'r byd.
5. A gwelais ystafelloedd yr haul a'r lleuad, o ble maen nhw'n mynd ac i ble maen nhw'n dod eto, a'u dychweliad gogoneddus, a sut mae un yn well na'r llall, a'u cylchdro

mawreddog, a sut nad ydyn nhw'n gadael eu cylchdro, ac nid ydyn nhw'n ychwanegu dim at eu cylchdro ac nid ydyn nhw'n cymryd dim oddi wrtho, ac maen nhw'n cadw ffyddlondeb â'i gilydd, yn unol â'r llw y maen nhw wedi'u rhwymo gyda'i gilydd drwyddo.
6. Ac yn gyntaf mae'r haul yn mynd allan ac yn cerdded ei lwybr yn ôl gorchymyn Arglwydd yr Ysbrydion, a nerthol yw Ei enw am byth bythoedd.
7. Ac wedi hynny gwelais lwybr cudd a gweladwy'r lleuad, a hi'n cwblhau cwrs ei llwybr yn y lle hwnnw yn ystod y dydd a'r nos, y naill yn sefyll gyferbyn â'r llall gerbron Arglwydd yr Ysbrydion. Ac maent yn diolch ac yn canmol, ond nid ydynt yn gorffwys; oherwydd iddynt hwy y mae eu diolchgarwch yn gorffwys.
8. Oherwydd mae'r haul yn newid yn aml am fendith neu felltith,Ac mae cwrs llwybr y lleuad yn oleuni i'r cyfiawn ac yn dywyllwch i'r pechaduriaid yn enw'r Arglwydd,A wnaeth wahanu rhwng y goleuni a'r tywyllwch,Ac a rannodd ysbrydion dynion,Ac a gryfhaodd ysbrydion y cyfiawn,Yn enw Ei gyfiawnder.
9. Oherwydd nid oes angel yn rhwystro ac nid oes unrhyw rym yn gallu rhwystro; oherwydd mae'n penodi barnwr drostynt oll ac yn eu barnu oll ger ei fron.

PENNOD 42

1. Ni chafodd doethineb le i fyw ynddo; Yna neilltuwyd iddi breswylfa yn y nefoedd.
2. Aeth doethineb allan i wneud ei thrigfa ymhlith plant dynion, ac ni chafodd le i fyw: dychwelodd doethineb i'w lle, a chymerodd ei sedd ymhlith yr angylion.
3. Ac aeth anghyfiawnder allan o'i hystafelloedd:Y rhai na cheisiodd, a chafodd, a thrigodd gyda hwynt, fel glaw mewn anialwch, a gwlith ar dir sychedig.

PENNOD 43

1. A gwelais fellt eraill a sêr y nefoedd, a gwelais sut y galwodd efe hwy i gyd wrth eu henwau a gwrandawsant arno.
2. A gwelais sut y pwysir hwy mewn clorian cyfiawn yn ôl cyfrannau eu goleuni: gwelais led eu bylchau a diwrnod eu hymddangosiad, a sut y mae eu cylchdro yn cynhyrchu mellt: a gwelais eu cylchdro yn ôl nifer yr angylion, a sut y maent yn cadw ffyddlondeb â'i gilydd.
3. A gofynnais i'r angel a aeth gyda mi, yr hwn a ddangosodd i mi yr hyn oedd gudd: 'Beth yw'r rhain?'
4. A dywedodd wrthyf: ‘Mae Arglwydd yr Ysbrydion wedi dangos i ti eu hystyr parabolig: dyma enwau’r rhai sanctaidd sy’n trigo ar y ddaear ac yn credu yn enw Arglwydd yr Ysbrydion am byth bythoedd.’

PENNOD 44

Hefyd ffenomen arall a welais mewn perthynas â'r mellt: sut mae rhai o'r sêr yn codi ac yn dod yn fellt ac yn methu gwahanu â'u ffurf newydd.

PENNOD 45

1. A dyma'r Ail Ddameg ynglŷn â'r rhai sy'n gwadu enw preswylfa'r rhai sanctaidd ac Arglwydd yr Ysbrydion.
2. Ac i'r nef ni fyddant yn esgyn, Ac ar y ddaear ni ddawant: Dyna fydd tynged y pechaduriaid, Sydd wedi gwadu enw Arglwydd yr Ysbrydion, Sydd wedi'u cadw felly ar gyfer dydd dioddefaint a gorthrymder.
3. Y dydd hwnnw bydd fy Un Etholedig yn eistedd ar orsedd y gogoniant, a bydd yn profi eu gweithredoedd, a bydd eu lleoedd gorffwys yn ddi-rif. A bydd eu heneidiau'n tyfu'n gryf ynddynt pan welant fy Un Etholedig, a'r rhai a alwodd ar fy enw gogoneddus:
4. Yna byddaf yn peri i'm Un Etholedig drigo yn eu plith. A byddaf yn trawsnewid y nefoedd ac yn ei gwneud yn fendith ac yn oleuni tragwyddol.
5. A byddaf yn trawsnewid y ddaear ac yn ei gwneud yn fendith: A byddaf yn peri i'm hetholedigion drigo arni: Ond ni fydd y pechaduriaid a'r drygionus yn rhoi troed arni.
6. Oherwydd darparais a bodloni fy rhai cyfiawn â heddwch, ac fe'u perais i drigo ger fy mron: Ond i'r pechaduriaid y mae barn ar fin digwydd gyda mi, fel y byddaf yn eu difetha oddi ar wyneb y ddaear.

PENNOD 46

1. Ac yno gwelais Un a oedd â phen dyddiau, ac yr oedd ei ben yn wyn fel gwlân, a chydag ef yr oedd bod arall a'i wyneb yn ymddangos fel dyn, ac yr oedd ei wyneb yn llawn graslonrwydd, fel un o'r angylion sanctaidd.
2. A gofynnais i'r angel a aeth gyda mi ac a ddangosodd i mi'r holl bethau cudd, ynglŷn â Mab y Dyn hwnnw, pwy oedd ef, ac o ble yr oedd, a pham yr aeth gyda Phen y Dyddiau? Ac atebodd a dywedodd wrthyf: Dyma fab y Dyn sydd â chyfiawnder, gyda phwy y mae cyfiawnder yn trigo, ac sy'n datgelu holl drysorau'r hyn sydd gudd,
3. Oherwydd bod Arglwydd yr Ysbrydion wedi ei ddewis ef, ac y mae ei gyfran yn cael y goruchafiaeth gerbron Arglwydd yr Ysbrydion mewn uniondeb am byth.
4. A bydd Mab y Dyn hwn, yr hwn a welaist, yn codi'r brenhinoedd a'r cedyrn o'u seddi, a'r cryfion o'u gorseddau, ac yn llacio awenau'r cryfion, ac yn torri dannedd y pechaduriaid.
5. A bydd yn disgyn y brenhinoedd oddi ar eu gorseddau a'u teyrnasoedd, am nad ydynt yn ei glodfori na'i ganmol, nac yn cydnabod yn ostyngedig o ble y rhoddwyd y frenhiniaeth iddynt.
6. A bydd yn gostwng wyneb y cryfion, ac yn eu llenwi â chywilydd. Tywyllwch fydd eu preswylfa, Mwydod fydd eu gwely, Ac ni fydd ganddynt obaith codi o'u gwelyau, Oherwydd nad ydynt yn canmol enw Arglwydd yr Ysbrydion.
7. A dyma'r rhai sy'n barnu sêr y nefoedd, ac yn codi eu dwylo yn erbyn y Goruchaf, ac yn sathru ar y ddaear ac yn byw arni. Ac mae eu holl weithredoedd yn amlygu anghyfiawnder, ac mae eu pŵer yn gorffwys ar eu cyfoeth, ac mae eu ffydd yn y duwiau a wnaethant â'u dwylo, ac maent yn gwadu enw Arglwydd yr Ysbrydion,
8. Ac maent yn erlid tai Ei gynulleidfaoedd, A'r ffyddloniaid sy'n glynu wrth enw Arglwydd yr Ysbrydion.

PENNOD 47

1. Ac yn y dyddiau hynny bydd gweddi'r cyfiawn wedi esgyn, a gwaed y cyfiawn oddi ar y ddaear gerbron Arglwydd yr Ysbrydion.
2. Yn y dyddiau hynny bydd y rhai sanctaidd sy'n trigo uchod yn y nefoedd yn uno ag un llais ac yn erfyn ac yn gweddïo ac yn moliannu, ac yn diolch ac yn bendithio enw Arglwydd yr Ysbrydion, ar ran gwaed y cyfiawn a dywalltwyd, ac fel na fydd gweddi'r cyfiawn yn ofer gerbron Arglwydd yr Ysbrydion, fel y gwneir barn iddynt, ac fel na fydd yn rhaid iddynt ddioddef am byth.
3. Yn y dyddiau hynny gwelais Ben y Dyddiau pan eisteddodd ar orsedd ei ogoniant, ac agorwyd llyfrau'r byw o'i flaen: a safodd ei holl luoedd sydd yn y nefoedd uchod a'i gynghorwyr o'i flaen,
4. A llanwyd calonnau'r sanctaidd â llawenydd; Oherwydd bod nifer y cyfiawn wedi'i offrymu, A gweddi'r cyfiawn wedi'i chlywed, A gwaed y cyfiawn wedi'i ofyn gerbron Arglwydd yr Ysbrydion.

PENNOD 48

1. Ac yn y lle hwnnw gwelais ffynnon cyfiawnder a oedd yn ddihysbydd: Ac o'i chwmpas yr oedd llawer o ffynhonnau doethineb; Ac yfodd yr holl sychedig ohonynt, Ac fe'u llanwyd â doethineb, Ac yr oedd eu preswylfeydd gyda'r cyfiawn a'r sanctaidd a'r etholedig.
2. Ac ar yr awr honno enwyd Mab y Dyn hwnnw ym mhresenoldeb Arglwydd yr Ysbrydion, A'i enw gerbron Pennaeth y Dyddiau.
3. Ie, cyn creu'r haul a'r arwyddion, Cyn gwneud sêr y nefoedd, Enwyd ei enw gerbron Arglwydd yr Ysbrydion.
4. Bydd yn ffon i'r cyfiawn, lle gallant sefyll ac osgoi syrthio, ac ef fydd goleuni'r Cenhedloedd, ac yn obaith i'r rhai sydd â thrafferth o galon.
5. Bydd pawb sy'n trigo ar y ddaear yn syrthio i lawr ac yn addoli o'i flaen, A byddant yn moli ac yn bendithio ac yn dathlu â chân Arglwydd yr Ysbrydion.
6. Ac am y rheswm hwn y dewiswyd ef a'i guddio ger ei fron Ef, Cyn creu'r byd ac am byth.
7. A doethineb Arglwydd yr Ysbrydion a'i datguddiodd ef i'r sanctaidd a'r cyfiawn; Oherwydd y mae wedi cadw rhan y cyfiawn, Oherwydd eu bod wedi casáu a dirmygu'r byd anghyfiawnder hwn, Ac wedi casáu ei holl weithredoedd a'i ffyrdd yn enw Arglwydd yr Ysbrydion: Oherwydd yn ei enw ef y maent yn cael eu hachub, Ac yn ôl ei ewyllys da y bu o ran eu bywyd.
8. Yn y dyddiau hyn bydd brenhinoedd y ddaear yn isel eu gwynebau, a'r cryfion sy'n meddiannu'r tir oherwydd gweithredoedd eu dwylo; oherwydd ar ddiwrnod eu gofid a'u cystudd ni fyddant yn gallu achub eu hunain.
9. A rhoddaf hwy yn nwylo fy etholedigion: Fel gwellt yn y tân felly y llosgant o flaen y sanctaidd: Fel plwm yn y dŵr y suddont o flaen y cyfiawn, ac ni cheir ôl ohonynt mwyach.
10. Ac ar ddydd eu cystudd bydd gorffwys ar y ddaear, a byddant yn cwympo o'u blaenau ac ni fyddant yn codi eto: ac ni fydd neb i'w cymryd â'i ddwylo a'u codi: oherwydd gwadasant Arglwydd yr Ysbrydion a'i Eneiniog. Bendigedig fyddo enw Arglwydd yr Ysbrydion.

PENNOD 49

l. Oherwydd tywalltir doethineb fel dŵr, ac ni ddiflanna gogoniant o'i flaen am byth.
2. Oherwydd ei fod yn nerthol ym mhob cyfrinach cyfiawnder, a bydd anghyfiawnder yn diflannu fel cysgod, ac ni fydd yn parhau; oherwydd bod yr Etholedig yn sefyll gerbron Arglwydd yr Ysbrydion, a'i ogoniant yn dragywydd, a'i nerth hyd bob cenhedlaeth.
3. Ac ynddo ef y mae ysbryd doethineb yn trigo,A'r ysbryd sy'n rhoi mewnwelediad,Ac ysbryd deall a nerth,Ac ysbryd y rhai sydd wedi syrthio i gysgu mewn cyfiawnder.
4. A bydd yn barnu'r pethau cyfrinachol, ac ni fydd neb yn gallu dweud gair celwydd ger ei fron; oherwydd ef yw'r Un Etholedig gerbron Arglwydd yr Ysbrydion yn ôl Ei ewyllys da.

PENNOD 50

1. Ac yn y dyddiau hynny bydd newid yn digwydd i'r sanctaidd a'r etholedig, a bydd golau'r dyddiau'n aros arnynt, a bydd gogoniant ac anrhydedd yn troi at y sanctaidd,
2. Ar ddiwrnod y cystudd y bydd drygioni wedi'i drysori yn erbyn y pechaduriaid. A bydd y cyfiawn yn fuddugol yn enw Arglwydd yr Ysbrydion: A bydd yn peri i'r lleill dystio i hyn fel y gallant edifarhau a rhoi'r gorau i weithredoedd eu dwylo.
3. Ni fyddant yn cael anrhydedd trwy enw Arglwydd yr Ysbrydion, Eto trwy ei enw y byddant yn cael eu hachub, A bydd Arglwydd yr Ysbrydion yn tosturio wrthynt, Oherwydd mae ei dosturi yn fawr.
4. Ac y mae'n gyfiawn hefyd yn ei farn, ac ym mhresenoldeb ei ogoniant ni fydd anghyfiawnder yn parhau: Yn ei farn ef bydd y rhai di-edifeiriol yn darfod o'i flaen.
5. Ac o hyn ymlaen ni fyddaf yn trugarhau wrthynt, medd Arglwydd yr Ysbrydion.

PENNOD 51

1. Ac yn y dyddiau hynny bydd y ddaear hefyd yn rhoi yn ôl yr hyn a ymddiriedwyd iddi, A bydd Sheol hefyd yn rhoi yn ôl yr hyn a dderbyniodd, A bydd uffern yn rhoi yn ôl yr hyn y mae'n ei ddyledus.
2. A bydd yn dewis y cyfiawn a'r sanctaidd o'u plith: Oherwydd mae'r dydd wedi dod yn agos i'w hachub.
3. A bydd yr Etholedig yn y dyddiau hynny yn eistedd ar Fy ngorsedd, A bydd ei enau yn tywallt allan holl gyfrinachau doethineb a chyngor: Oherwydd rhoddodd Arglwydd yr Ysbrydion hwy iddo ac fe'i gogoneddodd ef.
4. Ac yn y dyddiau hynny bydd y mynyddoedd yn neidio fel hyrddod, a'r bryniau hefyd yn neidio fel ŵyn wedi'u bodloni â llaeth, a bydd wynebau holl angylion y nefoedd yn cael eu goleuo â llawenydd.
5. Oherwydd yn y dyddiau hynny y cyfyd yr Etholedig, a llawenha'r ddaear, a thriga'r cyfiawn arni, a rhodia'r etholedig arni.

PENNOD 52

l. Ac ar ôl y dyddiau hynny yn y lle hwnnw lle gwelais holl weledigaethau'r hyn sydd guddiedig—oherwydd cefais fy nghario i ffwrdd mewn corwynt ac roeddent wedi fy nghario tua'r gorllewin.
2. Yno gwelodd fy llygaid holl bethau dirgel y nefoedd a fydd, mynydd o haearn, a mynydd o gopr, a mynydd o arian, a mynydd o aur, a mynydd o fetel meddal, a mynydd o blwm.
3. A gofynnais i'r angel a aeth gyda mi, gan ddywedyd, 'Beth yw'r pethau hyn a welais yn y dirgel?'
4. A dywedodd wrthyf: 'Bydd yr holl bethau hyn a welaist yn gwasanaethu teyrnas Ei Eneiniog, fel y byddo efe yn nerthol ac yn gadarn ar y ddaear.'
5. Ac atebodd yr angel heddwch hwnnw, gan ddweud wrthyf: 'Arhosa ychydig, a datgelir i ti'r holl bethau cyfrinachol sy'n amgylchynu Arglwydd yr Ysbrydion.'
6. A'r mynyddoedd hyn a welodd dy lygaid, Mynydd yr haearn, a mynydd y copr, a mynydd yr arian, A mynydd yr aur, a mynydd y metel meddal, a mynydd y plwm, Bydd y rhain i gyd ym mhresenoldeb yr Etholedig fel cwyr: o flaen y tân, Ac fel y dŵr sy'n llifo i lawr oddi uchod ar y mynyddoedd hynny, A byddant yn ddi-rym o flaen ei draed.
7. A bydd yn y dyddiau hynny na fydd neb yn cael ei achub, Nac aur nac arian, Ac ni fydd neb yn gallu dianc.
8. Ac ni fydd haearn ar gyfer rhyfel, ac ni fydd neb yn gwisgo dwyfronneg. Ni fydd efydd o unrhyw ddefnydd, ac ni fydd tun o unrhyw ddefnydd ac ni chaiff ei werthfawrogi, ac ni fydd plwm yn ddymunol.
9. A bydd yr holl bethau hyn yn cael eu gwadu a'u dinistrio oddi ar wyneb y ddaear, Pan fydd yr Un Etholedig yn ymddangos gerbron wyneb Arglwydd yr Ysbrydion.

PENNOD 53

1. Yno gwelodd fy llygaid ddyffryn dwfn â genau agored, a bydd pawb sy'n byw ar y ddaear a'r môr a'r ynysoedd yn dwyn rhoddion ac anrhegion a arwyddion o deyrnged iddo, ond ni fydd y dyffryn dwfn hwnnw'n llawn.
2. Ac mae eu dwylo'n cyflawni gweithredoedd anghyfreithlon, ac mae'r pechaduriaid yn difa pawb y maent yn eu gorthrymu'n ddigyfraith: eto bydd y pechaduriaid yn cael eu dinistrio o flaen wyneb Arglwydd yr Ysbrydion, a byddant yn cael eu halltudio oddi ar wyneb Ei ddaear, a byddant yn darfod am byth bythoedd.
3. Oherwydd gwelais holl angylion cosb yn aros yno ac yn paratoi holl offer Satan.
4. A gofynnais i angel yr heddwch a aeth gyda mi: 'I bwy y maent yn paratoi'r offer hyn?'
5. A dywedodd wrthyf: 'Maen nhw'n paratoi'r rhain ar gyfer brenhinoedd a chedyrn y ddaear hon, fel y gallant gael eu dinistrio drwyddynt.'
6. Ac ar ôl hyn bydd yr Un Cyfiawn ac Etholedig yn peri i dŷ ei gynulleidfa ymddangos: o hyn ymlaen ni fyddant yn cael eu rhwystro mwyach yn enw Arglwydd yr Ysbrydion.
7. Ac ni saif y mynyddoedd hyn fel y ddaear o flaen ei gyfiawnder ef,Ond bydd y bryniau fel ffynnon ddŵr,A chaiff y cyfiawn orffwys rhag gormes pechaduriaid.'

PENNOD 54

1. Ac edrychais a throais i ran arall o'r ddaear, a gwelais yno ddyffryn dwfn gyda thân yn llosgi.
2. A daethant â'r brenhinoedd a'r cedyrn, a dechreuasant eu bwrw i'r dyffryn dwfn hwn.
3. Ac yno gwelodd fy llygaid sut y gwnaethant y rhain eu hofferynnau, cadwyni haearn o bwysau anfesuradwy.
4. A gofynnais i angel yr heddwch a aeth gyda mi, gan ddywedyd: 'I bwy y paratoir y cadwyni hyn?'
5. A dywedodd wrthyf: 'Mae'r rhain yn cael eu paratoi ar gyfer lluoedd Azâzêl, fel y gallant eu cymryd a'u bwrw i ddyfnderoedd condemniad llwyr, a byddant yn gorchuddio eu genau â cherrig garw fel y gorchmynnodd Arglwydd yr Ysbrydion.
6. A bydd Michael, a Gabriel, a Raphael, a Phanuel yn eu gafael ar y diwrnod mawr hwnnw, ac yn eu bwrw i'r ffwrnais losgi ar y diwrnod hwnnw, fel y gall Arglwydd yr Ysbrydion ddial arnynt am eu hanghyfiawnder wrth ddod yn destun Satan a chyfeiliorni'r rhai sy'n byw ar y ddaear.
7. 'Ac yn y dyddiau hynny y daw cosb oddi wrth Arglwydd yr Ysbrydion, a bydd yn agor holl ystafelloedd y dyfroedd sydd uwchben y nefoedd, a'r ffynhonnau sydd o dan y ddaear.'
8. A bydd yr holl ddyfroedd yn cael eu cysylltu â'r dyfroedd: yr hyn sydd uwchben y nefoedd yw'r gwrywaidd, a'r dŵr sydd oddi tano'r ddaear yw'r fenywaidd.
9. A byddant yn dinistrio pawb sy'n trigo ar y ddaear a'r rhai sy'n trigo dan eithafion y nefoedd.
10. A phan fyddant wedi cydnabod yr anghyfiawnder a wnaethant ar y ddaear, yna trwy'r rhain y byddant yn diflannu.

PENNOD 55

1. Ac wedi hynny edifarhaodd Pennaeth y Dyddiau a dywedodd: 'Yn ofer y dinistriais bawb sy'n byw ar y ddaear.'
2. Ac efe a dyngodd wrth ei enw mawr: 'O hyn ymlaen ni wnaf felly i bawb sy'n trigo ar y ddaear, a gosodaf arwydd yn y nefoedd: a bydd hyn yn addewid o ffyddlondeb rhyngof fi a hwy am byth, cyhyd ag y bydd y nefoedd uwchben y ddaear. Ac mae hyn yn unol â'm gorchymyn i.'
3. Pan fyddaf wedi dymuno eu gafael yn llaw'r angylion ar ddydd y gorthrymder a'r boen oherwydd hyn, byddaf yn peri i'm cosb a'm digofaint aros arnynt, medd Duw, Arglwydd yr Ysbrydion.
4. Chwi frenhinoedd nerthol sy'n trigo ar y ddaear, bydd yn rhaid i chi weld Fy Un Etholedig, sut mae'n eistedd ar orsedd y gogoniant ac yn barnu Azâzêl, a'i holl gymdeithion, a'i holl luoedd yn enw Arglwydd yr Ysbrydion.

PENNOD 56

1. Ac mi a welais yno luoedd angylion y gosb yn mynd, ac yr oeddent yn dal fflangellu a chadwynau o haearn ac efydd.
2. A gofynnais i angel yr heddwch a aeth gyda mi, gan ddywedyd: 'At bwy y mae'r rhai hyn sy'n dal y fflangellau'n mynd?'

3. A dywedodd wrthyf: ‘At eu rhai etholedig ac annwyl, fel y bwrir hwy i agendor dyfnder y dyffryn.’
4. Ac yna bydd y dyffryn hwnnw'n cael ei lenwi â'u hetholedigion a'u hanwyliaid, A bydd dyddiau eu hoes ar ben, A ni chyfrifir dyddiau eu harwain ar gyfeiliorn o hynny ymlaen.
5. Ac yn y dyddiau hynny bydd yr angylion yn dychwelyd, ac yn taflu eu hunain i'r dwyrain ar y Parthiaid a'r Mediaid: byddant yn cyffroi'r brenhinoedd, fel y daw ysbryd aflonyddwch arnynt, a byddant yn eu codi o'u gorseddau, fel y gallant dorri allan fel llewod o'u llochesi, ac fel bleiddiaid newynog ymhlith eu praidd.
6. A byddant yn mynd i fyny ac yn sathru dan draed tir ei etholedigion, a bydd tir ei etholedigion o'u blaenau yn llawr dyrnu ac yn briffordd:
7. Ond bydd dinas fy nghyfiawn yn rhwystr i'w ceffylau. A byddant yn dechrau ymladd rhyngddynt eu hunain, A bydd eu llaw dde yn gryf yn eu herbyn eu hunain, Ac ni fydd dyn yn adnabod ei frawd, Na mab ei dad na'i fam, Nes bydd nifer y cyrff trwy eu lladd, A'u cosb na fydd yn ofer.
8. Yn y dyddiau hynny bydd Sheol yn agor ei genau, a byddant yn cael eu llyncu ynddi, a bydd eu dinistr ar ben; bydd Sheol yn difa'r pechaduriaid ym mhresenoldeb yr etholedigion.

PENNOD 57

1. A bu ar ôl hyn i mi weld llu arall o wagenni, a dynion yn marchogaeth arnynt, ac yn dod ar y gwyntoedd o'r dwyrain, ac o'r gorllewin i'r de.
2. A chlywyd sŵn eu wagenni, a phan ddigwyddodd y cynnwrf hwn, sylwodd y rhai sanctaidd o'r nefoedd arno, a symudwyd colofnau'r ddaear o'u lle, a chlywyd ei sŵn o un pen i'r nefoedd i'r llall, mewn un diwrnod.
3. A byddant oll yn syrthio i lawr ac yn addoli Arglwydd yr Ysbrydion. A dyma ddiwedd yr ail Ddameg.

PENNOD 58

1. A dechreuais ddweud y drydedd ddameg am y cyfiawn a'r etholedigion.
2. Gwyn eich byd, chwi gyfiawn ac etholedig, Oherwydd bydd eich rhan yn ogoneddus.
3. A bydd y cyfiawn yng ngoleuni'r haul. A'r etholedigion yng ngoleuni bywyd tragwyddol: Bydd dyddiau eu bywyd yn ddiddiwedd, A dyddiau'r sanctaidd heb rif.
4. A byddant yn ceisio'r goleuni ac yn dod o hyd i gyfiawnder gydag Arglwydd yr Ysbrydion: Bydd heddwch i'r cyfiawn yn enw'r Arglwydd Tragwyddol.
5. Ac ar ôl hyn dywedir wrth y sanctaidd yn y nefoedd, Y dylent chwilio am gyfrinachau cyfiawnder, etifeddiaeth ffydd: Oherwydd y mae wedi dod yn llachar fel yr haul ar y ddaear, Ac mae'r tywyllwch wedi mynd heibio.
6. A bydd goleuni na ddaw byth i ben, Ac ni ddaw hyd derfyn dyddiau, Oherwydd bydd y tywyllwch wedi'i ddinistrio yn gyntaf, A'r goleuni wedi'i sefydlu gerbron Arglwydd yr Ysbrydion, A goleuni uniondeb wedi'i sefydlu am byth gerbron Arglwydd yr Ysbrydion.

PENNOD 59

1. Yn y dyddiau hynny gwelodd fy llygaid gyfrinachau'r mellt, a'r goleuadau, a'r barnau y maent yn eu gweithredu a'u goleuo er mwyn bendith neu felltith yn ôl ewyllys Arglwydd yr Ysbrydion.
2. Ac yno gwelais gyfrinachau'r daran, a sut y clywir ei sain pan mae'n atseinio yn y nefoedd, a gwnaeth i mi weld y barnedigaethau a gyflawnwyd ar y ddaear, boed er lles a bendith, neu felltith yn ôl gair Arglwydd yr Ysbrydion.
3. Ac wedi hynny dangoswyd i mi holl gyfrinachau'r goleuadau a'r mellt, ac maent yn goleuo er bendith ac er boddhad.

PENNOD 60

1. Yn y flwyddyn pum cant, yn y seithfed mis, ar y pedwerydd dydd ar ddeg o'r mis ym mywyd Enoch. Yn y ddameg honno gwelais sut y gwnaeth cryndod mawr i nefoedd y nefoedd grynu, a bod llu'r Goruchaf, a'r angylion, mil o filoedd a deng mil o weithiau deng mil, wedi'u cynhyrfu â phryder mawr.
2. Ac eisteddodd Pen y Dyddiau ar orsedd Ei ogoniant, a safodd yr angylion a'r cyfiawn o'i gwmpas.
3. A chymerodd cryndod mawr fi, a gafaelodd ofn ynof, a ildiodd fy llwynau, a thoddodd fy awenau, a syrthiais ar fy wyneb.
4. Anfonodd Michael angel arall o blith y rhai sanctaidd, a chododd fi, a phan gododd fi, dychwelodd fy ysbryd; oherwydd ni allwn ddioddef golwg y llu hwn, a chynnwrf a chryndod y nefoedd. A dywedodd Michael wrthyf: ‘Pam yr wyt yn cynhyrfu gan y fath weledigaeth? Hyd heddiw y parhaodd dydd Ei drugaredd; ac y bu'n drugarog ac yn amyneddgar tuag at y rhai sy'n byw ar y ddaear.’
5. A phan ddaw'r dydd, a'r pŵer, a'r gosb, a'r farn, yr hwn a baratowyd gan Arglwydd yr Ysbrydion i'r rhai nad ydynt yn addoli'r gyfraith gyfiawn, ac i'r rhai sy'n gwadu'r farn gyfiawn, ac i'r rhai sy'n cymryd ei enw yn ofer—y dydd hwnnw a baratowyd, cyfamod i'r etholedigion, ond chwiliad i bechaduriaid.
6. Pan fydd cosb Arglwydd yr Ysbrydion yn gorffwys arnynt, bydd yn gorffwys fel na fydd cosb Arglwydd yr Ysbrydion yn dod, yn ofer, a bydd yn lladd y plant gyda'u mamau a'r plant gyda'u tadau. Wedi hynny bydd y farn yn digwydd yn ôl Ei drugaredd a'i amynedd.'
7. Ac ar y diwrnod hwnnw y gwahanwyd dau anghenfil, anghenfil benywaidd o'r enw Lefiathan, i drigo yn nyfnderoedd y cefnfor uwchben ffynhonnau'r dyfroedd.
8. Ond Behemoth yw enw'r gwryw, a oedd yn meddiannu gyda'i fron anialwch diffaith o'r enw Dûidâin, ar ochr ddwyreiniol yr ardd lle mae'r etholedigion a'r cyfiawn yn trigo, lle cymerwyd fy nhaid i fyny, y seithfed o Adda, y dyn cyntaf a greodd Arglwydd yr Ysbrydion.
9. Ac erfyniais ar yr angel arall iddo ddangos i mi nerth yr anghenfilod hynny, sut y gwahanwyd hwy ar un diwrnod a'u bwrw, y naill i ddyfnderoedd y môr, a'r llall i dir sych yr anialwch.
10. Ac efe a ddywedodd wrthyf: ‘Ti fab dyn, yma yr wyt ti’n ceisio gwybod beth sydd gudd.’
11. A'r angel arall a aeth gyda mi ac a ddangosodd i mi yr hyn oedd guddiedig, a ddywedodd wrthyf yr hyn sydd

gyntaf ac olaf yn y nefoedd yn yr uchder, ac o dan y ddaear yn y dyfnder, ac ar eithafion y nefoedd, ac ar sylfaen y nefoedd.
12. A siambrau'r gwyntoedd, a sut mae'r gwyntoedd wedi'u rhannu, a sut maen nhw'n cael eu pwyso, a sut mae pyrth y gwyntoedd wedi'u cyfrif, pob un yn ôl nerth y gwynt, a nerth goleuadau'r lleuad, ac yn ôl y nerth sy'n addas: a rhaniadau'r sêr yn ôl eu henwau, a sut mae'r holl raniadau wedi'u rhannu.
13. A'r taranau yn ôl y lleoedd lle maent yn disgyn, a'r holl raniadau a wneir ymhlith y mellt fel y gall oleuo, a'u llu fel y gallant ufuddhau ar unwaith.
14. Oherwydd mae gan y daran leoedd gorffwys sydd wedi'u neilltuo iddi tra bydd yn aros am ei phîn; ac mae'r daran a'r mellt yn anwahanadwy, ac er nad ydynt yn un ac yn anwahanadwy, maent ill dau yn mynd gyda'i gilydd trwy'r ysbryd ac nid ydynt yn gwahanu.
15. Oherwydd pan fydd y mellt yn goleuo, mae'r daran yn llefaru ei llais, ac mae'r ysbryd yn gorfodi saib yn ystod y pwl, ac yn rhannu'n gyfartal rhyngddynt; oherwydd mae trysorfa eu pwl fel y tywod, a phob un ohonynt wrth iddo bwlchu yn cael ei ddal â ffrwyn, a'i droi yn ôl gan nerth yr ysbryd, a'i wthio ymlaen yn ôl llawer o chwarteri'r ddaear.
16. Ac mae ysbryd y môr yn wrywaidd ac yn gryf, ac yn ôl grym ei nerth mae'n ei dynnu'n ôl â ffrwyn, ac yn yr un modd mae'n cael ei yrru ymlaen ac yn gwasgaru ymhlith holl fynyddoedd y ddaear.
17. Ac ysbryd y rhew yw ei angel ei hun, ac ysbryd y cenllysg yw angel da.
18. Ac mae ysbryd yr eira wedi gadael ei ystafelloedd oherwydd ei nerth—Mae ysbryd arbennig ynddo, a'r hyn sy'n esgyn ohono fel mwg, a'i enw yw rhew.
19. Ac nid yw ysbryd y niwl wedi'i uno â nhw yn eu hystafelloedd, ond mae ganddo ystafell arbennig; oherwydd mae ei gwrs yn ogoneddus mewn golau ac mewn tywyllwch, ac yn y gaeaf ac yn yr haf, ac yn ei ystafell mae angel.
20. Ac mae gan ysbryd y gwlith ei drigfa ym mhen draw'r nefoedd, ac mae wedi'i gysylltu â siambrau'r glaw, a'i gwrs yw yn y gaeaf a'r haf: a'i gymylau a chymylau'r niwl wedi'u cysylltu, a'r naill yn rhoi i'r llall.
21. A phan fydd ysbryd y glaw yn mynd allan o'i ystafell, daw'r angylion ac yn agor yr ystafell ac yn ei harwain allan, a phan fydd wedi'i wasgaru dros yr holl ddaear mae'n uno â'r dŵr ar y ddaear. A phryd bynnag y bydd yn uno â'r dŵr ar y ddaear . . .
22. Oherwydd y dyfroedd sydd ar gyfer y rhai sy'n trigo ar y ddaear; oherwydd y maent yn faeth i'r ddaear oddi wrth y Goruchaf sydd yn y nefoedd: am hynny y mae mesur i'r glaw, ac mae'r angylion yn ei gymryd dan reolaeth.
23. A'r pethau hyn a welais tua Gardd y Cyfiawn.
24. A dywedodd angel yr heddwch oedd gyda mi wrthyf: 'Bydd y ddau anghenfil hyn, wedi'u paratoi'n unol â mawredd Duw, yn bwydo . . .

PENNOD 61

1. Ac mi welais yn y dyddiau hynny pa mor hir y rhoddwyd cordiau i'r angylion hynny, a chymerasant adenydd iddynt eu hunain ac hedfanasant, ac aethant tua'r gogledd.
2. A gofynnais i'r angel, gan ddweud wrtho: 'Pam y cymerodd yr angylion hynny'r llinynnau hyn a mynd i ffwrdd?' A dywedodd wrthyf: 'Maent wedi mynd i fesur.'
3. A dywedodd yr angel a aeth gyda mi wrthyf: 'Bydd y rhain yn dwyn mesurau'r cyfiawn, a rhaffau'r cyfiawn i'r cyfiawn, fel y gallant sefyll ar enw Arglwydd yr Ysbrydion am byth bythoedd.'
4. Bydd yr etholedigion yn dechrau trigo gyda'r etholedigion, A dyna'r mesurau a roddir i ffydd, Ac a gryfha gyfiawnder.
5. A bydd y mesurau hyn yn datgelu holl gyfrinachau dyfnderoedd y ddaear, A'r rhai a ddinistriwyd gan yr anialwch, A'r rhai a ddifawyd gan yr anifeiliaid, A'r rhai a ddifawyd gan bysgod y môr, Fel y gallant ddychwelyd ac aros eu hunain, Ar ddiwrnod yr Un Etholedig; Oherwydd ni fydd neb yn cael ei ddinistrio gerbron Arglwydd yr Ysbrydion, Ac ni ellir dinistrio neb.
6. A derbyniodd pawb sy'n trigo uchod yn y nef orchymyn a nerth ac un llais ac un goleuni fel tân.
7. A'r Un hwnnw gyda'u geiriau cyntaf fe'i bendithiasant, a'i ganmol a'i ganmol â doethineb, ac roeddent yn ddoeth mewn ymadrodd ac yn ysbryd bywyd.
8. A gosododd Arglwydd yr Ysbrydion yr Etholedig ar orsedd y gogoniant. A bydd yn barnu holl weithredoedd y sanctaidd uchod yn y nefoedd, a bydd eu gweithredoedd yn cael eu pwyso yn y glorian,
9. A phan fyddo efe yn codi ei wyneb, i farnu eu ffyrdd cyfrinachol yn ôl gair enw Arglwydd yr Ysbrydion, a'u llwybr yn ôl ffordd barn gyfiawn Arglwydd yr Ysbrydion, yna byddant i gyd ag un llais yn llefaru ac yn bendithio, ac yn gogoneddu ac yn dyrchafu ac yn sancteiddio enw Arglwydd yr Ysbrydion.
10. A bydd yn galw holl lu'r nefoedd, a'r holl rai sanctaidd uchod, a llu Duw, y Cerwbig, Seraffin ac Ophannin, a holl angylion y gallu, a holl angylion y tywysogaethau, a'r Un Etholedig, a'r pwerau eraill ar y ddaear a thros y dŵr.
11. Ar y diwrnod hwnnw bydd un llais yn codi, ac yn bendithio ac yn gogoneddu ac yn dyrchafu yn ysbryd ffydd, ac yn ysbryd doethineb, ac yn ysbryd amynedd, ac yn ysbryd trugaredd, ac yn ysbryd barn a heddwch, ac yn ysbryd daioni, a dywedant bawb ag un llais: "Bendigedig yw Efe, a bendithir enw Arglwydd yr Ysbrydion am byth bythoedd."
12. Bydd pawb nad ydynt yn cysgu uchod yn y nefoedd yn ei fendithio: Bydd yr holl rai sanctaidd sydd yn y nefoedd yn ei fendithio, A'r holl etholedigion sy'n trigo yng ngardd y bywyd: A phob ysbryd goleuni sy'n gallu bendithio, a gogoneddu, a dyrchafu, a sancteiddio Dy enw bendigedig, A bydd pob cnawd yn gogoneddu ac yn bendithio Dy enw yn ddirfawr byth bythoedd.
13. Oherwydd mawr yw trugaredd Arglwydd yr Ysbrydion, ac mae'n amyneddgar, a datguddiodd ei holl weithredoedd a'r cyfan a greodd i'r cyfiawn a'r etholedigion, yn enw Arglwydd yr Ysbrydion.

PENNOD 62

1. Ac fel hyn y gorchmynnodd yr Arglwydd i'r brenhinoedd a'r cedyrn a'r dyrchafedig, a'r rhai sy'n trigo ar y ddaear, a dywedodd: 'Agorwch eich llygaid a chodwch eich cyrn os ydych yn gallu adnabod yr Un Etholedig.'

2. A gosododd Arglwydd yr Ysbrydion ef ar orsedd ei ogoniant, a thywalltwyd ysbryd cyfiawnder arno, a lladdodd gair ei enau yr holl bechaduriaid, a difethwyd yr holl anghyfiawn o'i flaen.
3. A bydd yr holl frenhinoedd a'r cedyrn, a'r rhai dyrchafedig a'r rhai sy'n dal y ddaear yn sefyll yno y dydd hwnnw. Byddant yn gweld ac yn adnabod sut mae'n eistedd ar orsedd ei ogoniant, a bydd cyfiawnder yn cael ei fernu o'i flaen, ac ni ddywedir gair celwydd o'i flaen.
4. Yna y daw poen arnynt fel ar wraig yn esgor, a bydd ganddi boen wrth esgor, pan ddaw ei phlentyn i enau'r groth, a bydd ganddi boen wrth esgor.
5. A bydd un rhan ohonynt yn edrych ar y llall, a byddant yn ofnus, a byddant yn isel eu gwynebau, a bydd poen yn eu gafael, pan welant Fab y Dyn yn eistedd ar orsedd ei ogoniant.
6. A bydd y brenhinoedd a'r cedyrn a phawb sy'n meddiannu'r ddaear yn bendithio ac yn gogoneddu ac yn mawrygu'r hwn sy'n teyrnasu dros y cyfan, yr hwn a oedd yn guddiedig.
7. Oherwydd o'r dechrau roedd Mab y Dyn wedi'i guddio, A'r Goruchaf a'i cadwodd ef ym mhresenoldeb ei nerth, A'i ddatguddiodd i'r etholedigion.
8. A bydd cynulliad yr etholedigion a'r sanctaidd yn cael eu hau, A bydd yr holl etholedigion yn sefyll ger ei fron ef ar y dydd hwnnw.
9. A bydd yr holl frenhinoedd, y rhai nerthol, y rhai uchel eu statws, a'r rhai sy'n teyrnasu'r ddaear, yn syrthio i lawr ger ei fron ar eu hwynebau, ac yn addoli ac yn gosod eu gobaith ar Fab y Dyn, ac yn ei ddeisyfu ac yn erfyn am drugaredd ar ei ddwylo.
10. Serch hynny, bydd Arglwydd yr Ysbrydion yn eu pwyso cymaint, fel y byddant yn mynd allan o'i bresenoldeb ar frys, a bydd eu hwynebau'n llawn cywilydd, a bydd y tywyllwch yn tyfu'n ddyfnach ar eu hwynebau.
11. A bydd yn eu trosglwyddo i'r angylion i'w cosbi, i ddial arnynt am iddynt orthrymu ei blant a'i etholedigion,
12. A byddant yn olygfa i'r cyfiawn ac i'w etholedigion: byddant yn llawenhau drostynt, oherwydd bod digofaint Arglwydd yr Ysbrydion yn gorffwys arnynt, a'i gleddyf wedi meddwi â'u gwaed.
13. A bydd y cyfiawn a'r etholedigion yn cael eu hachub ar y diwrnod hwnnw, Ac ni fyddant byth o hynny ymlaen yn gweld wyneb y pechaduriaid a'r anghyfiawn.
14. A bydd Arglwydd yr Ysbrydion yn aros drostynt, A chyda'r Mab Dyn hwnnw byddant yn bwyta, Ac yn gorwedd i lawr ac yn codi am byth bythoedd.
15. A bydd y cyfiawn a'r etholedigion wedi codi o'r ddaear, ac wedi peidio â bod â gwedd isel. A byddant wedi'u gwisgo â dillad gogoniant,
16. A dyma fydd dillad bywyd gan Arglwydd yr Ysbrydion: Ac ni fydd eich dillad yn heneiddio, Ac ni fydd eich gogoniant yn diflannu o flaen Arglwydd yr Ysbrydion.

PENNOD 63

1. Yn y dyddiau hynny bydd y cedyrn a'r brenhinoedd sy'n meddiannu'r ddaear yn erfyn arno i roi ychydig o seibiant iddynt rhag ei angylion cosb y rhoddwyd hwy iddynt, fel y gallent syrthio i lawr ac addoli gerbron Arglwydd yr Ysbrydion, a chyffesu eu pechodau ger ei fron.
2. A byddant yn bendithio ac yn gogoneddu Arglwydd yr Ysbrydion, ac yn dweud: 'Bendigedig yw Arglwydd yr Ysbrydion ac Arglwydd y brenhinoedd, ac Arglwydd y cedyrn ac Arglwydd y cyfoethog, ac Arglwydd y gogoniant ac Arglwydd doethineb,
3. Ac yn ogoneddus ym mhob peth dirgel mae Dy allu o genhedlaeth i genhedlaeth,A'th ogoniant am byth bythoedd:Mae Dy holl gyfrinachau yn ddwfn ac yn anrifedi,A'th gyfiawnder yn ddibwys.
4. Rydym bellach wedi dysgu y dylem ogoneddu, A bendithio Arglwydd y brenhinoedd a'r hwn sy'n frenin dros yr holl frenhinoedd.'
5. A dywedant: 'O na chawsom orffwys i ogoneddu a diolch, a chyffesu ein ffydd gerbron Ei ogoniant!'
6. Ac yn awr yr ydym yn hiraethu am ychydig o orffwys ond nid ydym yn ei gael: yr ydym yn ei ddilyn yn galed ac nid ydym yn ei gael: ac mae goleuni wedi diflannu o'n blaenau, a thywyllwch yw ein preswylfa am byth bythoedd:
7. Oherwydd ni chredom ger ei fron Ef, nac ni ogoneddasom enw Arglwydd yr Ysbrydion, nac ni ogoneddasom ein Harglwydd, Ond ein gobaith oedd yn nheyrnwialen ein teyrnas, ac yn ein gogoniant.
8. Ac yn nydd ein dioddefaint a'n cystudd nid yw'n ein hachub, ac nid ydym yn cael seibiant i gyffesu, fod ein Harglwydd yn wir yn ei holl weithredoedd, ac yn ei farnau a'i gyfiawnder, ac nad yw ei farnau'n dangos parch at berson.
9. Ac yr ydym yn marw o'i flaen oherwydd ein gweithredoedd, a'n holl bechodau yn cael eu cyfrif mewn cyfiawnder.'
10. Yn awr byddant yn dweud wrthynt eu hunain: 'Mae ein heneidiau'n llawn elw anghyfiawn, ond nid yw'n ein hatal rhag disgyn o'i ganol i faich Sheol.'
11. Ac wedi hynny bydd eu hwynebau'n llawn tywyllwch, a chywilydd o flaen Mab y Dyn hwnnw, a byddant yn cael eu gyrru o'i bresenoldeb, a bydd y cleddyf yn aros o'i flaen yn eu mysg.
12. Fel hyn y llefarodd Arglwydd yr Ysbrydion: 'Dyma'r ordinhad a'r farn mewn perthynas â'r cedyrn a'r brenhinoedd a'r dyrchafedig a'r rhai sy'n meddiannu'r ddaear gerbron Arglwydd yr Ysbrydion.'

PENNOD 64

1. A ffurfiau eraill a welais wedi'u cuddio yn y lle hwnnw.
2. Clywais lais yr angel yn dweud: 'Dyma'r angylion a ddisgynnodd i'r ddaear, ac a ddatgelodd yr hyn oedd guddiedig i blant dynion ac a hudasant blant dynion i bechu.'

PENNOD 65

1. Ac yn y dyddiau hynny gwelodd Noa fod y ddaear wedi suddo, a bod ei dinistr yn agos.
2. Ac efe a gododd oddi yno ac a aeth i eithafion y ddaear, ac a waeddodd yn uchel ar ei daid Enoch: a dywedodd Noa dair gwaith â llais chwerw, Gwrandewch arnaf, gwrandewch arnaf, gwrandewch arnaf.
3. A dywedais wrtho: 'Dywed wrthyf beth sy'n cwympo ar y ddaear fel bod y ddaear mewn cyflwr mor ddrwg ac yn cael ei hysgwyd, rhag ofn y byddaf fi'n marw gyda hi?'

4. Ac ar hynny bu cynnwrf mawr ar y ddaear, a chlywyd llais o'r nefoedd, a syrthiais ar fy wyneb.
5. A daeth Enoch fy nhaid a sefyll wrth fy ymyl, a dywedodd wrthyf: 'Pam yr wyt ti wedi llefain arnaf â chri chwerw ac wylo?'
6. Ac mae gorchymyn wedi mynd allan o bresenoldeb yr Arglwydd ynglŷn â'r rhai sy'n trigo ar y ddaear, eu bod wedi cyflawni eu dinistr oherwydd eu bod wedi dysgu holl gyfrinachau'r angylion, a holl drais y Sataniaid, a'u holl alluoedd—y rhai mwyaf cyfrinachol—a holl allu'r rhai sy'n ymarfer hudoliaeth, a gallu dewiniaeth, a gallu'r rhai sy'n gwneud delwau tawdd i'r holl ddaear:
7. A sut mae arian yn cael ei gynhyrchu o lwch y ddaear, a sut mae metel meddal yn tarddu yn y ddaear.
8. Oherwydd nid yw plwm a thun yn cael eu cynhyrchu o'r ddaear fel y cyntaf: ffynnon sy'n eu cynhyrchu, ac angel sy'n sefyll ynddi, ac mae'r angel hwnnw'n rhagori.'
9. Ac wedi hynny, cymerodd fy nhaid Enoch fy llaw a'm codi i fyny, a dywedodd wrthyf: 'Dos, oherwydd gofynnais i Arglwydd yr Ysbrydion am y cynnwrf hwn ar y ddaear.'
10. Ac efe a ddywedodd wrthyf: "Oherwydd eu hanghyfiawnder y mae eu barn wedi'i phennu ac ni chaiff ei hatal gennyf am byth. Oherwydd y swynion y maent wedi'u chwilio a'u dysgu, bydd y ddaear a'r rhai sy'n byw arni yn cael eu dinistrio."
11. A'r rhain—nid oes ganddynt le i edifeirwch am byth, oherwydd eu bod wedi dangos iddynt yr hyn a oedd yn guddiedig, a hwy yw'r rhai sydd wedi'u damnio: ond o ran ti, fy mab, mae Arglwydd yr Ysbrydion yn gwybod dy fod yn bur, ac yn ddieuog o'r gwaradwydd hwn ynghylch y cyfrinachau.
12. Ac mae wedi neilltuo dy enw i fod ymhlith y sanctaidd, a bydd yn dy gadw ymhlith y rhai sy'n trigo ar y ddaear, ac wedi neilltuo dy had cyfiawn i frenhiniaeth ac i anrhydeddau mawr, ac o'th had y bydd ffynnon y cyfiawn a'r sanctaidd heb rif am byth.

PENNOD 66

1. Ac wedi hynny dangosodd i mi angylion y gosb, a oedd yn barod i ddod a rhyddhau holl alluoedd y dyfroedd sydd isod yn y ddaear, er mwyn dod â barn a dinistr ar bawb sy'n aros ac yn trigo ar y ddaear.
2. A rhoddodd Arglwydd yr Ysbrydion orchymyn i'r angylion oedd yn mynd allan, na ddylent beri i'r dyfroedd godi ond eu dal dan reolaeth; oherwydd yr angylion hynny oedd dros alluoedd y dyfroedd.
3. Ac euthum ymaith o bresenoldeb Enoch.

PENNOD 67

1. Ac yn y dyddiau hynny daeth gair Duw ataf, a dywedodd wrthyf: 'Noa, daeth dy gyfran ger fy mron i, cyfran ddi-fai, llawer o gariad a chywirdeb.'
2. Ac yn awr mae'r angylion yn gwneud adeilad pren, a phan fyddant wedi cwblhau'r dasg honno byddaf yn gosod Fy llaw arno ac yn ei gadw, a bydd had bywyd yn dod allan ohono, a bydd newid yn digwydd fel na fydd y ddaear yn aros heb breswylydd.
3. A byddaf yn sicrhau dy had ger fy mron am byth bythoedd, a byddaf yn gwasgaru'r rhai sy'n byw gyda thi: ni fydd yn ddiffrwyth ar wyneb y ddaear, ond fe'i bendithir ac fe'i lluosogir ar y ddaear yn enw'r Arglwydd.
4. A bydd yn carcharu'r angylion hynny, a ddangosodd anghyfiawnder, yn y dyffryn llosg hwnnw a ddangosodd fy nhaid Enoch i mi gynt yn y gorllewin ymhlith mynyddoedd aur ac arian a haearn a metel meddal a thun.
5. A gwelais y dyffryn hwnnw lle'r oedd cryndod mawr a chryndod y dyfroedd.
6. A phan ddigwyddodd hyn i gyd, o'r metel tawdd tanllyd hwnnw a'i gythrwfl yn y lle hwnnw, cynhyrchwyd arogl sylffwr, ac roedd yn gysylltiedig â'r dyfroedd hynny, a llosgodd dyffryn yr angylion a oedd wedi arwain dynolryw ar gyfeiliorn o dan y tir hwnnw.
7. A thrwy ei ddyffrynnoedd mae ffrydiau o dân yn llifo, lle mae'r angylion hyn a arweiniodd y rhai sy'n byw ar y ddaear ar gyfeiliorn yn cael eu cosbi.
8. Ond bydd y dyfroedd hynny yn y dyddiau hynny yn gwasanaethu'r brenhinoedd a'r cedyrn a'r dyrchafedig, a'r rhai sy'n trigo ar y ddaear, ar gyfer iachâd y corff, ond ar gyfer cosbi'r ysbryd; yn awr mae eu hysbryd yn llawn chwant, fel y gellir eu cosbi yn eu corff, oherwydd eu bod wedi gwadu Arglwydd yr Ysbrydion ac yn gweld eu cosb yn ddyddiol, ac eto nid ydynt yn credu yn Ei enw.
9. Ac yn gymesur ag y bydd llosgi eu cyrff yn mynd yn ddifrifol, bydd newid cyfatebol yn digwydd yn eu hysbryd am byth bythoedd; oherwydd gerbron Arglwydd yr Ysbrydion ni fydd neb yn dweud gair segur.
10. Oherwydd y farn a ddaw arnynt, am eu bod yn credu yng nghwant eu corff ac yn gwadu Ysbryd yr Arglwydd.
11. A bydd yr un dyfroedd hynny'n newid yn y dyddiau hynny; oherwydd pan fydd yr angylion hynny'n cael eu cosbi yn y dyfroedd hyn, bydd tymheredd y ffynhonnau dŵr hyn yn newid, a phan fydd yr angylion yn esgyn, bydd dŵr y ffynhonnau hyn yn newid ac yn oeri.
12. A chlywais Michael yn ateb ac yn dweud: 'Y farn hon y bernir yr angylion â hi yw tystiolaeth i'r brenhinoedd a'r cedyrn sy'n meddiannu'r ddaear.'
13. Oherwydd bod y dyfroedd barn hyn yn gweini i iachâd corff y brenhinoedd a chwant eu corff; am hynny ni welant ac ni chredant y bydd y dyfroedd hynny'n newid ac yn dod yn dân sy'n llosgi am byth.

PENNOD 68

1. Ac wedi hynny rhoddodd fy nhaid Enoch ddysgeidiaeth i mi am yr holl gyfrinachau yn y llyfr yn y Damhegion a roddwyd iddo, a'u rhoi at ei gilydd i mi yng ngeiriau llyfr y Damhegion.
2. Ac ar y diwrnod hwnnw atebodd Michael Raphael a dweud: 'Mae nerth yr ysbryd yn fy nghymryd i ac yn fy ngwneud i grynu oherwydd llymder barn y cyfrinachau, barn yr angylion: pwy all ddioddef y farn lem a weithredwyd, a'r rhai y maent yn toddi o'i flaen?'
3. Ac atebodd Michael eto, a dywedodd wrth Raphael: 'Pwy yw'r hwn nad yw ei galon wedi meddalu ynglŷn â hyn, a'i awenau nad ydynt wedi'u cynhyrfu gan y gair barn hwn a aeth allan arnynt oherwydd y rhai a'u harweiniodd allan fel hyn?'
4. A phan safodd gerbron Arglwydd yr Ysbrydion, dywedodd Michael fel hyn wrth Raphael: 'Ni chymeraf eu rhan dan lygad yr Arglwydd; oherwydd mae Arglwydd yr

Ysbrydion wedi bod yn ddig gyda nhw am eu bod yn gwneud fel pe baent yn Arglwydd. Felly bydd popeth sydd gudd yn dod arnynt am byth ac am byth; oherwydd ni fydd gan angel na dyn ei ran ynddo, ond nhw yn unig sydd wedi derbyn eu barn am byth ac am byth.'

PENNOD 69

1. Ac ar ôl y farn hon byddant yn dychryn ac yn crynu oherwydd eu bod wedi dangos hyn i'r rhai sy'n byw ar y ddaear.
2. Ac wele enwau'r angylion hynny a dyma eu henwau: y cyntaf ohonynt yw Samjâzâ, yr ail Artâqîfâ, a'r trydydd Armên, y pedwerydd Kôkabêl, y pumed Tûrâêl, y chweched Rûmjâl, y seithfed Dânjâl, yr wythfed Nêqâêl, y nawfed Barâqêl, y degfed Azâzêl, yr unfed ar ddeg Armârôs, y deuddegfed Batarjâl, y trydydd ar ddeg Busasêjal, y pedwaredd ar ddeg Hanânêl, y pymthegfed Tûrêl, a'r unfed ar bymtheg Sîmâpêsîêl, yr ail ar bymtheg Jetrêl, y deunawfed Tûmâêl, y bedwaredd ar bymtheg Tûrêl, yr ugeinfed Rumâêl, yr unfed ar hugain Azâzêl.
3. A dyma benaethiaid eu hangylion a'u henwau, a'u penaethiaid dros gannoedd a thros hanner cant a thros ddegau.
4. Enw'r Jeqôn cyntaf: hynny yw, yr un a arweiniodd holl feibion Duw ar gyfeiliorn, a'u dwyn i lawr i'r ddaear, a'u harweiniodd ar gyfeiliorn trwy ferched dynion.
5. Ac enw'r ail oedd Asbeêl: rhoddodd gyngor drwg i feibion sanctaidd Duw, a'u harweiniodd ar gyfeiliorn fel iddynt halogi eu cyrff â merched dynion.
6. A'r trydydd oedd enw Gâdreêl: efe a ddangosodd i blant dynion holl ergydion marwolaeth, ac a arweiniodd Efa ar gyfeiliorn, ac a ddangosodd arfau marwolaeth i feibion dynion y darian a'r arfwisg, a'r cleddyf ar gyfer brwydr, a holl arfau marwolaeth i blant dynion.
7. Ac o'i law ef y maent wedi mynd ymlaen yn erbyn y rhai sy'n trigo ar y ddaear o'r dydd hwnnw hyd byth.
8. A'r pedwerydd a enwyd yn Pênêmûe: dysgodd efe i blant dynion y chwerw a'r melys, a dysgodd iddynt holl gyfrinachau eu doethineb.
9. Ac fe gyfarwyddodd ddynolryw mewn ysgrifen ag inc a phapur, a thrwy hynny pechodd llawer o dragwyddoldeb i dragwyddoldeb a hyd y dydd hwn.
10. Oherwydd ni chrewyd dynion at y diben hwnnw, i roi cadarnhad i'w ffydd dda gyda phen ac inc.
11. Oherwydd crëwyd dynion yn union fel yr angylion, i'r bwriad y dylent barhau'n bur ac yn gyfiawn, ac ni allai marwolaeth, sy'n dinistrio popeth, fod wedi'u gafael, ond trwy'r wybodaeth hon y maent yn darfod, a thrwy'r pŵer hwn y mae'n fy nhynnu i.
12. Ac enw'r pumed oedd Kâsdejâ: dyma'r un a ddangosodd i blant dynion holl drawiadau drygionus ysbrydion a chythreuliaid, a tharo'r embryo yn y groth, fel y gall farw, a tharo'r enaid, brathiadau'r sarff, a'r taro sy'n digwydd trwy wres canol dydd, mab y sarff o'r enw Tabââ'ĕt.
13. A dyma dasg Kâsbeêl, prif y llw a ddangosodd i'r rhai sanctaidd pan oedd yn trigo'n uchel mewn gogoniant, a'i enw yw Bîqâ.
14. Gofynnodd yr angel hwn i Michael ddangos yr enw cudd iddo, fel y gallai ei ynganu yn y llw, fel y byddai'r rhai a ddatgelodd bopeth oedd yn y dirgel i blant dynion yn crynu o flaen yr enw a'r llw hwnnw.
15. A dyma rym y llw hwn, oherwydd ei fod yn bwerus ac yn gryf, ac fe osododd y llw Akâe hwn yn llaw Michael.
16. A dyma gyfrinachau'r llw hwn . . . Ac maent yn gryf trwy ei lw: Ac ataliwyd y nefoedd cyn creu'r byd, Ac am byth.
17. A thrwyddo y sylfaenwyd y ddaear ar y dŵr, Ac o gilfachau cudd y mynyddoedd daw dyfroedd prydferth, O greadigaeth y byd ac i dragwyddoldeb.
18. A thrwy'r llw hwnnw y crëwyd y môr, Ac fel ei sylfaen gosododd y tywod iddo yn erbyn amser ei ddicter, Ac ni feiddia fynd heibio iddo o greadigaeth y byd hyd dragwyddoldeb.
19. A thrwy'r llw hwnnw y gwneir y dyfnderoedd yn gadarn, Ac ni fyddant yn aros ac yn symud o'u lle o dragwyddoldeb i dragwyddoldeb.
20. A thrwy'r llw hwnnw mae'r haul a'r lleuad yn cwblhau eu cwrs, Ac nid ydynt yn gwyro oddi wrth eu hordinhad o dragwyddoldeb i dragwyddoldeb.
21. A thrwy'r llw hwnnw mae'r sêr yn cwblhau eu cwrs, Ac mae'n eu galw wrth eu henwau, Ac maen nhw'n ateb Ef o dragwyddoldeb i dragwyddoldeb.
22. Ac yn yr un modd ysbrydion y dŵr, a'r gwyntoedd, a phob zephyr, a'u llwybrau o bob cyfeiriad y gwyntoedd.
23. Ac yno y cedwir lleisiau'r taranau a goleuni'r mellt: ac yno y cedwir ystafelloedd y cenllysg ac ystafelloedd y rhew, ac ystafelloedd y niwl, ac ystafelloedd y glaw a'r gwlith.
24. Ac mae'r rhain i gyd yn credu ac yn diolch gerbron Arglwydd yr Ysbrydion, ac yn ei ogoneddu â'u holl nerth, a'u bwyd yw ym mhob gweithred o ddiolchgarwch: maent yn diolch ac yn gogoneddu ac yn dyrchafu enw Arglwydd yr Ysbrydion am byth bythoedd.
25. Ac mae'r llw hwn yn nerthol drostynt, A thrwyddo cânt eu cadw a'u llwybrau'n cael eu cadw, Ac ni ddinistrir eu cwrs.
26. Ac yr oedd llawenydd mawr yn eu plith, a bendithiasant a gogoneddasant a mawrygasant am fod enw Mab y Dyn hwnnw wedi cael ei ddatguddio iddynt.
27. Ac eisteddodd ar orsedd ei ogoniant, A rhoddwyd swm y farn i Fab y Dyn, Ac efe a barodd i'r pechaduriaid farw a'u dinistrio oddi ar wyneb y ddaear, A'r rhai a arweiniodd y byd ar gyfeiliorn.
28. Â chadwynau y cânt eu rhwymo, Ac yn eu man casglu dinistr y cânt eu carcharu, A bydd eu holl weithredoedd yn diflannu oddi ar wyneb y ddaear.
29. Ac o hyn ymlaen ni fydd dim llygredig; oherwydd ymddangosodd Mab y Dyn hwnnw, ac eisteddodd ar orsedd ei ogoniant, a bydd pob drwg yn mynd heibio o'i flaen, a bydd gair Mab y Dyn hwnnw yn mynd allan ac yn gryf gerbron Arglwydd yr Ysbrydion.

PENNOD 70

1. A bu ar ôl hyn i'w enw yn ystod ei oes gael ei ddyrchafu i Fab y Dyn hwnnw ac i Arglwydd yr Ysbrydion o blith y rhai sy'n trigo ar y ddaear.
2. A chodwyd ef i fyny ar gerbydau'r ysbryd a diflannodd ei enw yn eu plith.

3. Ac o'r diwrnod hwnnw ymlaen nid oeddwn mwyach yn cael fy nghyfrif yn eu plith: ac efe a'm gosododd rhwng y ddau wynt, rhwng y Gogledd a'r Gorllewin, lle y cymerodd yr angylion y rhaffau i fesur i mi y lle ar gyfer yr etholedigion a'r cyfiawn.
4. Ac yno gwelais y tadau cyntaf a'r cyfiawn sydd o'r dechrau wedi byw yn y lle hwnnw.

PENNOD 71

1. A bu ar ôl hyn i'm ysbryd gael ei symud, Ac fe esgynnodd i'r nefoedd: A gwelais feibion sanctaidd Duw. Roeddent yn camu ar fflamau tân: Roedd eu dillad yn wyn a'u dillad, A'u hwynebau'n disgleirio fel eira.
2. A gwelais ddau ffrwd o dân, A disgleiriodd golau'r tân hwnnw fel hyacinth, A syrthiais ar fy wyneb gerbron Arglwydd yr Ysbrydion.
3. A gafaelodd yr angel Michael, un o'r archangylion, yn fy llaw dde, a'm codi a'm harwain allan i'r holl gyfrinachau, a dangosodd i mi holl gyfrinachau cyfiawnder.
4. Ac efe a ddangosodd i mi holl gyfrinachau eithafoedd y nefoedd, a holl ystafelloedd yr holl sêr, a'r holl oleuadau, lle maent yn dod o flaen wyneb y rhai sanctaidd.
5. Ac fe drawsfudodd fy ysbryd i nefoedd y nefoedd, A gwelais yno fel petai strwythur wedi'i adeiladu o grisialau, A rhwng y crisialau hynny tafodau o dân byw.
6. A gwelodd fy ysbryd y gwregys a oedd yn amgylchynu'r tŷ tân hwnnw, Ac ar ei bedair ochr yr oedd ffrydiau'n llawn tân byw, Ac fe wnaethant amgylchynu'r tŷ hwnnw.
7. Ac o'u cwmpas yr oedd Seraffin, Cherubic, ac Ophannin: A dyma'r rhai nad ydynt yn cysgu, Ac sy'n gwarchod gorsedd Ei ogoniant.
8. A gwelais angylion na ellid eu cyfrif, mil o filoedd, a deng mil o weithiau deng mil, Yn amgylchynu'r tŷ hwnnw. A Michael, a Raphael, a Gabriel, a Phanuel, A'r angylion sanctaidd sydd uwchben y nefoedd, Yn mynd i mewn ac allan o'r tŷ hwnnw.
9. A daethant allan o'r tŷ hwnnw, A Michael a Gabriel, Raphael a Phanuel, A llawer o angylion sanctaidd heb nifer.
10. A chyda hwynt Ben y Dyddiau, Ei ben gwyn a phur fel gwlân, A'i wisg yn annisgrifiadwy.
11. A syrthiais ar fy wyneb, A llaciodd fy holl gorff, A thrawsffurfiwyd fy ysbryd; A gwaeddais â llais uchel, . . .gyda ysbryd nerth, A bendithiais a gogoneddais a dyrchafais.
12. A'r bendithion hyn a aeth allan o'm genau oedd yn bleserus iawn gerbron y Pennaeth Dyddiau hwnnw.
13. A daeth y Pennaeth Dyddiau hwnnw gyda Michael a Gabriel, Raphael a Phanuel, miloedd a deng mil o angylion heb nifer.
14. Ac efe a ddaeth ataf ac a'm cyfarchodd â'i lais, ac a ddywedodd wrthyf: 'Dyma Fab y Dyn a aned i gyfiawnder; ac y mae cyfiawnder yn aros drosto, ac ni fydd cyfiawnder Pen y Dyddiau yn ei adael.'
15. Ac efe a ddywedodd wrthyf: 'Mae'n cyhoeddi heddwch i ti yn enw'r byd a ddaw; Oherwydd o hyn y daeth heddwch ers creu'r byd, Ac felly y bydd i ti am byth ac am byth.'
16. A bydd pawb yn rhodio yn ei ffyrdd, gan nad yw cyfiawnder byth yn ei adael: Gydag ef y bydd eu trigfannau, a chydag ef eu hetifeddiaeth, ac ni chânt eu gwahanu oddi wrtho byth bythoedd byth bythoedd.
17. Ac felly bydd hyd dyddiau gyda Mab y Dyn hwnnw, a bydd gan y cyfiawn heddwch a ffordd unionsyth, yn enw Arglwydd yr Ysbrydion am byth bythoedd.'

PENNOD 72

1. Llyfr cyrsiau goleuadau'r nefoedd, perthnasoedd pob un, yn ôl eu dosbarthiadau, eu teyrnasiad a'u tymhorau, yn ôl eu henwau a'u lleoedd tarddiad, ac yn ôl eu misoedd, a ddangosodd Uriel, yr angel sanctaidd, a oedd gyda mi, sef eu tywysydd, i mi; a dangosodd i mi eu holl gyfreithiau yn union fel y maent, a sut y mae o ran holl flynyddoedd y byd a hyd dragwyddoldeb, hyd nes y cyflawnir y greadigaeth newydd a fydd yn para hyd dragwyddoldeb.
2. A dyma gyfraith gyntaf y goleuadau: mae gan y goleuadau yr Haul ei godiad ym mhorthladdoedd dwyreiniol y nefoedd, a'i fachlud ym mhorthladdoedd gorllewinol y nefoedd.
3. A gwelais chwe phorth lle mae'r haul yn codi, a chwe phorth lle mae'r haul yn machlud a'r lleuad yn codi ac yn machlud yn y pyrth hyn, ac arweinwyr y sêr a'r rhai y maent yn eu harwain: chwech yn y dwyrain a chwech yn y gorllewin, a phob un yn dilyn ei gilydd mewn trefn gyfatebol gywir: hefyd llawer o ffenestri i'r dde a'r chwith o'r pyrth hyn.
4. Ac yn gyntaf mae'r goleudy mawr, o'r enw'r Haul, yn mynd allan, ac mae ei gylchedd fel cylchedd y nefoedd, ac mae wedi'i lenwi'n llwyr â thân goleuo a gwresogi.
5. Y cerbyd y mae'n esgyn arno, y gwynt sy'n gyrru, a'r haul yn machlud o'r nefoedd ac yn dychwelyd trwy'r gogledd er mwyn cyrraedd y dwyrain, ac yn cael ei arwain fel ei fod yn dod i'r porth priodol ac yn disgleirio yn wyneb y nefoedd.
6. Fel hyn mae'n codi yn y mis cyntaf yn y porth mawr, sef y pedwerydd o'r chwe phorth hynny yn y cast.
7. Ac yn y pedwerydd porth hwnnw lle mae'r haul yn codi yn y mis cyntaf mae deuddeg agoriad ffenestr, ac mae fflam yn dod allan ohonynt pan gânt eu hagor yn eu tymor.
8. Pan fydd yr haul yn codi yn y nefoedd, mae'n dod allan trwy'r pedwerydd porth hwnnw ddeg ar hugain bore yn olynol, ac yn machlud yn gywir yn y pedwerydd porth yng ngorllewin y nefoedd.
9. Ac yn ystod y cyfnod hwn mae'r dydd yn mynd yn hirach bob dydd a'r nos yn fyrrach bob nos hyd at y degfed bore ar hugain.
10. Ar y diwrnod hwnnw mae'r dydd yn hirach na'r nos gan nawfed ran, ac mae'r dydd yn union ddeg rhan a'r nos yn wyth rhan.
11. Ac mae'r haul yn codi o'r pedwerydd porth hwnnw, ac yn machlud yn y pedwerydd ac yn dychwelyd i bumed porth y dwyrain dri deg bore, ac yn codi ohono ac yn machlud yn y pumed porth.
12. Ac yna mae'r dydd yn mynd yn hirach o ddwy ran ac yn cyfateb i un ar ddeg rhan, a'r nos yn mynd yn fyrrach ac yn cyfateb i saith rhan.
13. Ac mae'n dychwelyd i'r dwyrain ac yn mynd i mewn i'r chweched porth, ac yn codi ac yn machlud yn y chweched porth un bore a thri deg oherwydd ei arwydd.

14. Ar y diwrnod hwnnw mae'r dydd yn mynd yn hirach na'r nos, a'r dydd yn mynd yn ddwbl y nos, a'r dydd yn mynd yn ddeuddeg rhan, a'r nos yn cael ei byrhau ac yn mynd yn chwe rhan.
15. Ac mae'r haul yn codi i wneud y dydd yn fyrrach a'r nos yn hirach, ac mae'r haul yn dychwelyd i'r dwyrain ac yn mynd i mewn i'r chweched porth, ac yn codi ohono ac yn machlud ar ddeg ar hugain o foreau.
16. A phan fydd deg ar hugain o foreau wedi'u cyflawni, mae'r dydd yn lleihau o un rhan yn union, ac yn dod yn un ar ddeg rhan, a'r nos yn saith.
17. Ac mae'r haul yn mynd allan o'r chweched porth hwnnw yn y gorllewin, ac yn mynd i'r dwyrain ac yn codi yn y pumed porth am ddeg ar hugain o foreau, ac yn machlud yn y gorllewin eto yn y pumed porth gorllewinol.
18. Ar y diwrnod hwnnw mae'r dydd yn lleihau o ddwy ran, ac yn cyfateb i ddeg rhan a'r nos i wyth rhan.
19. Ac mae'r haul yn mynd allan o'r pumed porth hwnnw ac yn machlud ym mhumed porth y gorllewin, ac yn codi yn y pedwerydd porth am un bore a thri deg oherwydd ei arwydd, ac yn machlud yn y gorllewin.
20. Ar y diwrnod hwnnw mae'r dydd yn gyfartal â'r nos, ac yn dod o hyd cyfartal, ac mae'r nos yn naw rhan a'r dydd yn naw rhan.
21. Ac mae'r haul yn codi o'r porth hwnnw ac yn machlud yn y gorllewin, ac yn dychwelyd i'r dwyrain ac yn codi ddeg ar hugain o foreau yn y trydydd porth ac yn machlud yn y gorllewin yn y trydydd porth.
22. Ac ar y diwrnod hwnnw mae'r nos yn mynd yn hirach na'r dydd, a'r nos yn mynd yn hirach na'r nos, a'r dydd yn fyrrach na'r dydd hyd y degfed bore ar hugain, ac mae'r nos yn union ddeg rhan o hyd a'r dydd yn wyth rhan.
23. Ac mae'r haul yn codi o'r trydydd porth hwnnw ac yn machlud yn y trydydd porth yn y gorllewin ac yn dychwelyd i'r dwyrain, ac am ddeg ar hugain o foreau mae'n codi yn yr ail borth yn y dwyrain, ac yn yr un modd yn machlud yn yr ail borth yng ngorllewin y nefoedd.
24. Ac ar y diwrnod hwnnw mae'r nos yn un rhan ar ddeg a'r dydd yn saith rhan.
25. Ac mae'r haul yn codi ar y diwrnod hwnnw o'r ail borth hwnnw ac yn machlud yn y gorllewin yn yr ail borth, ac yn dychwelyd i'r dwyrain i'r porth cyntaf am un bore a thri deg, ac yn machlud yn y porth cyntaf yng ngorllewin y nefoedd.
26. Ac ar y diwrnod hwnnw mae'r nos yn mynd yn hirach ac yn cyfateb i ddwywaith y dydd: ac mae'r nos yn cyfateb i ddeuddeg rhan yn union a'r dydd i chwech.
27. Ac mae'r haul wedi croesi rhannau ei orbit felly ac yn troi eto ar y rhannau hynny o'i orbit, ac yn mynd i mewn i'r porth hwnnw ddeg ar hugain bore ac yn machlud hefyd yn y gorllewin gyferbyn ag ef.
28. Ac ar y noson honno y mae'r nos wedi lleihau o ran hyd o nawfed ran, ac mae'r nos wedi dod yn un ar ddeg rhan a'r dydd yn saith rhan.
29. Ac mae'r haul wedi dychwelyd ac wedi mynd i mewn i'r ail borth yn y dwyrain, ac mae'n dychwelyd ar y rheini ei rannau o'i orbit am ddeg ar hugain o foreau, gan godi a machlud.
30. Ac ar y diwrnod hwnnw mae'r nos yn lleihau o ran hyd, ac mae'r nos yn cyfateb i ddeg rhan a'r dydd i wyth.
31. Ac ar y diwrnod hwnnw mae'r haul yn codi o'r porth hwnnw, ac yn machlud yn y gorllewin, ac yn dychwelyd i'r dwyrain, ac yn codi yn y trydydd porth am un bore a thri deg, ac yn machlud yng ngorllewin y nefoedd.
32. Ar y diwrnod hwnnw mae'r nos yn lleihau ac yn cyfrif am naw rhan, a'r dydd am naw rhan, ac mae'r nos yn hafal i'r dydd a'r flwyddyn yn union fel ei dyddiau dri chant chwe deg a phedwar.
33. A hyd y dydd a'r nos, a byrder y dydd a'r nos sy'n codi—trwy gwrs yr haul y gwneir y gwahaniaethau hyn.
34. Felly mae'n digwydd bod ei gwrs yn mynd yn hirach bob dydd, a'i gwrs yn fyrrach bob nos.
35. A dyma gyfraith a chwrs yr haul, a'i ddychweliad cyn amled ag y mae'n dychwelyd drigain gwaith ac yn codi, h.y. y goleudy mawr a elwir yr haul, am byth bythoedd.
36. A'r hyn sy'n codi fel hyn yw'r goleudy mawr, ac fe'i henwir felly yn ôl ei ymddangosiad, yn ôl fel y gorchmynnodd yr Arglwydd.
37. Fel y mae'n codi, felly y mae'n machlud ac nid yw'n lleihau, ac nid yw'n gorffwys, ond yn rhedeg ddydd a nos, ac mae ei olau yn saith gwaith yn fwy disglair na goleuni'r lleuad; ond o ran maint maent ill dau yn gyfartal.

PENNOD 73

1. Ac ar ôl y gyfraith hon gwelais gyfraith arall yn ymwneud â'r goleuad llai, a elwir y Lleuad.
2. Ac mae ei chylchedd fel cylchedd y nefoedd, a'i cherbyd y mae hi'n marchogaeth ynddo yn cael ei yrru gan y gwynt, a rhoddir golau iddi mewn mesur pendant.
3. Ac mae ei chodiad a'i machlud yn newid bob mis: ac mae ei dyddiau fel dyddiau'r haul, a phan fydd ei goleuni'n unffurf mae'n cyfateb i seithfed rhan goleuni'r haul.
4. Ac fel hyn y mae hi'n codi. Ac mae ei chyfnod cyntaf yn y dwyrain yn dod allan ar y degfed bore ar hugain: ac ar y diwrnod hwnnw mae hi'n dod yn weladwy, ac yn ffurfio i chi gyfnod cyntaf y lleuad ar y degfed dydd ar hugain ynghyd â'r haul yn y porth lle mae'r haul yn codi.
5. Ac mae un hanner ohoni yn mynd allan gan seithfed ran, ac mae ei holl gylchedd yn wag, heb olau, ac eithrio un seithfed ran ohono, a'r bedwaredd ran ar ddeg o'i goleuni.
6. A phan fydd hi'n derbyn un rhan o seithfed o hanner ei goleuni, mae ei goleuni yn cyfateb i un rhan o seithfed a'r hanner ohono.
7. Ac mae hi'n machlud gyda'r haul, a phan fydd yr haul yn codi mae'r lleuad yn codi gydag ef ac yn derbyn hanner un rhan o olau, ac yn y noson honno ar ddechrau ei bore ar ddechrau'r diwrnod lleuad mae'r lleuad yn machlud gyda'r haul, ac mae'n anweledig y noson honno gyda'r pedair rhan ar ddeg a hanner un ohonynt.
8. Ac mae hi'n codi ar y diwrnod hwnnw gyda seithfed rhan yn union, ac yn dod allan ac yn cilio o godiad yr haul, ac yn ei dyddiau sy'n weddill mae hi'n dod yn ddisglair yn y tair rhan ar ddeg sy'n weddill.

PENNOD 74

1. A gwelais gwrs arall, cyfraith iddi, a sut yn ôl y gyfraith honno mae hi'n cyflawni ei chwyldro misol.
2. A dangosodd Uriel, yr angel sanctaidd sy'n arweinydd arnynt oll, hyn i mi, a'u safleoedd, ac ysgrifennais eu safleoedd fel y dangosodd efe hwy i mi, ac ysgrifennais eu

misoedd fel yr oeddent, ac ymddangosiad eu goleuadau nes cwblhau pymtheg diwrnod.
3. Mewn un seithfed rhan mae hi'n cyflawni ei holl oleuni yn y dwyrain, ac mewn un seithfed rhan mae hi'n cyflawni ei holl dywyllwch yn y gorllewin.
4. Ac mewn rhai misoedd mae hi'n newid ei gosodiadau, ac mewn rhai misoedd mae hi'n dilyn ei chwrs arbennig ei hun.
5. Mewn dau fis mae'r lleuad yn machlud gyda'r haul: yn y ddau borth canol hynny y trydydd a'r pedwerydd.
6. Mae hi'n mynd allan am saith diwrnod, ac yn troi o gwmpas ac yn dychwelyd eto trwy'r porth lle mae'r haul yn codi, ac yn cyflawni ei holl oleuni: ac mae hi'n cilio o'r haul, ac mewn wyth diwrnod mae hi'n mynd i mewn i'r chweched porth lle mae'r haul yn mynd allan.
7. A phan fydd yr haul yn mynd allan o'r bedwaredd borth, mae hi'n mynd allan am saith diwrnod, nes iddi fynd allan o'r pumed a throi'n ôl mewn saith diwrnod i'r bedwaredd borth a chyflawni ei holl oleuni: ac mae hi'n cilio ac yn mynd i mewn i'r porth cyntaf mewn wyth diwrnod.
8. Ac mae hi'n dychwelyd eto ymhen saith diwrnod i'r bedwaredd borth lle mae'r haul yn mynd allan.
9. Fel hyn y gwelais eu safle—sut y cododd y lleuadau a machludodd yr haul yn y dyddiau hynny.
10. Ac os ychwanegir pum mlynedd at ei gilydd mae gan yr haul ormodedd o ddeg ar hugain diwrnod, a'r holl ddyddiau sy'n cronni iddo am un o'r pum mlynedd hynny, pan fyddant yn llawn, yn cyfateb i 364 diwrnod.
11. Ac mae gormodedd yr haul a'r sêr yn cyfateb i chwe diwrnod: mewn 5 mlynedd mae 6 diwrnod bob blwyddyn yn dod i 30 diwrnod: ac mae'r lleuad yn cwympo y tu ôl i'r haul a'r sêr hyd at nifer o 30 diwrnod.
12. Ac mae'r haul a'r sêr yn dod â'r holl flynyddoedd i mewn yn union, fel nad ydynt yn symud ymlaen nac yn gohirio eu safle o un diwrnod i dragwyddoldeb; ond yn cwblhau'r blynyddoedd â chyfiawnder perffaith mewn 364 diwrnod.
13. Mewn 3 blynedd mae 1092 diwrnod, ac mewn 5 mlynedd 1820 diwrnod, fel bod 2912 diwrnod mewn 8 mlynedd.
14. I'r lleuad yn unig mae'r dyddiau mewn 3 blynedd yn cyfateb i 1062 diwrnod, ac mewn 5 mlynedd mae hi'n cwympo 50 diwrnod ar ei hôl hi: [h.y. at y swm (o 1770) mae i'w ychwanegu (1000 a) 62 diwrnod.]
15. Ac mewn 5 mlynedd mae 1770 o ddiwrnodau, fel bod y dyddiau mewn 8 mlynedd i'r lleuad yn cyfateb i 2832 o ddiwrnodau.
16. [Oherwydd mewn 8 mlynedd mae hi'n disgyn ar ei hôl hi hyd at y swm o 80 diwrnod], mae'r holl ddyddiau y mae hi'n disgyn ar ei hôl hi mewn 8 mlynedd yn 80.
17. Ac mae'r flwyddyn wedi'i chwblhau'n gywir yn unol â'u safleoedd byd a safleoedd yr haul, sy'n codi o'r pyrth y mae'n codi ac yn machlud drwyddynt am 30 diwrnod.

PENNOD 75

1. Ac mae arweinwyr penaethiaid y miloedd, sydd wedi'u gosod dros yr holl greadigaeth a thros yr holl sêr, hefyd yn ymwneud â'r pedwar diwrnod rhyng-galarog, gan eu bod yn anwahanadwy oddi wrth eu swydd, yn ôl cyfrifiad y flwyddyn, ac mae'r rhain yn cyflawni gwasanaeth ar y pedwar diwrnod nad ydynt yn cael eu cyfrif yng nghyfrifiad y flwyddyn.
2. Ac oherwydd hynny mae dynion yn mynd ar gam ynddo, oherwydd mae'r goleuadau hynny'n rhoi gwasanaeth gwirioneddol ar orsafoedd y byd, un yn y porth cyntaf, un yn nhrydydd porth y nefoedd, un yn y pedwerydd porth, ac un yn y chweched porth, a chyflawnir cywirdeb y flwyddyn trwy ei thri chant chwe deg pedwar o orsafoedd ar wahân.
3. Canys yr arwyddion a'r amseroedd a'r blynyddoedd a'r dyddiau a ddangosodd yr angel Uriel i mi, yr hwn a osododd Arglwydd y gogoniant am byth dros holl oleuadau'r nefoedd, yn y nefoedd ac yn y byd, fel y byddent yn teyrnasu ar wyneb y nefoedd ac yn weladwy ar y ddaear, ac yn arweinwyr dros y dydd a'r nos, sef yr haul, y lleuad, a'r sêr, a'r holl greaduriaid gweinidogaethol sy'n gwneud eu chwyldro ym mhob cerbyd y nefoedd.
4. Yn yr un modd dangosodd Uriel i mi ddeuddeg drws, ar agor yng nghylch cerbyd yr haul yn y nefoedd, trwy ba rai y mae pelydrau'r haul yn torri allan: ac oddi wrthynt y mae cynhesrwydd yn gwasgaru dros y ddaear, pan gânt eu hagor yn eu tymhorau penodedig.
5. Ac am y gwyntoedd ac ysbryd y gwlith pan fyddant yn cael eu hagor, yn sefyll ar agor yn y nefoedd ar y pennau.
6. O ran y deuddeg porth yn y nefoedd, ym mhen draw'r ddaear, o ba rai y mae'r haul, y lleuad, a'r sêr, a holl weithredoedd y nefoedd yn y dwyrain ac yn y gorllewin, yn dod allan.
7. Mae llawer o ffenestri ar agor i'r chwith a'r dde ohonynt, ac mae un ffenestr yn ei hamser penodedig yn cynhyrchu cynhesrwydd, yn cyfateb fel y mae'r rhain yn gwneud i'r drysau hynny y mae'r sêr yn dod allan ohonynt yn ôl fel y mae Efe wedi'u gorchymyn iddynt, a lle maent yn machlud yn cyfateb i'w nifer.
8. A gwelais gerbydau yn y nefoedd, yn rhedeg yn y byd, uwchben y pyrth hynny lle mae'r sêr nad ydynt byth yn machlud yn troi.
9. Ac mae un yn fwy na'r lleill i gyd, a dyna sy'n gwneud ei gwrs trwy'r byd i gyd.

PENNOD 76

1. Ac ar eithafion y ddaear gwelais ddeuddeg porth yn agored i holl rannau'r nefoedd, o ble mae'r gwyntoedd yn mynd allan ac yn chwythu dros y ddaear.
2. Mae tri ohonyn nhw'n agored ar wyneb y nefoedd, a thri yn y gorllewin, a thri ar dde'r nefoedd, a thri ar y chwith.
3. A'r tri cyntaf yw'r rhai o'r dwyrain, a thri o'r gogledd, a thri ar ôl y rhai ar ochr chwith y de, a thri o'r gorllewin.
4. Trwy bedwar o'r rhain daw gwyntoedd bendith a ffyniant, ac o'r wyth hynny daw gwyntoedd niweidiol: pan anfonir hwy, maent yn dod â dinistr ar yr holl ddaear ac ar y dŵr arni, ac ar bawb sy'n byw arni, ac ar bopeth sydd yn y dŵr ac ar y tir.
5. A daw'r gwynt cyntaf o'r pyrth hynny, a elwir yn wynt y dwyrain, allan trwy'r porth cyntaf sydd yn y dwyrain, gan ogwyddo tua'r de: oddi yno daw anrhaith, sychder, gwres, a dinistr.
6. A thrwy'r ail borth yn y canol daw'r hyn sy'n addas, ac oddi yno daw glaw a ffrwythlondeb a ffyniant a gwlith; a

thrwy'r trydydd porth sydd tua'r gogledd daw oerfel a sychder.
7. Ac ar ôl y rhain daw gwyntoedd y de allan trwy dair porth: trwy'r porth cyntaf ohonynt sy'n gogwyddo tua'r dwyrain daw gwynt poeth allan.
8. A thrwy'r porth canol wrth ei ymyl mae arogleuon persawrus, a gwlith a glaw, a ffyniant ac iechyd yn dod allan.
9. A thrwy'r trydydd porth sy'n gorwedd i'r gorllewin mae gwlith a glaw, locustiaid ac anialwch yn dod allan.
10. Ac ar ôl y rhain y gwyntoedd gogleddol: o'r seithfed porth yn y dwyrain daw gwlith a glaw, locustiaid ac anrhaith.
11. Ac o'r porth canol daw iechyd a glaw a gwlith a ffyniant i gyfeiriad uniongyrchol; a thrwy'r trydydd porth yn y gorllewin daw cwmwl a rhew, ac eira a glaw, a gwlith a locustiaid.
12. Ac ar ôl y rhain [pedwar] mae gwyntoedd y gorllewin: trwy'r porth cyntaf sy'n ffinio â'r gogledd daw gwlith a rhew, ac oerfel ac eira a rhew allan.
13. Ac o'r porth canol daw gwlith a glaw, a ffyniant a bendith; a thrwy'r porth olaf sy'n ffinio â'r de daw sychder ac anrhaith, a llosgi a dinistr.
14. A thrwy hynny y cwblhawyd deuddeg porth pedwar chwarter y nefoedd, a'u holl gyfreithiau a'u holl blâu a'u holl ddaioni a ddangosais i ti, fy mab Methuselah.

PENNOD 77

1. A gelwir y chwarter cyntaf yn ddwyrain, oherwydd mai dyma'r cyntaf: a'r ail, y de, oherwydd y bydd y Goruchaf yn disgyn yno, ie, yno mewn ystyr eithaf arbennig y bydd yr Un sydd wedi'i fendigo am byth yn disgyn.
2. A gelwir y chwarter gorllewinol yn lleihaol, oherwydd yno mae holl oleuadau'r nefoedd yn lleihau ac yn mynd i lawr.
3. Ac mae'r bedwaredd chwarter, a elwir y gogledd, wedi'i rhannu'n dair rhan: y cyntaf ohonynt yw ar gyfer preswylfa dynion: ac mae'r ail yn cynnwys moroedd o ddŵr, a'r dyfnderoedd a'r coedwigoedd ac afonydd, a thywyllwch a chymylau; ac mae'r drydedd ran yn cynnwys gardd cyfiawnder.
4. Gwelais saith mynydd uchel, yn uwch na'r holl fynyddoedd sydd ar y ddaear: ac oddi yno y daw rhew llwyd, a dyddiau, tymhorau, a blynyddoedd yn mynd heibio.
5. Gwelais saith afon ar y ddaear yn fwy na'r holl afonydd: un ohonynt yn dod o'r gorllewin ac yn tywallt ei dyfroedd i'r Môr Mawr.
6. Ac mae'r ddau hyn yn dod o'r gogledd i'r môr ac yn tywallt eu dyfroedd i Fôr Erythraea yn y dwyrain.
7. Ac mae'r pedwar sy'n weddill yn dod allan ar ochr y gogledd i'w môr eu hunain, dau ohonynt i Fôr Erythraea, a dau i'r Môr Mawr ac yn gollwng eu hunain yno ac mae rhai'n dweud: i'r anialwch.
8. Saith ynys fawr a welais yn y môr ac yn y tir mawr: dwy yn y tir mawr a phump yn y Môr Mawr.

PENNOD 78

1. Ac enwau'r haul yw'r canlynol: yr Orjârês cyntaf, a'r Tômâs ail.
2. Ac mae gan y lleuad bedwar enw: yr enw cyntaf yw Asônjâ, yr ail Eblâ, y trydydd Benâsê, a'r pedwerydd Erâe.
3. Dyma'r ddau oleuad mawr: mae eu cylchedd fel cylchedd y nefoedd, a maint cylchedd y ddau yr un fath.
4. Yng nghylchedd yr haul mae saith rhan o olau sy'n cael eu hychwanegu ato yn fwy nag at y lleuad, ac mewn mesurau pendant mae'n cael ei drosglwyddo nes bod seithfed rhan yr haul wedi darfod.
5. Ac maent yn sefyll ac yn mynd i mewn i byrth y gorllewin, ac yn gwneud eu cylchdro trwy'r gogledd, ac yn dod allan trwy'r pyrth dwyreiniol ar wyneb y nefoedd.
6. A phan gyfyd y lleuad, ymddengys un rhan ar ddeg yn y nefoedd: daw'r goleuni yn llawn ynddi: ar y pedwerydd dydd ar ddeg y mae hi'n cyflawni ei goleuni.
7. A throsglwyddir pymtheg rhan o olau iddi hyd y pymthegfed dydd pan gyflawnir ei goleuni, yn ôl arwydd y flwyddyn, a daw'n bymtheg rhan, a thyfu'r lleuad trwy ychwanegu pedair rhan ar ddeg.
8. Ac yn ei lleihad mae'r lleuad yn lleihau ar y diwrnod cyntaf i bedair rhan ar ddeg o'i goleuni, ar yr ail i dair rhan ar ddeg o oleuni, ar y trydydd i ddeuddeg, ar y pedwerydd i un ar ddeg, ar y pumed i ddeg, ar y chweched i naw, ar y seithfed i wyth, ar yr wythfed i saith, ar y nawfed i chwech, ar y degfed i bump, ar yr unfed ar ddeg i bedwar, ar y deuddegfed i dri, ar y trydydd ar ddeg i ddau, ar y pedwerydd ar ddeg i hanner seithfed, ac mae ei holl oleuni sy'n weddill yn diflannu'n llwyr ar y pymthegfed.
9. Ac mewn rhai misoedd mae gan y mis naw diwrnod ar hugain ac unwaith wyth diwrnod ar hugain.
10. A dangosodd Uriel gyfraith arall i mi: pryd y trosglwyddir golau i'r lleuad, ac ar ba ochr y trosglwyddir hi iddi gan yr haul.
11. Yn ystod yr holl gyfnod y mae'r lleuad yn tyfu yn ei goleuni, mae hi'n ei drosglwyddo iddi hi ei hun pan fydd gyferbyn â'r haul yn ystod pedwar diwrnod ar ddeg mae ei goleuni wedi'i gyflawni yn y nefoedd, a phan fydd hi wedi'i goleuo drwyddi draw, mae ei goleuni wedi'i gyflawni'n llawn yn y nefoedd.
12. Ac ar y dydd cyntaf y gelwir hi yn lleuad newydd, oherwydd ar y dydd hwnnw y mae'r goleuni'n codi arni.
13. Mae hi'n dod yn lleuad lawn yn union ar y diwrnod y mae'r haul yn machlud yn y gorllewin, ac o'r dwyrain mae hi'n codi yn y nos, ac mae'r lleuad yn disgleirio drwy'r nos gyfan nes bod yr haul yn codi gyferbyn â hi a'r lleuad i'w gweld gyferbyn â'r haul.
14. Ar yr ochr y daw golau'r lleuad allan ohoni, yno eto mae hi'n pylu nes bod yr holl olau'n diflannu a bod holl ddyddiau'r mis ar ben, a'i chylchedd yn wag, heb olau.
15. A thri mis y mae hi'n ei wneud o ddeg ar hugain o ddiwrnodau, ac yn ei hamser hi'n ei wneud o dri mis o naw diwrnod ar hugain yr un, lle mae hi'n cyflawni ei dirywiad yn y cyfnod cyntaf o amser, ac yn y porth cyntaf am gant a saith deg saith o ddiwrnodau.
16. Ac yn amser ei mynd allan mae hi'n ymddangos am dri mis o ddeg ar hugain yr un, ac am dri mis mae hi'n ymddangos o naw ar hugain yr un.

17. Yn y nos mae hi'n ymddangos fel dyn am ugain diwrnod bob tro, ac yn ystod y dydd mae hi'n ymddangos fel y nefoedd, ac nid oes dim arall ynddi heblaw ei goleuni.

PENNOD 79

1. Ac yn awr, fy mab, yr wyf wedi dangos i ti bopeth, ac y mae cyfraith holl sêr y nefoedd wedi ei chwblhau.
2. Ac efe a ddangosodd i mi holl gyfreithiau'r rhain ar gyfer pob dydd, ac ar gyfer pob tymor o reolaeth dwyn, ac ar gyfer pob blwyddyn, ac ar gyfer ei dyfodiad allan, ac ar gyfer y drefn a ragnodir iddo bob mis a phob wythnos:
3. A lleuad y lleuad sy'n digwydd yn y chweched porth: oherwydd yn y chweched porth hwn y cyflawnir ei goleuni, ac ar ôl hynny mae dechrau'r lleuad:
4. A'r dirywiad sy'n digwydd yn y porth cyntaf yn ei dymor, nes cyflawni cant a saith deg saith o ddiwrnodau: wedi'i gyfrif yn ôl wythnosau, pymtheg ar hugain o wythnosau a dau ddiwrnod.
5. Mae hi'n syrthio y tu ôl i'r haul a threfn y sêr bum niwrnod yn union yng nghwrs un cyfnod, a phan fydd y lle hwn a welwch wedi'i groesi.
6. Dyna yw llun a braslun pob goleuad a ddangosodd Uriel yr archangel, sef eu harweinydd, i mi.

PENNOD 80

1. Ac yn y dyddiau hynny atebodd yr angel Uriel a dweud wrthyf: 'Wele, dangosais bopeth i ti, Enoch, ac rwyf wedi datgelu popeth i ti er mwyn i ti weld yr haul hwn a'r lleuad hon, a phenaethiaid sêr y nefoedd a'r holl rai sy'n eu troi, eu tasgau a'u hamseroedd a'u hymadawiadau.
2. Ac yn nyddiau'r pechaduriaid bydd y blynyddoedd yn cael eu byrhau, A bydd eu had yn hwyr ar eu tiroedd a'u meysydd, A bydd popeth ar y ddaear yn newid, Ac ni fyddant yn ymddangos yn eu hamser: A bydd y glaw yn cael ei atal, A bydd y nefoedd yn ei atal.
3. Ac yn yr amseroedd hynny bydd ffrwythau'r ddaear yn ôl, Ac ni fyddant yn tyfu yn eu hamser, A bydd ffrwythau'r coed yn cael eu hatal yn eu hamser.
4. A bydd y lleuad yn newid ei threfn, Ac ni fydd yn ymddangos ar ei hamser.
5. Ac yn y dyddiau hynny gwelir yr haul a bydd yn teithio gyda'r nos ar eithaf y cerbyd mawr yn y gorllewin, a bydd yn disgleirio'n fwy llachar nag sy'n cyd-fynd â threfn y golau.
6. A bydd llawer o benaethiaid y sêr yn torri'r drefn a ragnodir. A bydd y rhain yn newid eu cylchdroi a'u tasgau, Ac ni fyddant yn ymddangos yn yr amseroedd a ragnodir iddynt.
7. A bydd holl drefn y sêr yn guddiedig rhag y pechaduriaid, A bydd meddyliau'r rhai ar y ddaear yn cyfeiliorni yn eu cylch, A byddant yn newid o'u holl ffyrdd, Ie, byddant yn cyfeiliorni ac yn eu cymryd yn dduwiau.
8. A bydd drwg yn amlhau arnynt, a bydd cosb yn dod arnynt nes difa pawb.'

PENNOD 81

1. A dywedodd wrthyf: 'Sylwch, Enoch, ar y tabledi nefol hyn, a darllenwch yr hyn sydd wedi'i ysgrifennu arnynt, a nodwch bob ffaith unigol.'
2. Ac mi a sylwais ar y tabledi nefol, ac a ddarllenais bopeth a ysgrifennwyd arnynt, ac a ddeallais bopeth, ac a ddarllenais lyfr holl weithredoedd dynolryw, a holl blant cnawd a fydd ar y ddaear hyd y cenedlaethau pellaf.
3. Ac yn syth bendithiais yr Arglwydd mawr, Brenin y gogoniant, am byth, am iddo wneud holl weithredoedd y byd. A chanmolais yr Arglwydd am ei amynedd, a'i fendithio ef oherwydd plant dynion.
4. Ac wedi hynny dywedais: 'Gwyn ei fyd y dyn sy'n marw mewn cyfiawnder a daioni,Nid oes llyfr anghyfiawnder wedi'i ysgrifennu amdano,Ac ni cheir dydd barn yn ei erbyn.'
5. A daeth y saith sanctaidd hynny â mi a'm gosod ar y ddaear o flaen drws fy nhŷ, a dweud wrthyf: 'Myna bopeth i'th fab Methuselah, a dangos i'th holl blant nad oes unrhyw gnawd yn gyfiawn yng ngolwg yr Arglwydd, oherwydd ef yw eu Creawdwr.'
6. Am flwyddyn, byddwn yn dy adael gyda dy fab, nes i ti roi dy orchmynion olaf, fel y gallet ti ddysgu dy blant a'i gofnodi ar eu cyfer, a thystio i'th holl blant; ac yn yr ail flwyddyn byddant yn dy gymryd di o'u plith.
7. Bydded dy galon yn gryf, oherwydd bydd y daioni yn cyhoeddi cyfiawnder i'r daioni; bydd y cyfiawn gyda'r cyfiawn yn llawenhau, ac yn cynnig llongyfarchiadau i'w gilydd.
8. Ond bydd y pechaduriaid yn marw gyda'r pechaduriaid, A bydd yr apostatiaid yn mynd i lawr gyda'r apostatiaid.
9. A bydd y rhai sy'n ymarfer cyfiawnder yn marw oherwydd gweithredoedd dynion, a byddant yn cael eu cymryd ymaith oherwydd gweithredoedd y rhai annuwiol.'
10. Ac yn y dyddiau hynny y pheidiasant â llefaru wrthyf, a deuthum at fy mhobl, gan fendithio Arglwydd y byd.

PENNOD 82

1. Ac yn awr, fy mab Methuselah, yr wyf yn adrodd yr holl bethau hyn i ti ac yn eu hysgrifennu i ti, ac yr wyf wedi datgelu popeth i ti, ac wedi rhoi llyfrau i ti ynglŷn â'r rhain i gyd: felly cadw, fy mab Methuselah, y llyfrau o law dy dad, a gwêl dy fod yn eu trosglwyddo i genedlaethau'r byd.
2. Rhoddais ddoethineb i ti ac i'th blant, A'th blant a fydd i ti, Fel y gallant ei roi i'w plant am genedlaethau, Y ddoethineb hwn yw'r un sy'n mynd y tu hwnt i'w meddwl.
3. A'r rhai sy'n ei ddeall ni fyddant yn cysgu, Ond byddant yn gwrando â'r glust er mwyn iddynt ddysgu'r doethineb hwn, A bydd yn plesio'r rhai sy'n ei fwyta yn well na bwyd da.
4. Gwyn eu byd yr holl gyfiawn, gwyn eu byd yr holl rai sy'n cerdded yn ffordd cyfiawnder ac yn pechu nid fel y pechaduriaid, wrth gyfrif eu holl ddyddiau y mae'r haul yn croesi'r nefoedd, gan fynd i mewn ac allan o'r pyrth am ddeg ar hugain diwrnod gyda phennau miloedd o drefn y sêr, ynghyd â'r pedwar sydd wedi'u rhyngosod sy'n rhannu pedair rhan y flwyddyn, sy'n eu harwain ac yn mynd i mewn gyda nhw bedwar diwrnod.

5. Oherwydd y rhain bydd dynion ar fai ac ni fyddant yn eu cyfrif yng nghyfrifiad cyfan y flwyddyn: ie, bydd dynion ar fai, ac ni fyddant yn eu hadnabod yn gywir.
6. Oherwydd maent yn perthyn i gyfrif y flwyddyn ac wedi'u cofnodi'n wirioneddol arnynt am byth, un yn y porth cyntaf ac un yn y trydydd, ac un yn y pedwerydd ac un yn y chweched, a chwblheir y flwyddyn mewn tri chant a chwe deg pedwar diwrnod.
7. Ac mae'r cyfrif ohono yn gywir a'r cyfrifiad cofnodedig ohono yn fanwl gywir; oherwydd y goleuadau, a'r misoedd a'r gwyliau, a'r blynyddoedd a'r dyddiau, a ddangosodd ac a ddatguddiodd Uriel i mi, yr hwn y darostyngodd Arglwydd holl greadigaeth y byd lu'r nefoedd iddo.
8. Ac mae ganddo awdurdod dros nos a dydd yn y nef i beri i'r golau roi goleuni i ddynion—haul, lleuad, a sêr, a holl alluoedd y nefoedd sy'n cylchdroi yn eu cerbydau crwn.
9. A dyma drefn y sêr, y rhai a machlud yn eu lleoedd, ac yn eu tymhorau a'u gwyliau a'u misoedd.
10. A dyma enwau'r rhai sy'n eu harwain, sy'n gwylio eu bod yn dod i mewn yn eu hamseroedd, yn eu trefnau, yn eu tymhorau, yn eu misoedd, yn eu cyfnodau o lywodraeth, ac yn eu safleoedd.
11. Mae eu pedwar arweinydd sy'n rhannu pedair rhan y flwyddyn yn dod i mewn yn gyntaf; ac ar eu hôl nhw deuddeg arweinydd yr urddau sy'n rhannu'r misoedd; ac am y tri chant a thrigain diwrnod mae penaethiaid dros filoedd sy'n rhannu'r dyddiau; ac am y pedwar diwrnod rhyng-gyflog mae'r arweinwyr sy'n rhannu pedair rhan y flwyddyn.
12. Ac mae'r penaethiaid hyn dros filoedd wedi'u rhyngosod rhwng arweinydd ac arweinydd, pob un y tu ôl i orsaf, ond eu harweinwyr sy'n gwneud y rhaniad. A dyma enwau'r arweinwyr sy'n rhannu'r pedair rhan o'r flwyddyn a ordeiniwyd: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, a Mêl'êjal, a Nârêl.
13. Ac enwau'r rhai sy'n eu harwain: Adnâr'êl, ac Îjâsûsa'êl, ac 'Elômê'êl—mae'r tri hyn yn dilyn arweinwyr yr urddau,
14. ac mae un sy'n dilyn tri arweinydd yr urddau sy'n dilyn yr arweinwyr hynny o orsafoedd sy'n rhannu pedair rhan y flwyddyn.
15. Ar ddechrau'r flwyddyn mae Melkejâl yn codi yn gyntaf ac yn teyrnasu, a elwir yn Tam'âinî a haul, a holl ddyddiau ei lywodraeth tra bydd yn teyrnasu yw un deg naw diwrnod.
16. A dyma arwyddion y dyddiau a welir ar y ddaear yn nyddiau ei deyrnasiad ef: chwys, a gwres, a thawelwch; a bydd yr holl goed yn dwyn ffrwyth, a chynhyrchir dail ar yr holl goed, a chynhaeaf gwenith, a blodau'r rhosod, a'r holl flodau sy'n dod allan yn y maes, ond bydd coed tymor y gaeaf yn gwywo.
17. A dyma enwau'r arweinwyr sydd oddi tanynt: Berka'êl, Zêlebs'êl, ac un arall sydd wedi'i ychwanegu'n bennaeth ar fil, o'r enw Hîlûjâsĕph: ac mae dyddiau teyrnasiad yr arweinydd hwn ar ben.
18. Yr arweinydd nesaf ar ei ôl yw Hêl'emmêlêk, yr hwn a enwir gan rywun yn haul disglair, a holl ddyddiau ei oleuni yw un deg naw diwrnod.
19. A dyma arwyddion ei ddyddiau ar y ddaear: gwres llachar a sychder, a'r coed yn aeddfedu eu ffrwythau ac yn cynhyrchu eu holl ffrwythau'n aeddfed ac yn barod, a'r defaid yn paru ac yn beichiogi, a holl ffrwythau'r ddaear yn cael eu casglu i mewn, a phopeth sydd yn y meysydd, a'r gwinwryf: mae'r pethau hyn yn digwydd yn nyddiau ei deyrnasiad.
20. Dyma enwau, a'r urddau, ac arweinwyr y penaethiaid miloedd hynny: Gîdâ'îjal, Kê'êl, a Hê'êl, ac enw pennaeth y mil a ychwanegir atynt, Asfâ'êl': ac y mae dyddiau ei lywodraeth ar ben.

PENNOD 83

1. Ac yn awr, fy mab Methuselah, dangosaf i ti fy holl weledigaethau a welais, gan eu hadrodd o'th flaen.
2. Dwy weledigaeth a welais cyn i mi gymryd gwraig, ac roedd y naill yn gwbl wahanol i'r llall: y gyntaf pan oeddwn yn dysgu ysgrifennu: yr ail cyn i mi gymryd dy fam, pan welais weledigaeth ofnadwy. Ac yn eu cylch gweddïais ar yr Arglwydd.
3. Roeddwn i wedi gorwedd yn nhŷ fy nhaid Mahalalel, pan welais mewn gweledigaeth sut y cwympodd y nefoedd a chael ei chario i ffwrdd a syrthio i'r ddaear.
4. A phan syrthiodd i'r ddaear, gwelais sut y llyncwyd y ddaear mewn dyfnder mawr, a chrogwyd mynyddoedd ar fynyddoedd, a suddo bryniau ar fryniau, a rhwygwyd coed uchel o'u coesynnau, a'u taflu i lawr a suddo yn y dyfnder.
5. Ac yna disgynnodd gair i'm genau, a chodais fy llais i weiddi'n uchel, a dywedais: 'Mae'r ddaear wedi'i dinistrio.'
6. A deffrodd fy nhaid Mahalalel fi wrth i mi orwedd yn ei ymyl, a dywedodd wrthyf: 'Pam yr wyt ti'n crio fel hyn, fy mab, a pham yr wyt ti'n gwneud cymaint o alar?'
7. Ac adroddais iddo'r holl weledigaeth a welais, a dywedodd wrthyf: 'Peth ofnadwy a welaist ti, fy mab, ac o bwys mawr yw dy weledigaeth freuddwydiol ynghylch cyfrinachau holl bechod y ddaear: rhaid iddi suddo i'r dyfnder a chael ei dinistrio â dinistr mawr.'
8. Ac yn awr, fy mab, cyfod a gweddïa ar Arglwydd y gogoniant, gan dy fod yn gredwr, ar i weddillion aros ar y ddaear, ac na ddinistrio Efe yr holl ddaear.
9. Fy mab, o'r nef y daw hyn i gyd ar y ddaear, ac ar y ddaear bydd dinistr mawr.
10. Ar ôl hynny codais a gweddïais ac erfyniais ac erfyniais, ac ysgrifennais fy ngweddi ar gyfer cenedlaethau'r byd, a dangosaf bopeth i ti, fy mab Methuselah.
11. A phan euthum allan isod a gweld y nefoedd, a'r haul yn codi yn y dwyrain, a'r lleuad yn machlud yn y gorllewin, ac ychydig o sêr, a'r holl ddaear, a phopeth fel yr oedd yn ei adnabod yn y dechrau, yna bendithiais Arglwydd y farn a'i glodfori am iddo beri i'r haul ddod allan o ffenestri'r dwyrain, ac esgynnodd a chodi ar wyneb y nefoedd, a chychwynnodd a pharhau i groesi'r llwybr a ddangoswyd iddo.

PENNOD 84

1. A chodais fy nwylo mewn cyfiawnder, a bendithiais yr Un Sanctaidd a Mawr, a llefarais ag anadl fy ngenau, ac â thafod cnawd, yr hwn a wnaeth Duw i blant cnawd dynion, fel y byddent yn llefaru ag ef. A rhoddodd iddynt anadl, tafod a genau, fel y byddent yn llefaru ag ef.
2. 'Bendigedig wyt Ti, O Arglwydd, Frenin, Mawr a chadarn yn Dy fawredd, Arglwydd holl greadigaeth y

nefoedd, Brenin brenhinoedd a Duw'r holl fyd. A bydd Dy allu a'th frenhiniaeth a'th fawredd yn parhau am byth bythoedd, A thrwy bob cenhedlaeth Dy lywodraeth; A'r holl nefoedd yw Dy orsedd am byth, A'r holl ddaear yw Dy droedfainc am byth bythoedd.'
3. Oherwydd Ti a wnaeth ac Ti sy'n rheoli popeth, ac nid oes dim yn rhy anodd i Ti, nid yw doethineb yn ymadael â lle Dy orsedd, nac yn troi oddi wrth Dy bresenoldeb. Ac Ti sy'n gwybod ac yn gweld ac yn clywed popeth, ac nid oes dim yn guddiedig oddi wrthyt Ti oherwydd Ti sy'n gweld popeth.
4. Ac yn awr mae angylion Dy nefoedd yn euog o gamwedd, Ac ar gnawd dynion y mae Dy lid yn aros hyd ddydd mawr y farn.
5. Ac yn awr, O Dduw ac Arglwydd a Brenin Mawr, yr wyf yn erfyn ac yn erfyn arnat i gyflawni fy ngweddi, i adael i mi epil ar y ddaear, a pheidio â dinistrio holl gnawd dyn, a gwneud y ddaear heb breswylydd, fel y bydd dinistr tragwyddol.
6. Ac yn awr, fy Arglwydd, dinistriwch o'r ddaear y cnawd a gyffroodd Dy lid, Ond sefydla gnawd cyfiawnder ac uniondeb fel planhigyn o'r had tragwyddol, A phaid â chuddio Dy wyneb rhag gweddi Dy was, O Arglwydd.'

PENNOD 85

1. Ac ar ôl hyn gwelais freuddwyd arall, a dangosaf y freuddwyd gyfan i ti, fy mab.
2. A chododd Enoch ei lais, a llefarodd wrth ei fab Methuselah: 'Wrthyt ti, fy mab, y llefaraf: clyw fy ngeiriau—gostwng dy glust at weledigaeth freuddwydiol dy dad.'
3. Cyn i mi gymryd dy fam Edna, gwelais mewn gweledigaeth ar fy ngwely, ac wele darw yn dod allan o'r ddaear, a'r tarw hwnnw'n wyn; ac ar ei ôl daeth heffer allan, ac ynghyd â'r olaf hon daeth dau darw allan, un ohonynt yn ddu a'r llall yn goch.
4. A'r tarw du hwnnw a orchfygodd y tarw coch a'i erlid dros y ddaear, ac ar hynny ni allwn weld y tarw coch hwnnw mwyach.
5. Ond tyfodd y tarw du hwnnw a aeth yr annferch gydag ef, a gwelais fod llawer o ychen wedi dod allan ohono a oedd yn debyg iddo ac yn ei ddilyn.
6. A'r fuwch honno, yr un gyntaf honno, aeth o bresenoldeb y tarw cyntaf hwnnw er mwyn ceisio'r un coch hwnnw, ond methodd â'i gael, a galarodd â galar mawr amdano a'i geisio.
7. Ac edrychais nes i'r tarw cyntaf hwnnw ddod ati a'i thawelu, ac o'r amser hwnnw ymlaen ni wylai mwyach.
8. Ac wedi hynny esgorodd ar darw gwyn arall, ac ar ei ôl ef esgorodd ar lawer o deirw a buchod duon.
9. Ac yn fy nghwsg gwelais y tarw gwyn hwnnw hefyd yn tyfu ac yn dod yn darw gwyn mawr, ac oddi wrtho ef y daeth llawer o deirw gwyn, ac roeddent yn debyg iddo. A dechreuasant genhedlu llawer o deirw gwyn, a oedd yn debyg iddynt, un ar ôl y llall, hyd yn oed llawer.

PENNOD 86

1. Ac eto gwelais â'm llygaid wrth i mi gysgu, a gwelais y nefoedd uchod, ac wele seren a syrthiodd o'r nefoedd, a chododd a bwytaodd a phorfa ymhlith yr ychen hynny.
2. Ac wedi hynny gwelais yr ychen mawr a'r ychen duon, ac wele hwy i gyd yn newid eu stablau a'u porfeydd a'u gwartheg, ac yn dechrau byw gyda'i gilydd.
3. Ac eto gwelais yn y weledigaeth, ac edrychais tua'r nefoedd, ac wele, gwelais lawer o sêr yn disgyn ac yn bwrw eu hunain i lawr o'r nefoedd at y seren gyntaf honno, a daethant yn deirw ymhlith y gwartheg hynny ac yn pori gyda nhw yn eu plith.
4. Ac edrychais arnynt a gweld, ac wele, fe wnaethant i gyd ollwng eu haelodau preifat allan, fel ceffylau, a dechrau gorchuddio gwartheg yr ychen, a daethant i gyd yn feichiog ac esgor ar eliffantod, camelod ac asynnod.
5. Ac roedd yr holl ychen yn eu hofni ac yn dychryn o'u blaenau, ac yn dechrau brathu â'u dannedd ac yn difa, ac yn rhwygo â'u cyrn.
6. A dechreuasant fwyta'r ychen hynny hefyd; ac wele, dechreuodd holl blant y ddaear grynu a chrynu o'u blaenau a ffoi oddi wrthynt.

PENNOD 87

1. Ac eto gwelais sut y dechreuasant orchfygu ei gilydd a difa ei gilydd, a dechreuodd y ddaear weiddi'n uchel.
2. A chodais fy llygaid eto i'r nefoedd, a gwelais yn y weledigaeth, ac wele, daeth bodau o'r nefoedd a oedd fel dynion gwynion: ac aeth pedwar allan o'r lle hwnnw a thri gyda hwynt.
3. A'r tri a ddaeth allan ddiwethaf a'm gafaelodd yn fy llaw a'm codi i fyny, i ffwrdd o genedlaethau'r ddaear, a'm codi i le uchel, a dangos i mi dŵr wedi'i godi'n uchel uwchben y ddaear, a'r holl fryniau yn is.
4. A dywedodd un wrthyf: 'Arhosa yma nes i ti weld popeth a ddigwydd i'r eliffantod, y camelod, a'r asynnod, a'r sêr a'r ychen, a phob un ohonynt.'

PENNOD 88

1. Ac mi a welais un o'r pedwar a ddaeth allan yn gyntaf, ac efe a gipiodd y seren gyntaf a oedd wedi syrthio o'r nef, ac a'i rhwymodd â'i dwylo a'i thraed, ac a'i bwrw i'r dyfnder: yr oedd y dyfnder hwnnw'n gul ac yn ddwfn, ac yn erchyll ac yn dywyll.
2. A thynnodd un ohonynt gleddyf, a'i roi i'r eliffantod a'r camelod a'r asynnod hynny: yna dechreuasant daro ei gilydd, a chrynodd yr holl ddaear o'u herwydd.
3. Ac fel yr oeddwn yn edrych yn y weledigaeth, wele, un o'r pedwar a ddaeth allan a'u llabyddiodd o'r nefoedd, ac a gasglodd ac a gymerodd yr holl sêr mawr yr oedd eu haelodau preifat fel rhai ceffylau, ac a'u rhwymodd hwynt oll â llaw a thraed, a'u bwrw i ddyfnder y ddaear.

PENNOD 89

1. Ac aeth un o'r pedwar hynny at y tarw gwyn hwnnw a'i addysgu mewn cyfrinach, heb iddo ofni: ganwyd ef yn darw a daeth yn ddyn, ac adeiladodd iddo'i hun lestr mawr

a thrigo arno; a thrigo tri tharw gydag ef yn y llestr hwnnw a chawsant eu gorchuddio.
2. Ac eto codais fy llygaid tua'r nefoedd a gwelais do uchel, gyda saith nant ddŵr arno, a'r nantoedd hynny'n llifo â llawer o ddŵr i mewn i gae.
3. A gwelais eto, ac wele ffynhonnau wedi agor ar wyneb y lloc mawr hwnnw, a dechreuodd y dŵr hwnnw chwyddo a chodi ar yr wyneb, a gwelais y lloc hwnnw nes bod ei holl wyneb wedi'i orchuddio â dŵr.
4. A chynyddodd y dŵr, y tywyllwch, a'r niwl arno; ac wrth i mi edrych ar uchder y dŵr hwnnw, roedd y dŵr hwnnw wedi codi uwchlaw uchder y lloc hwnnw, ac roedd yn llifo dros y lloc hwnnw, ac fe safodd ar y ddaear.
5. A chasglwyd holl wartheg y lloc hwnnw ynghyd nes i mi weld sut y suddon nhw a chael eu llyncu a marw yn y dŵr hwnnw.
6. Ond roedd y llong honno'n arnofio ar y dŵr, tra bod yr holl ychen a'r eliffantod a'r camelod a'r asynnod wedi suddo i'r gwaelod gyda'r holl anifeiliaid, fel na allwn eu gweld mwyach, ac ni allent ddianc, ond buont farw a suddo i'r dyfnderoedd.
7. Ac eto gwelais yn y weledigaeth nes i'r ffrydiau dŵr hynny gael eu tynnu oddi ar y to uchel hwnnw, a bod ceunantau'r ddaear wedi'u lefelu ac agorwyd dyfnderoedd eraill.
8. Yna dechreuodd y dŵr redeg i lawr i'r rhain, nes i'r ddaear ddod yn weladwy; ond setlodd y llestr hwnnw ar y ddaear, a ciliodd y tywyllwch ac ymddangosodd golau.
9. Ond daeth y tarw gwyn hwnnw, a oedd wedi troi'n ddyn, allan o'r llestr hwnnw, a'r tri tharw gydag ef, ac roedd un o'r tri hynny'n wyn fel y tarw hwnnw, ac roedd un ohonynt yn goch fel gwaed, ac un yn ddu: ac ymadawodd y tarw gwyn hwnnw oddi wrthynt.

10-27. O Farwolaeth Noa hyd at yr Exodus.

10. A dechreuasant ddod â bwystfilod y maes ac adar allan, fel bod gwahanol genedigaethau wedi codi: llewod, teigrod, bleiddiaid, cŵn, udfilod, baeddod gwyllt, llwynogod, gwiwerod, moch, hebogiaid, fwlturiaid, barcutiaid, eryrod, a chigfrain; ac yn eu plith ganwyd tarw gwyn.
11. A dechreuasant frathu ei gilydd; ond y tarw gwyn hwnnw a aned yn eu plith a genhedlodd asyn gwyllt a tharw gwyn gydag ef, a lluosogodd yr asynnod gwyllt.
12. Ond y tarw hwnnw a aned ohono a genhedlodd faedd gwyllt du a dafad wen; a'r cyntaf a genhedlodd lawer o faedd, ond y ddafad honno a genhedlodd ddeuddeg dafad.
13. A phan oedd y deuddeg dafad hynny wedi tyfu, rhoddasant un ohonynt i'r asynnod, a rhoddasant yr asynnod hynny'r ddafad honno i'r bleiddiaid eto, a thyfodd y ddafad honno ymhlith y bleiddiaid.
14. A daeth yr Arglwydd â'r un ar ddeg o ddefaid i fyw gydag ef ac i bori gydag ef ymhlith y bleiddiaid: a lluosogasant a daethant yn nifer fawr o braidd o ddefaid.
15. A dechreuodd y bleiddiaid eu hofni, a'u gorthrymu nes iddynt ddinistrio eu rhai bach, a thaflu eu hepil i afon o ddŵr lawer: ond dechreuodd y defaid hynny weiddi'n uchel oherwydd eu rhai bach, a chwyno wrth eu Harglwydd.
16. A ffodd dafad a oedd wedi'i hachub rhag y bleiddiaid a dihangodd i'r asynnod gwyllt; a gwelais y defaid sut yr oeddent yn galaru ac yn llefain, ac yn erfyn ar eu Harglwydd â'u holl nerth, nes i Arglwydd y defaid ddisgyn wrth lais y defaid o dŷ uchel, a dod atynt a'u bugeilio.
17. Ac efe a alwodd y ddafad honno a ddihangodd rhag y bleiddiaid, ac a lefarodd wrthi am y bleiddiaid, fel y byddai'n eu rhybuddio i beidio â chyffwrdd â'r ddafad.
18. Ac aeth y defaid at y bleiddiaid yn ôl gair yr Arglwydd, a chyfarfu dafad arall â hi ac aeth gyda hi, ac aeth y ddau a mynd i mewn gyda'i gilydd i gynulliad y bleiddiaid hynny, a siarad â nhw a'u rhybuddio i beidio â chyffwrdd â'r defaid o hyn ymlaen.
19. Ac yna gwelais y bleiddiaid, a sut yr oeddent yn gorthrymu'r defaid yn ddirfawr â'u holl nerth; a gwaeddodd y defaid yn uchel.
20. A daeth yr Arglwydd at y defaid, a dechreuasant daro'r bleiddiaid hynny: a dechreuodd y bleiddiaid alaru; ond tawelodd y defaid, ac ar unwaith peidiodd â gweiddi.
21. Ac mi a welais y defaid nes iddynt ymadael o blith y bleiddiaid; ond dallwyd llygaid y bleiddiaid, a aeth y bleiddiaid hynny i erlid y defaid â'u holl nerth.
22. Ac aeth Arglwydd y defaid gyda hwynt, fel eu harweinydd, a'i holl ddefaid a'i dilynodd ef: ac yr oedd ei wyneb yn ddisglair ac yn ogoneddus ac yn ofnadwy i'w weld.
23. Ond dechreuodd y bleiddiaid erlid y defaid hynny nes iddynt gyrraedd môr o ddŵr.
24. A rhannwyd y môr hwnnw, a safodd y dŵr ar yr ochr hon ac ar yr ochr arall o'u blaenau, a'u Harglwydd a'u harweiniodd a'u gosod Ei Hun rhyngddynt a'r bleiddiaid.
25. A chan nad oedd y bleiddiaid hynny wedi gweld y defaid eto, aethant ymlaen i ganol y môr hwnnw, a dilynodd y bleiddiaid y defaid, a rhegodd y bleiddiaid hynny ar eu hôl i'r môr hwnnw.
26. A phan welsant Arglwydd y defaid, troasant i ffoi o'i flaen, ond casglodd y môr hwnnw ei hun ynghyd, a daeth fel yr oedd wedi'i greu, a chwyddodd a chododd y dŵr nes iddo orchuddio'r bleiddiaid hynny.
27. A gwelais nes i'r holl fleiddiaid a oedd yn erlid y defaid hynny farw a boddi.

28-40. Israel yn yr Anialwch, Rhoi'r Gyfraith, Mynediad i Balesteina.

28. Ond dihangodd y defaid o'r dŵr hwnnw ac aethant allan i anialwch, lle nad oedd dŵr na glaswellt; a dechreusant agor eu llygaid a gweld; a gwelais Arglwydd y defaid yn eu pori ac yn rhoi dŵr a glaswellt iddynt, a'r defaid honno'n mynd ac yn eu harwain.
29. Ac esgynnodd y ddafad honno i gopa'r graig uchel honno, ac anfonodd Arglwydd y defaid hi atynt.
30. Ac wedi hynny gwelais Arglwydd y defaid a oedd yn sefyll o'u blaenau, ac roedd ei olwg yn fawr ac yn ofnadwy ac yn fawreddog, a gwelodd yr holl ddefaid hynny Ef ac roeddent yn ofni o'i flaen.
31. Ac ofnasant a chrynasant oll o'i herwydd Ef, a gwaeddasant ar y ddafad honno oedd yn eu plith gyda hwynt: "Ni allwn sefyll gerbron ein Harglwydd na'i edrych Ef."
32. Ac esgynnodd y ddafad a'u harweiniodd eto i gopa'r graig honno, ond dechreuodd y ddafad gael eu dallu a chrwydro o'r ffordd a ddangosodd efe iddynt, ond ni wyddai'r ddafad honno amdani.

33. Ac roedd Arglwydd y defaid yn ddig iawn yn eu herbyn, a chanfu'r ddafad honno hynny, ac aeth i lawr o gopa'r graig, a daeth at y defaid, a chanfod y rhan fwyaf ohonynt wedi'u dallu a chwympo i ffwrdd.
34. A phan welsant ef, ofnasant a chrynasant o'i bresenoldeb, a dymunasant ddychwelyd i'w corlannau.
35. A chymerodd y ddafad honno ddefaid eraill gyda hi, a daeth at y defaid hynny oedd wedi cwympo i ffwrdd, a dechreuodd eu lladd; ac roedd y ddafad yn ofni ei phresenoldeb, ac felly daeth y ddafad honno â'r defaid hynny oedd wedi cwympo i ffwrdd yn ôl, a dychwelasant i'w corlannau.
36. Ac mi a welais yn y weledigaeth hon nes i'r ddafad honno ddod yn ddyn ac adeiladu tŷ i Arglwydd y defaid, a gosod yr holl ddefaid yn y tŷ hwnnw.
37. A gwelais nes i'r ddafad hon, a gyfarfu â'r ddafad a'u harweiniai, syrthio i gysgu: a gwelais nes i'r holl ddefaid mawr farw a rhai bach godi yn eu lle, a daethant i borfa, a nesáu at nant o ddŵr.
38. Yna fe dynnodd y ddafad honno, eu harweinydd a oedd wedi dod yn ddyn, oddi wrthynt a syrthiodd i gysgu, a'i chwiliodd yr holl ddefaid a chrio drosto gyda chri mawr.
39. Ac mi welais nes iddyn nhw roi'r gorau i wylo am y ddafad honno a chroesi'r nant ddŵr honno, ac yno cododd y ddwy ddafad fel arweinwyr yn lle'r rhai a'u harweiniodd ac a syrthiasant i gysgu.
40. Ac edrychais nes i'r defaid ddod i le da, a gwlad ddymunol a gogoneddus, a gwelais nes i'r defaid hynny gael eu bodloni; a safodd y tŷ hwnnw yn eu plith yn y wlad ddymunol.

41-50. O Amser y Barnwyr hyd Adeiladu'r Deml.

41. Ac weithiau byddai eu llygaid yn cael eu hagor, ac weithiau'n cael eu dallu, nes i ddafad arall godi a'u harwain a'u dwyn nhw i gyd yn ôl, ac byddai eu llygaid yn cael eu hagor.
42. A dechreuodd y cŵn, y llwynogod a'r baeddod gwyllt ddifa'r defaid hynny nes i Arglwydd y defaid godi dafad arall, hwrdd, o'u plith, a'u harweiniodd.
43. A dechreuodd yr hwrdd hwnnw daro'r cŵn, y llwynogod a'r baeddod gwyllt hynny ar y naill ochr a'r llall nes iddo eu dinistrio i gyd.
44. A gwelodd y ddafad honno y bu ei llygaid yn agored yr hwrdd hwnnw, a oedd ymhlith y defaid, nes iddo gefnu ar ei ogoniant a dechrau taro'r defaid hynny, a'u sathru, ac ymddwyn yn anweddus.
45. Ac anfonodd Arglwydd y defaid yr oen at oen arall a'i godi i fod yn hwrdd ac yn arweinydd y defaid yn lle'r hwrdd hwnnw a oedd wedi cefnu ar ei ogoniant.
46. Ac aeth ato a siarad ag ef ar ei ben ei hun, a'i godi i fod yn hwrdd, a'i wneud yn dywysog ac yn arweinydd y defaid; ond yn ystod yr holl bethau hyn roedd y cŵn hynny'n gorthrymu'r defaid.
47. Ac fe erlidiodd yr hwrdd cyntaf yr ail hwrdd hwnnw, a chododd yr ail hwrdd hwnnw a ffodd o'i flaen; ac fe welais nes i'r cŵn hynny dynnu'r hwrdd cyntaf i lawr.
48. A chododd yr ail hwrdd hwnnw ac arweiniodd y ddafad fach.
49. A thyfodd a lluosogodd y defaid hynny; ond ofnodd yr holl gŵn, a llwynogod, a baeddod gwyllt a ffoi o'i flaen, a bu'r hwrdd hwnnw'n taro a lladd y bwystfilod gwyllt, ac nid oedd gan y bwystfilod gwyllt hynny unrhyw rym ymhlith y defaid mwyach ac ni ladratasant ddim ohonynt mwyach. A chenhedlodd yr hwrdd hwnnw lawer o ddefaid a syrthiodd i gysgu; a daeth dafad fach yn hwrdd yn ei le, a daeth yn dywysog ac arweinydd y defaid hynny.
50. A daeth y tŷ hwnnw'n fawr ac yn llydan, ac fe'i hadeiladwyd ar gyfer y defaid hynny: ac adeiladwyd tŵr uchel a mawr ar y tŷ ar gyfer Arglwydd y defaid, ac roedd y tŷ hwnnw'n isel, ond roedd y tŵr yn uchel ac yn uchel, a safodd Arglwydd y defaid ar y tŵr hwnnw ac offrymasant fwrdd llawn o'i flaen.

51-67. Y Ddwy Deyrnas, Israel a Jwda, hyd at Ddinistr Jerwsalem.

51. Ac eto gwelais y defaid hynny a wnaethant gamgymeriad eto ac a aethant lawer ffordd, ac a adawsant eu tŷ hwnnw, a galwodd Arglwydd y defaid rai o blith y defaid a'u hanfon at y defaid, ond dechreuodd y defaid eu lladd.
52. Ac achubwyd un ohonynt ac ni chafodd ei ladd, ac fe ruthrodd i ffwrdd a gwaeddodd yn uchel dros y defaid; a cheisiasant ei ladd, ond achubodd Arglwydd y defaid ef rhag y defaid, a'i ddwyn i fyny ataf fi, a'i gwneud i drigo yno.
53. Ac anfonodd lawer o ddefaid eraill at y defaid hynny i dystiolaethu wrthynt ac i alaru drostynt.
54. Ac wedi hynny gwelais, pan adawsant dŷ'r Arglwydd a'i dŵr, iddynt syrthio i ffwrdd yn llwyr, a'u llygaid wedi'u dallu; a gwelais Arglwydd y defaid sut y gwnaeth lawer o laddfa yn eu plith yn eu praidd nes i'r defaid hynny wahodd y lladdfa honno a bradychu Ei le.
55. Ac fe'u rhoddodd hwy i ddwylo'r llewod a'r teigrod, a'r bleiddiaid a'r udfilod, ac i ddwylo'r llwynogod, ac i'r holl anifeiliaid gwyllt, a dechreuodd y anifeiliaid gwyllt hynny rwygo'r defaid hynny'n ddarnau.
56. A gwelais iddo adael eu tŷ a'u tŵr a'u rhoi i gyd yn llaw'r llewod, i'w rhwygo a'u difa, yn llaw'r holl anifeiliaid gwyllt.
57. A dechreuais weiddi'n uchel â'm holl nerth, ac apelio at Arglwydd y defaid, a dweud wrtho ynglŷn â'r defaid eu bod wedi cael eu difa gan yr holl anifeiliaid gwyllt.
58. Ond arhosodd yn ddigyffro, er iddo ei weld, a llawenhaodd eu bod wedi cael eu difa a'u llyncu a'u lladrata, a'u gadael i gael eu difa yn llaw'r holl anifeiliaid.
59. Ac efe a alwodd ddeg a thrigain o fugeiliaid, ac a fwriodd y defaid hynny atynt i'w bugeilio, ac a lefarodd wrth y bugeiliaid a'u cyfeillion: "Bydded i bob un ohonoch bugeilio'r defaid o hyn ymlaen, a gwnewch bopeth a orchmynnaf i chwi."
60. A rhoddaf hwy i chwi wedi'u rhifo'n briodol, a dywedaf wrthych pa rai ohonynt sydd i'w dinistrio—a hwy a'ch dinistriwch chwi." A rhoddodd y defaid hynny iddynt.
61. Ac efe a alwodd ar un arall, ac a ddywedodd wrtho: "Sylwa a noda bopeth a wna'r bugeiliaid i'r defaid hynny; oherwydd byddant yn difa mwy ohonynt nag a orchmynnais iddynt."
62. A phob gormodedd a'r dinistr a wneir trwy'r bugeiliaid, cofnodwch faint y maent yn eu dinistrio yn ôl fy ngorchymyn i, a faint yn ôl eu mympwy eu hunain:

cofnodwch yn erbyn pob bugail unigol yr holl ddinistr y mae'n ei achosi.
63. A darllenwch o'm blaen wrth rif faint y maent yn eu difetha, a faint y maent yn eu trosglwyddo i'w ddinistrio, fel y gallaf gael hyn yn dystiolaeth yn eu herbyn, a gwybod pob gweithred y bugeiliaid, fel y gallaf ddeall a gweld beth maent yn ei wneud, a ydynt yn ufuddhau i'm gorchymyn a orchmynnais iddynt ai peidio.
64. Ond ni fyddant yn gwybod hynny, ac ni fyddi yn ei ddatgan iddynt, nac yn eu rhybuddio, ond yn unig cofnodwch yn erbyn pob unigolyn yr holl ddinistr y mae'r bugeiliaid yn ei achosi pob un yn ei amser a gosodwch y cyfan ger fy mron i."
65. A gwelais nes i'r bugeiliaid hynny bori yn eu hamser, a dechrau lladd a dinistrio mwy nag a orchmynnwyd iddynt, a rhoi'r defaid hynny i law'r llewod.
66. Ac mae'r llewod a'r teigrod yn bwyta ac yn difa'r rhan fwyaf o'r defaid hynny, ac mae'r baeddod gwyllt yn bwyta gyda nhw; ac fe losgasant y tŵr hwnnw a dymchwel y tŷ hwnnw.
67. Ac fe ddes i'n drist iawn dros y tŵr hwnnw oherwydd bod tŷ'r defaid hwnnw wedi'i ddymchwel, ac wedi hynny doeddwn i ddim yn gallu gweld a oedd y defaid hynny wedi mynd i mewn i'r tŷ hwnnw.

68-71. Cyfnod Cyntaf y Rheolwyr Angylaidd -- o Ddinistr Jerwsalem hyd at y Dychweliad o'r Caethiwed.

68. A rhoddodd y bugeiliaid a'u cymdeithion y defaid hynny i'r holl anifeiliaid gwyllt, i'w difa, a derbyniodd pob un ohonynt nifer penodol yn ei amser: ysgrifennwyd gan y llall mewn llyfr faint ohonynt a ddinistriodd pob un ohonynt.
69. A lladdodd a dinistriodd pob un lawer mwy nag a ragnodwyd; a dechreuais wylo a galaru o achos y defaid hynny.
70. Ac felly yn y weledigaeth gwelais yr un a ysgrifennodd, sut ysgrifennodd bob un a ddinistriwyd gan y bugeiliaid hynny, ddydd ar ôl dydd, a'i gario i fyny a'i osod i lawr a dangos y llyfr cyfan i Arglwydd y defaid—hyd yn oed popeth a wnaethant, a'r cyfan a ddinistriodd pob un ohonynt, a'r cyfan a roddasant drosodd i ddinistr.
71. A darllenwyd y llyfr gerbron Arglwydd y defaid, a chymerodd y llyfr o'i law a'i ddarllen a'i selio a'i osod i lawr.

72-77. Ail Gyfnod -- o gyfnod Cyrus hyd at gyfnod Alexander Fawr.

72. Ac yn sydyn gwelais sut roedd y bugeiliaid yn pori am ddeuddeg awr, ac wele dri o'r defaid hynny wedi troi yn ôl ac wedi dod ac wedi mynd i mewn ac wedi dechrau adeiladu popeth oedd wedi cwympo o'r tŷ hwnnw; ond ceisiodd y baeddod gwyllt eu rhwystro, ond nid oeddent yn gallu.
73. A dechreuasant adeiladu eto fel o'r blaen, a chodwyd y tŵr hwnnw, a'i enwyd yn y tŵr uchel; a dechreuasant osod bwrdd eto o flaen y tŵr, ond yr holl fara arno oedd wedi'i halogi ac nid yn bur.
74. Ac o ran hyn i gyd, dallwyd llygaid y defaid hynny fel na welent, a llygaid eu bugeiliaid yr un modd; a rhoddasant hwy mewn niferoedd mawr i'w bugeiliaid i'w dinistrio, a sathrasant y defaid â'u traed a'u difa.
75. Ac arhosodd Arglwydd y defaid yn ddigyffro nes i'r holl ddefaid gael eu gwasgaru dros y cae a chymysgu â nhw, ac ni wnaethant eu hachub o law'r anifeiliaid.
76. A'r un hwn a ysgrifennodd y llyfr a'i cariodd i fyny, a'i ddangos a'i ddarllen gerbron Arglwydd y defaid, ac a'i erfyniodd arno ar eu rhan, ac a erfyniodd arno ar eu rhan wrth iddo ddangos iddo holl weithredoedd y bugeiliaid, a rhoi tystiolaeth ger ei fron yn erbyn yr holl fugeiliaid.
77. A chymerodd y llyfr ei hun a'i osod i lawr wrth ei ymyl ac aeth ymaith.

PENNOD 90

1-5. Trydydd Cyfnod -- o Alecsander Fawr hyd at Oruchafiaeth Groeg-Syria.

1. A gwelais hyd yn hyn fod tri deg pump o fugeiliaid wedi ymgymryd â phorfa'r defaid, ac fe wnaethant gwblhau eu cyfnodau fesul un fel y gwnaeth y cyntaf; ac eraill a'u derbyniodd yn eu dwylo, i'w pori am eu cyfnod, pob bugail yn ei gyfnod ei hun.
2. Ac wedi hynny gwelais yn fy ngweledigaeth holl adar y nefoedd yn dod, yr eryrod, y fwlturiaid, y barcutiaid, y cigfrain; ond yr eryrod oedd yn arwain yr holl adar; a dechreuasant ddifa'r defaid hynny, a phigo eu llygaid allan a difa eu cnawd.
3. A gwaeddodd y defaid oherwydd bod yr adar yn difa eu cig, ac edrychais innau ac alarais yn fy nghwsg am y bugail hwnnw a fugeiliai'r defaid.
4. Ac mi welais nes i'r defaid hynny gael eu difa gan y cŵn, yr eryrod a'r barcutiaid, ac ni adawsant gnawd na chroen na gewynnau ar ôl arnynt nes mai dim ond eu hesgyrn a safodd yno: a syrthiodd eu hesgyrn hwythau i'r ddaear a daeth y defaid yn brin.
5. A gwelais hyd nes bod tri ar hugain wedi ymgymryd â'r pori ac wedi cwblhau yn eu cyfnodau amrywiol hanner cant ac wyth gwaith.

6-12. Y Pedwerydd Cyfnod -- o Oruchafiaeth Groeg-Syria i Wrthryfel y Maccabeaid.

6. Ond wele, ŵyn a esgorwyd gan y defaid gwynion hynny, a dechreuasant agor eu llygaid a gweld, a chrio ar y defaid.
7. Ie, gwaeddasant arnynt, ond ni wrandawsant ar yr hyn a ddywedasant wrthynt, ond yr oeddent yn fyddar iawn, a'u llygaid yn ddall iawn iawn.
8. A gwelais yn y weledigaeth sut y hedfanodd y cigfrain ar yr ŵyn hynny a chymryd un o'r ŵyn hynny, a dryllio'r defaid yn ddarnau a'u difa.
9. A gwelais nes i gyrn dyfu ar yr ŵyn hynny, a thaflodd y cigfrain eu cyrn i lawr; a gwelais nes i gorn mawr un o'r defaid hynny dyfu, ac agorwyd eu llygaid.
10. Ac edrychodd arnynt ac agorodd eu llygaid, ac fe waeddodd ar y defaid, a gwelodd yr hyrddod ef a rhedai pawb ato.
11. Ac er gwaethaf hyn i gyd, roedd yr eryrod a'r fwlturiaid a'r cigfrain a'r barcutiaid hynny'n dal i rwygo'r defaid a phlymio i lawr arnynt a'u difa: roedd y defaid yn dal i fod yn dawel, ond roedd y hyrddod yn galaru ac yn gweiddi.

12. Ac ymladdodd a brwydrodd y cigfrain hynny ag ef a cheisio gostwng ei gorn, ond nid oedd ganddynt unrhyw rym drosto.

13-19. Ymosodiad Olaf y Cenhedloedd ar yr Iddewon (lle mae 13-15 a 16-18 yn ddyblau).

13. Ac mi welais nes i'r bugeiliaid a'r eryrod a'r fwlturiaid a'r barcutiaid hynny ddod, a gwaeddasant ar y cigfrain i dorri corn yr hwrdd hwnnw, ac ymladdasant ac ymladdasant ag ef, ac ymladdodd â hwy a gwaeddodd y byddai ei gymorth yn dod.
14. Ac mi welais nes i'r dyn hwnnw, a ysgrifennodd enwau'r bugeiliaid ac a'u cariodd i fyny i bresenoldeb Arglwydd y defaid, ddod a'i gynorthwyo a dangos popeth iddo: roedd wedi dod i lawr i gynorthwyo'r hwrdd hwnnw.
15. Ac mi a welais nes i Arglwydd y defaid ddod atynt mewn digofaint, a phawb a'i gwelodd ef a ffodd, a syrthiasant i gyd i'w gysgod o flaen ei wyneb.
16. Casglwyd ynghyd yr holl eryrod a'r fwlturiaid a'r cigfrain a'r barcutiaid, a daeth yno gyda hwy holl ddefaid y maes, ie, daethant i gyd ynghyd, a chynorthwyasant ei gilydd i dorri corn yr hwrdd.
17. A gwelais y dyn hwnnw, a ysgrifennodd y llyfr yn ôl gorchymyn yr Arglwydd, nes iddo agor y llyfr hwnnw ynglŷn â'r dinistr a wnaeth y deuddeg bugail olaf hynny, a dangos eu bod wedi dinistrio llawer mwy na'u rhagflaenwyr, gerbron Arglwydd y defaid.
18. Ac mi a welais nes i Arglwydd y defaid ddod atynt, a chymryd yn ei law ffon ei ddigofaint, a tharo'r ddaear, a holltodd y ddaear, a syrthiodd yr holl anifeiliaid a holl adar y nefoedd o blith y defaid hynny, a chawsant eu llyncu gan y ddaear, a'u gorchuddiodd.
19. Ac mi a welais nes i gleddyf mawr gael ei roi i'r defaid, ac aeth y defaid ymlaen yn erbyn holl fwystfilod y maes i'w lladd, a ffoes holl fwystfilod ac adar y nefoedd o'u blaenau.

20-27. Barn yr Angylion a Syrthiodd, y Bugeiliaid, a'r Apostatiaid.

20. Ac mi a welais nes i orsedd gael ei chodi yn y wlad hyfryd, ac Arglwydd y defaid a eisteddodd arni, a chymerodd y llall y llyfrau wedi'u selio ac a agorodd y llyfrau hynny gerbron Arglwydd y defaid.
21. A galwodd yr Arglwydd y dynion hynny y saith gwyn cyntaf, a gorchmynnodd iddynt ddod ger ei fron, gan ddechrau gyda'r seren gyntaf a arweiniai'r ffordd, yr holl sêr yr oedd eu haelodau preifat fel rhai ceffylau, a daethant â nhw i gyd ger ei fron.
22. A dywedodd wrth y dyn hwnnw a ysgrifennodd o'i flaen, sef un o'r saith bugail gwyn hynny, a dywedodd wrtho: "Cymer y saith deg bugail hynny y rhoddais y defaid iddynt, a'r rhai a'u cymerodd ar eu hawdurdod eu hunain a laddodd fwy nag a orchmynnais iddynt."
23. Ac wele, roedden nhw i gyd wedi'u rhwymo, gwelais i, a safasant nhw i gyd ger ei fron Ef.
24. A chynhaliwyd y farn yn gyntaf dros y sêr, a chawsant eu barnu a'u cael yn euog, ac aethant i le'r gondemniad, a chawsant eu bwrw i ddyfnder, yn llawn tân a fflam, ac yn llawn colofnau tân.
25. A chafodd y saith deg o fugail hynny eu barnu a'u cael yn euog, a chawsant eu bwrw i'r dyfnder tanllyd hwnnw.
26. Ac mi welais ar y pryd sut yr agorwyd dyfnder tebyg yng nghanol y ddaear, yn llawn tân, a daethant â'r defaid dall hynny, a chawsant eu barnu i gyd a'u cael yn euog a'u bwrw i'r dyfnder tanllyd hwn, a llosgasant; nawr roedd y dyfnder hwn i'r dde o'r tŷ hwnnw.
27. A gwelais y defaid hynny'n llosgi a'u hesgyrn yn llosgi.

28-38. Y Jerwsalem Newydd, Trosi'r Cenhedloedd sy'n goroesi, Atgyfodiad y Cyfiawn, y Meseia.

28. Ac mi a safais i fyny i edrych nes iddynt blygu'r hen dŷ hwnnw i fyny; a chario'r holl bileri i ffwrdd, a holl drawstiau ac addurniadau'r tŷ ar yr un pryd wedi'u plygu i fyny gydag ef, a'i gario i ffwrdd a'i osod mewn lle yn ne'r wlad.
29. Ac mi a welais nes i Arglwydd y defaid ddod â thŷ newydd, mwy a mwy uchel na'r cyntaf, a'i osod yn lle'r cyntaf a oedd wedi'i blygu i fyny: roedd ei holl golofnau'n newydd, a'i addurniadau'n newydd ac yn fwy na rhai'r cyntaf, yr hen un a gymerodd efe i ffwrdd, ac roedd yr holl ddefaid ynddo.
30. A gwelais yr holl ddefaid a adawyd, a holl anifeiliaid y ddaear, a holl adar y nefoedd, yn plygu i lawr ac yn gwneud ymgrymiad iddynt ac yn eu deisyfu ac yn ufuddhau iddynt ym mhob peth.
31. Ac wedi hynny, y tri hynny oedd wedi eu gwisgo mewn gwyn ac a'm gafaelodd yn fy llaw, yr hwn a'm cododd o'r blaen, a llaw'r hwrdd hwnnw hefyd a'm gafaelodd, a'm codi a'm gosod i lawr yng nghanol y defaid hynny cyn i'r farn ddigwydd.
32. Ac roedd y defaid hynny i gyd yn wyn, a'u gwlân yn doreithiog ac yn lân.
33. A daeth pawb a ddinistriwyd a gwasgarwyd, a holl anifeiliaid y maes, a holl adar y nefoedd, ynghyd yn y tŷ hwnnw, a llawenhaodd Arglwydd y defaid â llawenydd mawr oherwydd eu bod i gyd yn dda ac wedi dychwelyd i'w dŷ.
34. Ac mi a welais nes iddynt osod y cleddyf hwnnw i lawr, a roddwyd i'r defaid, a'i ddwyn yn ôl i'r tŷ, a chafodd ei selio gerbron presenoldeb yr Arglwydd, a gwahoddwyd yr holl ddefaid i'r tŷ hwnnw, ond ni ddaliodd hwy.
35. Ac agorwyd llygaid pob un ohonynt, a gwelsant y daioni, ac nid oedd un yn eu plith nad oedd yn gweld.
36. A gwelais fod y tŷ hwnnw'n fawr ac yn llydan ac yn llawn iawn.
37. A gwelais fod tarw gwyn wedi ei eni, gyda chyrn mawr, a holl fwystfilod y maes a holl adar yr awyr yn ei ofni ac yn erfyn arno drwy'r amser.
38. A gwelais nes i'w holl genedlaethau gael eu trawsnewid, a daethant i gyd yn deirw gwynion; a daeth y cyntaf yn eu plith yn oen, a daeth yr oen hwnnw'n anifail mawr a chanddo gyrn duon mawr ar ei ben; a llawenhaodd Arglwydd y defaid drosto a thros yr holl ychen. 39. A chysgais yn eu plith: a deffrais a gwelais bopeth.
40. Dyma'r weledigaeth a welais tra oeddwn yn cysgu, ac a ddeffrais a bendithiais Arglwydd y cyfiawnder a rhoi iddo ogoniant.
41. Yna wylais yn uchel, ac ni pheidiodd fy nagrau nes na allwn ei ddioddef mwyach: pan welais, llifasant oherwydd

yr hyn a welais; oherwydd daw popeth a chyflawnir, a dangoswyd i mi holl weithredoedd dynion yn eu trefn.
42. Y noson honno cofiais y freuddwyd gyntaf, ac o'i herwydd mi wylais ac yr oeddwn yn ofidus—oherwydd i mi weld y weledigaeth honno.'

PENNOD 91

1. 'Ac yn awr, fy mab Methwsela, galw dy holl frodyr ataf, a chasgl ynghyd ataf holl feibion dy fam; oherwydd y mae'r gair yn fy ngalw, a'r ysbryd yn cael ei dywallt arnaf, fel y gallaf ddangos i ti bopeth a ddigwydd i ti am byth.'
2. Ac yno aeth Methuselah a galwodd ato ei holl frodyr a chynullodd ei berthnasau.
3. Ac efe a lefarodd wrth holl blant cyfiawnder, ac a ddywedodd: 'Gwrandewch, feibion Enoch, holl eiriau eich tad, a gwrandewch yn union ar lais fy ngenau; oherwydd yr wyf yn eich annog ac yn dweud wrthych, anwylyd: Carwch uniondeb a rhodiwch ynddo.'
4. A pheidiwch â nesáu at uniondeb â chalon ddwbl,A pheidiwch â chysylltu â'r rhai â chalon ddwbl,Ond rhodiwch mewn cyfiawnder, fy meibion.A bydd yn eich tywys ar lwybrau da,A bydd cyfiawnder yn gydymaith i chi.
5. Oherwydd gwn fod yn rhaid i drais gynyddu ar y ddaear, a bod cosb fawr yn cael ei gweithredu ar y ddaear, a bod pob anghyfiawnder yn dod i ben: ie, fe'i torrir ymaith o'i wreiddiau, a'i holl strwythur yn cael ei ddinistrio.
6. A bydd anghyfiawnder yn cael ei gyflawni eto ar y ddaear, A bydd holl weithredoedd anghyfiawnder a thrais, A thramgwydd yn drech mewn gradd ddeublyg.
7. A phan fydd pechod ac anghyfiawnder a chabledd, A thrais ym mhob math o weithredoedd yn cynyddu, A gwrthgiliad a throsedd ac aflendid yn cynyddu, daw cosb fawr o'r nef ar y rhain i gyd, A daw'r Arglwydd sanctaidd allan gyda digofaint a chosb i weithredu barn ar y ddaear.
8. Yn y dyddiau hynny bydd trais yn cael ei dorri ymaith o'i wreiddiau, a gwreiddiau anghyfiawnder ynghyd â thwyll, a byddant yn cael eu difetha o dan y nefoedd.
9. A bydd holl eilunod y cenhedloedd yn cael eu gadael, A'r temlau yn cael eu llosgi â thân, A byddant yn eu symud o'r holl ddaear, A byddant yn cael eu bwrw i farn tân, A byddant yn diflannu mewn digofaint a barn ddifrifol am byth.
10. A bydd y cyfiawn yn codi o'u cwsg, A bydd doethineb yn codi ac yn cael ei rhoi iddynt.
11. Ac wedi hynny torrir ymaith wreiddiau anghyfiawnder, a dinistrir y pechaduriaid gan y cleddyf . . . fe'u torrir ymaith oddi wrth y cablwyr ym mhob man, a diflannir gan y cleddyf y rhai sy'n cynllunio trais a'r rhai sy'n cyflawni cabledd.
12. Ac wedi hynny bydd un arall, yr wythfed wythnos, sef wythnos cyfiawnder, a rhoddir cleddyf iddi fel y gellir gweithredu barn gyfiawn ar y gorthrymwyr, a rhoddir pechaduriaid i ddwylo'r cyfiawn.
13. Ac ar ei ddiwedd byddant yn caffael tai trwy eu cyfiawnder, ac adeiledir tŷ i'r Brenin Mawr mewn gogoniant am byth,
14. A bydd yr holl ddynolryw yn edrych ar lwybr uniondeb. Ac wedi hynny, yn y nawfed wythnos, datgelir y farn gyfiawn i'r byd i gyd, A bydd holl weithredoedd y rhai annuwiol yn diflannu o'r holl ddaear, A bydd y byd yn cael ei ysgrifennu i'w ddinistrio.
15. Ac ar ôl hyn, yn y degfed wythnos yn y seithfed rhan, bydd y farn fawr dragwyddol, lle bydd yn gweithredu dial ymhlith yr angylion.
16. A bydd y nef gyntaf yn ymadael ac yn mynd heibio, A bydd nef newydd yn ymddangos, A bydd holl alluoedd y nefoedd yn rhoi seithwaith o oleuni.
17. Ac wedi hynny bydd llawer o wythnosau heb rif am byth, A bydd pawb mewn daioni a chyfiawnder, Ac ni chrybwyllir pechod mwyach am byth.
18. Ac yn awr yr wyf yn dweud wrthych, fy meibion, ac yn dangos i chwi lwybrau cyfiawnder a llwybrau trais. Ie, byddaf yn eu dangos i chwi eto er mwyn i chwi wybod beth a ddaw i ben.
19. Ac yn awr, gwrandewch arnaf fi, fy meibion, a rhodiwch ar lwybrau cyfiawnder, a pheidiwch â rhodio ar lwybrau trais; oherwydd bydd pawb sy'n cerdded ar lwybrau anghyfiawnder yn darfod am byth.'

PENNOD 92

1. Y llyfr a ysgrifennwyd gan Enoch -- yn wir, ysgrifennodd Enoch yr athrawiaeth gyflawn hon o ddoethineb, sy'n cael ei chanmol gan bob dyn ac yn farnwr ar yr holl ddaear i'm holl blant a fydd yn trigo ar y ddaear. Ac i'r cenedlaethau i ddod a fydd yn arsylwi uniondeb a heddwch.
2. Na fydded i'ch ysbryd gael ei gynhyrfu oherwydd yr amseroedd; oherwydd mae'r Un Sanctaidd a Mawr wedi penodi dyddiau i bob peth.
3. A bydd y cyfiawn yn codi o gwsg, yn codi ac yn cerdded llwybrau cyfiawnder, a bydd ei holl lwybr a'i ymddygiad mewn daioni a gras tragwyddol.
4. Bydd yn drugarog wrth y cyfiawn ac yn rhoi iddo uniondeb tragwyddol, A bydd yn rhoi iddo nerth fel y bydd yn cael ei gynysgaeddu â daioni a chyfiawnder. A bydd yn cerdded mewn goleuni tragwyddol.
5. A bydd pechod yn darfod mewn tywyllwch am byth, Ac ni welir ef mwyach o'r dydd hwnnw am byth.

PENNOD 93

1. Ac wedi hynny rhoddodd Enoch a dechreuodd adrodd o'r llyfrau. A dywedodd Enoch: 'Ynglŷn â phlant cyfiawnder ac ynghylch etholedigion y byd, Ac ynghylch planhigyn uniondeb, byddaf yn llefaru'r pethau hyn, Ie, byddaf fi Enoch yn eu mynegi i chwi, fy meibion:
2. Yn ôl yr hyn a ymddangosodd i mi yn y weledigaeth nefol, ac a adnabuais trwy air yr angylion sanctaidd, ac a ddysgais o'r tabledi nefol.
3. A dechreuodd Enoch adrodd o'r llyfrau a dywedodd: 'Ganwyd fi'r seithfed yn yr wythnos gyntaf, Tra oedd barn a chyfiawnder yn dal i fodoli.
4. Ac ar fy ôl i fe gyfyd drygioni mawr yn yr ail wythnos, a bydd twyll yn codi; ac ynddo y bydd y diwedd cyntaf. Ac ynddo y caiff dyn ei achub; ac wedi iddo ddod i ben bydd anghyfiawnder yn tyfu i fyny, a bydd cyfraith yn cael ei gwneud i'r pechaduriaid.

5. Ac wedi hynny yn y drydedd wythnos ar ei diwedd, etholir dyn yn blanhigyn barn gyfiawn, A bydd ei epil yn blanhigyn cyfiawnder am byth.
6. Ac wedi hynny yn y bedwaredd wythnos, ar ei diwedd, gwelir gweledigaethau o'r sanctaidd a'r cyfiawn, a gwneir cyfraith ar gyfer pob cenhedlaeth a chaead iddynt.
7. Ac wedi hynny yn y bumed wythnos, ar ei diwedd, adeiledir tŷ'r gogoniant a'r awdurdod am byth.
8. Ac wedi hynny yn y chweched wythnos bydd pawb sy'n byw ynddo yn cael eu dallu, A bydd calonnau pob un ohonynt yn cefnu ar ddoethineb yn ddi-dduw. Ac ynddo bydd dyn yn esgyn; Ac ar ei ddiwedd bydd tŷ'r awdurdod yn cael ei losgi â thân, A bydd holl hil y gwreiddyn dewisol yn cael ei gwasgaru.
9. Ac wedi hynny yn y seithfed wythnos y cyfyd cenhedlaeth wrthgiliol, A llawer fydd ei gweithredoedd, A'i holl weithredoedd fydd wrthgiliol.
10. Ac ar ei ddiwedd fe etholir, Y cyfiawn etholedig o blanhigyn tragwyddol cyfiawnder, I dderbyn cyfarwyddyd saithplyg ynghylch Ei holl greadigaeth.
11. Oherwydd pwy o holl blant dynion sy'n gallu clywed llais yr Un Sanctaidd heb gael ei aflonyddu? A phwy all feddwl ei feddyliau? A phwy sydd yna a all weld holl weithredoedd y nefoedd?
12. A sut y gallai fod un a allai weld y nefoedd, a phwy sydd a allai ddeall pethau'r nefoedd a gweld enaid neu ysbryd a allai ddweud amdano, neu esgyn a gweld eu holl ddiwedd a'u meddwl neu wneud fel nhw?
13. A phwy o'r holl ddynion a allai wybod beth yw lled a hyd y ddaear, ac i bwy y dangoswyd mesur pob un ohonynt?
14. Neu a oes unrhyw un a allai ganfod hyd y nefoedd a pha mor fawr yw ei huchder, ac ar beth y mae wedi'i seilio, a pha mor fawr yw nifer y sêr, a lle mae'r holl oleuadau'n gorffwys?

PENNOD 94

1. Ac yn awr, meddaf wrthych, fy meibion, carwch gyfiawnder a rhodiwch ynddo; oherwydd y mae llwybrau cyfiawnder yn haeddu cael eu derbyn, ond bydd llwybrau anghyfiawnder yn cael eu dinistrio a diflannu'n sydyn.
2. Ac i rai dynion o genhedlaeth y datgelir llwybrau trais a marwolaeth, A byddant yn cadw draw oddi wrthynt, Ac ni fyddant yn eu dilyn.
3. Ac yn awr yr wyf yn dweud wrthych y cyfiawn: Peidiwch â rhodio yn llwybrau drygioni, nac yn llwybrau marwolaeth, a pheidiwch â nesáu atynt, rhag i chwi gael eich dinistrio.
4. Ond ceisiwch a dewiswch i chi'ch hunain gyfiawnder a bywyd etholedig, a rhodiwch yn llwybrau heddwch, a byddwch fyw a ffynnu.
5. A daliwch fy ngeiriau yn gadarn ym meddyliau eich calonnau,A pheidiwch â'u gadael i gael eu dileu o'ch calonnau;Oherwydd gwn y bydd pechaduriaid yn temtio dynion i erfyn ar ddoethineb yn ddrwg,Fel na cheir lle iddi,Ac na fydd unrhyw fath o demtasiwn yn lleihau.
6. Gwae'r rhai sy'n adeiladu anghyfiawnder a gormes, ac yn gosod twyll fel sylfaen; oherwydd cânt eu dymchwel yn sydyn, ac ni fydd ganddynt heddwch.
7. Gwae'r rhai sy'n adeiladu eu tai â phechod; oherwydd o'u holl sylfeini y cânt eu dymchwel, a thrwy'r cleddyf y cwympant. A'r rhai sy'n caffael aur ac arian mewn barn yn sydyn a ddifethir.
8. Gwae chwi, y cyfoethogion, oherwydd eich bod wedi ymddiried yn eich cyfoeth, ac o'ch cyfoeth y byddwch yn ymadael, oherwydd na chofiwch y Goruchaf yn nyddiau eich cyfoeth.
9. Rydych chi wedi cyflawni cabledd ac anghyfiawnder, ac wedi dod yn barod ar gyfer dydd y lladdfa, a dydd y tywyllwch a dydd y farn fawr.
10. Fel hyn yr wyf yn llefaru ac yn datgan wrthych: Bydd yr hwn a'ch creodd yn eich dymchwel, ac ni fydd trugaredd am eich cwymp, a bydd eich Creawdwr yn llawenhau yn eich dinistr.
11. A bydd eich rhai cyfiawn yn y dyddiau hynny yn warth i'r pechaduriaid a'r rhai annuwiol.

PENNOD 95

1. O na bai fy llygaid yn gwmwl o ddyfroedd, Fel y gallwn wylo drosoch, A thywallt fy nagrau fel cwmwl o ddyfroedd: Fel y gallwn orffwys o drallod fy nghalon!
2. Pwy a ganiataodd i chwi arfer gwaradwydd a drygioni? Ac felly y bydd barn yn eich goddiweddyd, bechaduriaid.
3. Peidiwch ag ofni'r pechaduriaid, chi gyfiawn; oherwydd bydd yr Arglwydd yn eu rhoi nhw eto yn eich dwylo, fel y gallwch chi farnu arnyn nhw yn ôl eich dymuniadau.
4. Gwae chwi sy'n llawn anathemas na ellir eu gwrthdroi: Felly bydd iachâd ymhell oddi wrthych oherwydd eich pechodau.
5. Gwae chwi sy'n talu drwg i'ch cymydog; oherwydd fe'ch telir yn ôl eich gweithredoedd.
6. Gwae chwi, dystion celwyddog,Ac i'r rhai sy'n pwyso a mesur anghyfiawnder,oherwydd yn sydyn y diflannir chwi.
7. Gwae chwi, bechaduriaid, oherwydd eich bod yn erlid y cyfiawn; oherwydd fe'ch rhoddir i ffwrdd a'ch erlid oherwydd anghyfiawnder, a bydd ei iau'n drwm arnoch.

PENNOD 96

1. Byddwch obeithiol, chwi gyfiawn; oherwydd yn sydyn fe ddifethir y pechaduriaid o'ch blaen, A chewch arglwyddiaeth drostynt yn ôl eich dymuniadau.
2. Ac yn nydd cystudd y pechaduriaid, Bydd eich plant yn esgyn ac yn codi fel eryrod, Ac yn uwch na'r fwlturiaid fydd eich nyth, A byddwch yn esgyn ac yn mynd i mewn i agennau'r ddaear, A holltau'r graig am byth fel ceiniogau o flaen yr anghyfiawn, A bydd y seirenau'n ochain o'ch achos—ac yn wylo.
3. Felly peidiwch ag ofni, chi sydd wedi dioddef; oherwydd bydd iachâd yn rhan i chi, a bydd golau disglair yn eich goleuo, a llais gorffwys a glywch o'r nef.
4. Gwae chwi, bechaduriaid, oherwydd mae eich cyfoeth yn eich gwneud chi'n ymddangos fel y cyfiawn, ond mae eich calonnau'n eich argyhoeddi chi o fod yn bechaduriaid, a bydd hyn yn dystiolaeth yn eich erbyn chi, yn goffadwriaeth o'ch gweithredoedd drwg.
5. Gwae chwi sy'n difa'r gwenith gorau, ac yn yfed gwin mewn powlenni mawr, ac yn sathru'r rhai gostyngedig â'ch nerth.

6. Gwae chwi sy'n yfed dŵr o bob ffynnon, oherwydd yn sydyn fe'ch diferir ac fe wywoch, am eich bod wedi cefnu ar ffynnon y bywyd.
7. Gwae chwi sy'n gwneud anghyfiawnder, a thwyll a chabledd: bydd yn goffadwriaeth i'ch erbyn am ddrwg.
8. Gwae chwi, chwi gedyrn, sy'n gorthrymu'r cyfiawn â nerth; oherwydd mae dydd eich dinistr yn dod. Yn y dyddiau hynny daw dyddiau lawer a da i'r cyfiawn—yn nydd eich barn.

PENNOD 97

1. Credwch, chwi gyfiawn, y bydd y pechaduriaid yn dod yn gywilydd, Ac yn darfod yn nydd anghyfiawnder.
2. Bydded hysbys i chwi, bechaduriaid, fod y Goruchaf yn ymwybodol o'ch dinistr, a bod angylion y nefoedd yn llawenhau yn eich dinistr.
3. Beth a wnewch chi, bechaduriaid, ac i ble y ffowch chi ar ddydd y farn, pan glywch chi lais gweddi'r cyfiawn?
4. Ie, byddwch fel y rhai hynny, y bydd y gair hwn yn dystiolaeth yn eu herbyn: "Yr ydych wedi bod yn gymdeithion i bechaduriaid."
5. Ac yn y dyddiau hynny bydd gweddi'r cyfiawn yn cyrraedd at yr Arglwydd, a bydd dyddiau eich barn yn dod i chi.
6. A darllenir holl eiriau eich anghyfiawnder gerbron y Sanct Mawr, A gorchuddir eich wynebau â chywilydd, A gwrthoda ef bob gwaith sydd wedi'i seilio ar anghyfiawnder.
7. Gwae chwi, bechaduriaid, sy'n byw ar ganol y cefnfor ac ar y tir sych, y mae eich coffadwriaeth yn ddrwg yn eich erbyn.
8. Gwae chwi sy'n caffael arian ac aur mewn anghyfiawnder ac yn dweud: "Rydym wedi dod yn gyfoethog gyda chyfoeth ac wedi cael meddiannau; ac wedi caffael popeth a ddymunasom.
9. Ac yn awr gadewch inni wneud yr hyn a fwriadwyd gennym: Oherwydd yr ydym wedi casglu arian, ac mae llawer o ffermwyr yn ein tai." Ac mae ein ysguboriau'n llawn fel dŵr,
10. Ie, a bydd eich celwyddau'n llifo i ffwrdd fel dŵr;Oherwydd ni fydd eich cyfoeth yn para,Ond yn codi'n gyflym oddi wrthych;Oherwydd eich bod wedi'i gaffael i gyd mewn anghyfiawnder,A byddwch yn cael eich rhoi i felltith fawr.

PENNOD 98

1. Ac yn awr yr wyf yn tyngu i chwi, i'r doeth ac i'r ffôl, Oherwydd cewch brofiadau amrywiol ar y ddaear.
2. Oherwydd byddwch chi, dynion, yn gwisgo mwy o addurniadau na gwraig, a dillad lliwgar yn fwy na morwyn: mewn brenhiniaeth ac mewn mawredd ac mewn nerth, ac mewn arian ac mewn aur ac mewn porffor, ac mewn gwychder ac mewn bwyd y cânt eu tywallt allan fel dŵr.
3. Felly byddant yn brin o athrawiaeth a doethineb, a byddant yn diflannu trwy hynny ynghyd â'u heiddo; a chyda'u holl ogoniant a'u gwychder, ac mewn cywilydd ac mewn lladdfa ac amddifadedd mawr, bydd eu hysbryd yn cael ei daflu i ffwrnais dân.
4. Tyngais i chwi, bechaduriaid, fel nad yw mynydd wedi dod yn gaethwas, ac nad yw bryn yn dod yn forwyn i wraig, felly nid yw pechod wedi'i anfon ar y ddaear, ond dyn ohono'i hun a'i creodd, a than felltith fawr y cwympant y rhai sy'n ei gyflawni.
5. Ac ni roddwyd diffrwythdra i'r wraig, Ond oherwydd gweithredoedd ei dwylo ei hun y mae hi'n marw heb blant.
6. Tyngais i chwi, bechaduriaid, wrth yr Un Mawr Sanctaidd, y datguddir eich holl weithredoedd drwg yn y nefoedd, ac na orchuddior na chuddir yr un o'ch gweithredoedd gormes.
7. A pheidiwch â meddwl yn eich ysbryd na dweud yn eich calon nad ydych yn gwybod ac nad ydych yn gweld bod pob pechod yn cael ei gofnodi bob dydd yn y nefoedd ym mhresenoldeb y Goruchaf.
8. O hyn ymlaen rydych chi'n gwybod bod eich holl orthrwm yr ydych chi'n ei orthrymu â hi wedi'i ysgrifennu i lawr bob dydd hyd ddydd eich barn.
9. Gwae chwi, ffyliaid, oherwydd trwy eich ffolineb y diflannwch: ac yr ydych yn troseddu yn erbyn y doethion, ac felly ni fydd daioni yn rhan i chwi.
10. Ac yn awr, gwyddoch eich bod wedi eich paratoi ar gyfer dydd dinistr: am hynny peidiwch â gobeithio byw, bechaduriaid, ond byddwch yn ymadael ac yn marw; oherwydd nid ydych yn gwybod pridwerth; oherwydd yr ydych wedi eich paratoi ar gyfer dydd y farn fawr, ar gyfer dydd cystudd a chywilydd mawr i'ch ysbrydion.
11. Gwae chwi, ystyfnig o galon, sy'n gwneud drygioni ac yn bwyta gwaed: O ble y mae gennych bethau da i'w bwyta ac i'w yfed ac i gael eich llenwi? O'r holl bethau da a osododd yr Arglwydd Goruchaf yn helaeth ar y ddaear; am hynny ni fydd gennych heddwch.
12. Gwae chwi sy'n caru gweithredoedd anghyfiawnder: pam yr ydych yn gobeithio am ddaioni i chwi eich hunain? Gwyddoch y rhoddir chwi i ddwylo'r cyfiawn, a byddant yn torri eich gyddfau i ffwrdd ac yn eich lladd, ac ni fyddant yn trugarhau wrthych.
13. Gwae chwi sy'n llawenhau yng ngorthrymder y cyfiawn; oherwydd ni chloddir bedd i chwi.
14. Gwae chwi sy'n diystyru geiriau'r cyfiawn; oherwydd ni fydd gennych obaith am fywyd.
15. Gwae chwi sy'n ysgrifennu geiriau celwydd ac annuwiol; oherwydd y maent yn ysgrifennu eu celwyddau er mwyn i ddynion eu clywed a gweithredu'n annuwiol tuag at eu cymydog.
16. Felly ni fydd ganddynt heddwch ond byddant yn marw marwolaeth sydyn.

PENNOD 99

1. Gwae chwi sy'n gweithredu anufudd-dod, ac yn ymffrostio mewn celwydd ac yn eu canmol: Byddwch yn darfod, ac ni fydd bywyd hapus yn eiddoch.
2. Gwae'r rhai sy'n gwyrdroi geiriau uniondeb, ac yn torri'r gyfraith dragwyddol, ac yn trawsnewid eu hunain yn yr hyn nad oeddent yn bechaduriaid: byddant yn cael eu sathru dan draed ar y ddaear.
3. Yn y dyddiau hynny, paratowch, chwi gyfiawn, i godi eich gweddïau fel coffadwriaeth, a'u gosod fel tystiolaeth gerbron yr angylion, fel y gallant osod pechod y pechaduriaid yn goffadwriaeth gerbron y Goruchaf.

4. Yn y dyddiau hynny bydd y cenhedloedd yn cael eu cyffroi, a bydd teuluoedd y cenhedloedd yn codi ar ddydd dinistr.
5. Ac yn y dyddiau hynny bydd y rhai tlawd yn mynd allan ac yn dwyn eu plant i ffwrdd, a byddant yn eu gadael, fel y bydd eu plant yn diflannu drwyddynt: ie, byddant yn gadael eu plant sy'n dal i fod yn blant sugno, ac ni ddychwelant atynt, ac ni fyddant yn trugarhau wrth eu hanwyliaid.
6. Ac eto yr wyf yn tyngu i chwi, bechaduriaid, fod pechod wedi'i baratoi ar gyfer diwrnod o dywallt gwaed di-baid.
7. A'r rhai sy'n addoli cerrig, a delwau beddau o aur ac arian a phren a charreg a chlai, a'r rhai sy'n addoli ysbrydion aflan a chythreuliaid, a phob math o eilunod heb fod yn ôl gwybodaeth, ni chânt unrhyw fath o gymorth ganddynt.
8. A byddant yn ddi-dduw oherwydd ffolineb eu calonnau, A bydd eu llygaid yn cael eu dallu gan ofn eu calonnau, A thrwy weledigaethau yn eu breuddwydion.
9. Trwy’r rhain y byddant yn ddi-dduw ac yn ofnus; oherwydd byddant wedi gwneud eu holl waith mewn celwydd, ac wedi addoli carreg: felly mewn amrantiad y byddant yn diflannu.
10. Ond yn y dyddiau hynny, gwyn eu byd pawb sy'n derbyn geiriau doethineb, ac yn eu deall, ac yn arsylwi llwybrau'r Goruchaf, ac yn cerdded yn llwybr ei gyfiawnder, ac nad ydynt yn ddi-dduw gyda'r rhai di-dduw; oherwydd byddant yn cael eu hachub.
11. Gwae chwi sy'n lledaenu drwg i'ch cymdogion; oherwydd fe'ch lleddir yn Sheol.
12. Gwae chwi sy'n gwneud mesurau twyllodrus a ffug,A'r rhai sy'n achosi chwerwder ar y ddaear;oherwydd trwy hynny cânt eu difa'n llwyr.
13. Gwae chwi sy'n adeiladu eich tai trwy lafur caled eraill, a'u holl ddeunyddiau adeiladu yn frics a cherrig pechod; dywedaf wrthych na chewch heddwch.
14. Gwae'r rhai sy'n gwrthod mesur ac etifeddiaeth dragwyddol eu tadau,Ac y mae eu heneidiau'n dilyn eilunod;Oherwydd ni fyddant yn cael gorffwys.
15. Gwae'r rhai sy'n gwneud anghyfiawnder ac yn cynorthwyo gormes, ac yn lladd eu cymdogion hyd ddydd y farn fawr.
16. Oherwydd bydd yn bwrw i lawr eich gogoniant, ac yn dwyn gofid ar eich calonnau, ac yn cyffroi ei lid ffyrnig, ac yn eich dinistrio chi gyd â'r cleddyf; a bydd yr holl sanctaidd a chyfiawn yn cofio eich pechodau.

PENNOD 100

1. Ac yn y dyddiau hynny mewn un lle bydd y tadau ynghyd â'u meibion yn cael eu taro, A bydd brodyr yn cwympo i farwolaeth, nes bod y ffrydiau'n llifo â'u gwaed.
2. Oherwydd ni chaiff dyn atal ei law rhag lladd ei feibion a meibion ei feibion, ac ni chaiff y pechadur atal ei law rhag ei frawd anrhydeddus: O wawr hyd fachlud haul y byddant yn lladd ei gilydd.
3. A bydd y ceffyl yn cerdded hyd at y fron yng ngwaed pechaduriaid, A bydd y cerbyd yn cael ei foddi i'w uchder.
4. Yn y dyddiau hynny bydd yr angylion yn disgyn i'r lleoedd dirgel, ac yn casglu ynghyd i un lle'r holl rai a ddygodd bechod i lawr, a bydd y Goruchaf yn codi ar y dydd hwnnw o farn, i weithredu barn fawr ymhlith pechaduriaid.
5. A thros yr holl rai cyfiawn a sanctaidd bydd yn penodi gwarcheidwaid o blith yr angylion sanctaidd,I'w gwarchod fel cannwyll llygad,Nes iddo roi terfyn ar bob drygioni a phob pechod,Ac er bod y cyfiawn yn cysgu'n hir,nid oes ganddynt ddim i'w ofni.
6. Ac yna bydd plant y ddaear yn gweld y doeth mewn diogelwch, A byddant yn deall holl eiriau'r llyfr hwn, A chydnabod na fydd eu cyfoeth yn gallu eu hachub, Wrth ddymchwel eu pechodau.
7. Gwae chwi, bechaduriaid, ar ddydd gofid mawr, chwi sy'n cystuddio'r cyfiawn ac yn eu llosgi â thân: cewch eich talu yn ôl eich gweithredoedd.
8. Gwae chwi, y rhai ystyfnig o galon, sy'n gwylio er mwyn dyfeisio drygioni: am hynny y daw ofn arnoch, ac ni fydd neb i'ch cynorthwyo.
9. Gwae chwi, bechaduriaid, oherwydd geiriau eich genau, ac oherwydd gweithredoedd eich dwylo, y rhai y gwnaeth eich anufudd-dod, mewn fflamau llachar yn waeth na thân y llosgwch.
10. Ac yn awr, gwyddoch y bydd yn holi'r angylion ynghylch eich gweithredoedd yn y nefoedd, gan yr haul a'r lleuad a'r sêr ynghylch eich pechodau oherwydd ar y ddaear yr ydych yn gweithredu barn ar y cyfiawn.
11. A bydd yn galw i dystio yn eich erbyn bob cwmwl a niwl a gwlith a glaw; oherwydd fe'u hatalir i gyd rhag disgyn arnoch o'ch herwydd, a byddant yn cofio eich pechodau.
12. Ac yn awr rhowch anrhegion i'r glaw fel na chaiff ei atal rhag disgyn arnoch, nac eto'r gwlith, pan fydd wedi derbyn aur ac arian gennych fel y gall ddisgyn.
13. Pan fydd y rhew a'r eira gyda'u oerfel, a'r holl stormydd eira gyda'u holl blâu yn disgyn arnoch, yn y dyddiau hynny ni fyddwch yn gallu sefyll o'u blaenau.

PENNOD 101

1. Edrychwch ar y nefoedd, blant y nefoedd, a phob gwaith y Goruchaf, ac ofnwch Ef ac na wnewch ddrwg yn Ei bresenoldeb.
2. Os bydd yn cau ffenestri'r nefoedd, ac yn atal y glaw a'r gwlith rhag disgyn ar y ddaear o'ch achos chi, beth a wnewch chi wedyn?
3. Ac os anfon Efe Ei ddicter arnoch oherwydd eich gweithredoedd, ni allwch ei ddeisyfu; oherwydd dywedasoch eiriau balch a digalon yn erbyn Ei gyfiawnder: am hynny ni chewch heddwch.
4. Ac oni welwch chi forwyr y llongau, sut mae eu llongau'n cael eu taflu ymlaen ac ymlaen gan y tonnau, ac yn cael eu hysgwyd gan y gwyntoedd, ac mewn trafferth fawr?
5. Ac am hynny y maent yn ofni oherwydd bod eu holl eiddo da yn mynd ar y môr gyda hwy, ac mae ganddynt ragfynegiadau drwg yn eu calon y bydd y môr yn eu llyncu a byddant yn marw ynddo.
6. Onid gwaith y Goruchaf yw'r môr cyfan a'i holl ddyfroedd, a'i holl symudiadau, ac oni osododd efe derfynau i'w weithredoedd, a'i gyfyngu drwyddo draw gan y tywod?

7. A phan gaiff ei geryddu ef, y mae'n ofni ac yn sychu, a'i holl bysgod a'r cyfan sydd ynddo yn marw; ond nid ydych chwi bechaduriaid ar y ddaear yn ei ofni.
8. Onid Efe a wnaeth y nefoedd a'r ddaear, a'r cyfan sydd ynddynt? Pwy a roddodd ddealltwriaeth a doethineb i bob peth sy'n symud ar y ddaear ac yn y môr.
9. Onid yw morwyr y llongau yn ofni'r môr? Eto nid yw pechaduriaid yn ofni'r Goruchaf.

PENNOD 102

1. Yn y dyddiau hynny pan ddygo efe dân difrifol arnoch, i ble y ffowch, ac i ble y cewch waredigaeth? A phan fydde efe yn cyhoeddi ei air yn eich erbyn, oni fyddwch yn dychryn ac yn ofni?
2. A bydd yr holl oleuadau wedi'u dychryn ag ofn mawr, a bydd yr holl ddaear wedi'i dychryn ac yn crynu ac yn dychryn.
3. A bydd yr holl angylion yn cyflawni eu gorchmynion, A byddant yn ceisio cuddio eu hunain rhag presenoldeb y Gogoniant Mawr, A bydd plant y ddaear yn crynu ac yn crynu; A byddwch chi bechaduriaid wedi'ch melltithio am byth, Ac ni fydd gennych heddwch.
4. Nac ofnwch, eneidiau'r cyfiawn, a byddwch obeithiol, chwi a fu farw mewn cyfiawnder.
5. A pheidiwch â galaru os yw eich enaid wedi disgyn i Sheol mewn galar,Ac nad yw eich corff wedi bod yn ôl eich daioni yn eich bywyd,Ond aros am ddydd barn pechaduriaid,A dydd melltith a chosb.
6. Ac eto pan fyddwch chi'n marw mae'r pechaduriaid yn llefaru amdanoch chi: "Fel yr ydym ni'n marw, felly mae'r cyfiawn yn marw, a pha fudd maen nhw'n ei gael am eu gweithredoedd?"
7. Wele, fel ni, felly y maent hwy'n marw mewn galar a thywyllwch, A beth sydd ganddynt hwy fwy na ni? O hyn ymlaen yr ydym yn gyfartal.
8. A beth a dderbyniant a beth a welant am byth? Wele, buont hwythau farw, Ac o hyn ymlaen am byth ni welant oleuni."
9. Rwy'n dweud wrthych, chi bechaduriaid, eich bod chi'n fodlon bwyta ac yfed, ac ysbeilio a phechu, ac ysbeilio dynion yn noeth, ac ennill cyfoeth a gweld dyddiau da.
10. A welaist ti ddiwedd y cyfiawn, fel na cheir ynddynt unrhyw fath o drais hyd eu marwolaeth?
11. "Er hynny fe ddarfuant a daethant fel pe na baent wedi bodoli, a disgynnodd eu hysbryd i Sheol mewn gorthrymder."

PENNOD 103

1. Yn awr, felly, yr wyf yn tyngu i ti, y cyfiawn, wrth ogoniant yr Un Mawr ac Anrhydeddus a Chadarn mewn teyrnasiad, ac wrth Ei fawredd yr wyf yn tyngu i ti:
2. Rwy'n gwybod dirgelwch, ac wedi darllen y tabledi nefol, ac wedi gweld y llyfrau sanctaidd, ac wedi canfod ynddynt eu bod wedi'u hysgrifennu amdanynt:
3. Bod pob daioni a llawenydd a gogoniant wedi'u paratoi ar eu cyfer, ac wedi'u hysgrifennu i lawr ar gyfer ysbrydion y rhai a fu farw mewn cyfiawnder, ac y rhoddir daioni amrywiol i chi yn wobr am eich llafur, a bod eich rhan yn llawer uwch na rhan y byw.
4. A bydd eich ysbrydion a fu farw mewn cyfiawnder yn fyw ac yn llawenhau, ac ni fydd eu hysbryd yn diflannu, na'u coffadwriaeth o flaen wyneb yr Un Mawr hyd holl genedlaethau'r byd: am hynny peidiwch ag ofni eu dirmyg mwyach.
5. Gwae chwi, bechaduriaid, pan fyddwch farw,Os byddwch farw yng nghyfoeth eich pechodau,A'r rhai sy'n debyg i chi yn dweud amdanoch chi, 'Gwyn eu byd y pechaduriaid: maent wedi gweld eu holl ddyddiau.'
6. A sut y buont farw mewn ffyniant ac mewn cyfoeth,Ac ni welsant gystudd na llofruddiaeth yn eu bywyd;A buont farw mewn anrhydedd,Ac ni weithredwyd barn arnynt yn ystod eu bywyd."
7. Gwyddoch y bydd eu heneidiau'n disgyn i Sheol, a byddant yn druenus yn eu gorthrymder mawr.
8. Ac i dywyllwch a chadwynau a fflam losgi lle mae barn ddifrifol y bydd eich ysbrydion yn mynd i mewn; A bydd y farn fawr dros holl genedlaethau'r byd. Gwae chwi, oherwydd ni chewch heddwch.
9. Peidiwch â dweud am y cyfiawn a'r da sydd mewn bywyd: "Yn ein dyddiau cythryblus rydym wedi llafurio'n galed ac wedi profi pob helynt, ac wedi cwrdd â llawer o ddrwg ac wedi ein difa, ac wedi mynd yn ychydig a'n hysbryd yn fach.
10. Ac rydym wedi ein dinistrio ac nid ydym wedi cael neb i'n cynorthwyo hyd yn oed â gair: Rydym wedi ein poenydio a'n dinistrio, ac nid ydym wedi gobeithio gweld bywyd o ddydd i ddydd.
11. Gobeithiasom fod yn ben, ac ni ddaethom yn gynffon:Llafuriasom yn galed, ac ni chawsom foddhad yn ein llafur;A daethom yn fwyd i bechaduriaid a'r anghyfiawn,A rhoddasant eu hiau yn drwm arnom.
12. Y rhai oedd yn ein casáu ac yn ein taro a arglwyddiaethasant arnom ni; ac i'r rhai oedd yn ein casáu ni y plygasom ein gyddfau, ond ni thrugarasant wrthym.
13. Roedden ni'n dymuno dianc oddi wrthyn nhw er mwyn i ni allu dianc a chael gorffwys, ond ni chawsom le i ffoi iddo a bod yn ddiogel rhagddyn nhw.
14. Ac yr ydym yn cwyno wrth y llywodraethwyr yn ein gorthrymder, ac yn gweiddi yn erbyn y rhai a'n difaodd, ond ni wrandawsant ar ein cri, ac ni wrandawsant ar ein llais.
15. A chynorthwyasant y rhai a'n lladrataodd ac a'n difaodd, a'r rhai a'n gwnaeth yn ychydig; a chuddiasant eu gormes, ac ni thynnasant oddi wrthym iau'r rhai a'n difaodd ac a'n gwasgarodd ac a'n llofruddiodd, a chuddiasant eu llofruddiaeth, ac ni chofiasant eu bod wedi codi eu dwylo yn ein herbyn.

PENNOD 104

1. Rwy'n tyngu i chi, fod yr angylion yn y nefoedd yn eich cofio am byth o flaen gogoniant yr Un Mawr: a bod eich enwau wedi'u hysgrifennu o flaen gogoniant yr Un Mawr.
2. Byddwch yn obeithiol; oherwydd o'r blaen y gwnaethpwyd cywilydd arnoch gan salwch a gorthrymder; ond yn awr byddwch yn disgleirio fel goleuadau'r nefoedd, byddwch yn disgleirio a chewch eich gweld, a bydd pyrth y nefoedd yn cael eu hagor i chwi.
3. Ac yn eich cri, gwaeddwch am farn, a bydd yn ymddangos i chi; oherwydd bydd eich holl gystudd yn cael

ei ymweld â'r llywodraethwyr, ac â phawb a gynorthwyodd y rhai a'ch ysbeiliodd.
4. Byddwch obeithiol, a pheidiwch â thaflu eich gobeithion ymaith oherwydd cewch lawenydd mawr fel angylion y nefoedd.
5. Beth fydd yn rhaid i chi ei wneud? Ni fydd yn rhaid i chi guddio ar ddiwrnod y farn fawr ac ni chewch eich canfod fel pechaduriaid, a bydd y farn dragwyddol ymhell oddi wrthych am holl genedlaethau'r byd.
6. Ac yn awr nac ofnwch, chwi gyfiawn, pan welwch y pechaduriaid yn tyfu'n gryf ac yn ffynnu yn eu ffyrdd: na fyddwch gymdeithion â hwynt, ond cadwch draw oddi wrth eu trais; oherwydd byddwch yn gymdeithion i luoedd y nefoedd.
7. Ac, er i chi bechaduriaid ddweud: "Ni fydd ein holl bechodau yn cael eu chwilio allan a'u hysgrifennu i lawr," serch hynny byddant yn ysgrifennu eich holl bechodau i lawr bob dydd.
8. Ac yn awr yr wyf yn dangos i chwi fod goleuni a thywyllwch, dydd a nos, yn gweld eich holl bechodau.
9. Peidiwch â bod yn ddi-dduw yn eich calonnau, a pheidiwch â dweud celwydd a newid geiriau uniondeb, nac â chyhuddo geiriau'r Un Mawr Sanctaidd o gelwyddog, ac na ystyriwch eich eilunod: oherwydd nid mewn cyfiawnder y mae eich holl gelwydd a'ch holl anufudd-dod yn deillio ond mewn pechod mawr.
10. Ac yn awr rwy'n gwybod y dirgelwch hwn, y bydd pechaduriaid yn newid ac yn gwyrdroi geiriau cyfiawnder mewn llawer o ffyrdd, ac yn llefaru geiriau drygionus, ac yn dweud celwydd, ac yn ymarfer twyll mawr, ac yn ysgrifennu llyfrau am eu geiriau.
11. Ond pan fyddant yn ysgrifennu fy holl eiriau i lawr yn eu hieithoedd yn eu hunain, heb newid na lleihau dim o'm geiriau ond yn ysgrifennu'r cyfan i lawr yn wirioneddol—yr holl bethau a dystiolaethais amdanynt yn gyntaf.
12. Yna, rwy'n gwybod dirgelwch arall, y rhoddir llyfrau i'r cyfiawn a'r doeth i ddod yn achos llawenydd ac uniondeb a llawer o ddoethineb.
13. A rhoddir y llyfrau iddynt hwy, a byddant yn credu ynddynt ac yn llawenhau drostynt, ac yna y rhoddir tâl i'r holl gyfiawn a ddysgodd ohonynt holl lwybrau uniondeb.'

PENNOD 105

1. Yn y dyddiau hynny gorchmynnodd yr Arglwydd iddynt alw a thystiolaethu i blant y ddaear ynghylch eu doethineb: Dangoswch hi iddynt; oherwydd chwi yw eu tywyswyr, a gwobr dros yr holl ddaear.
2. Oherwydd byddaf fi a'm mab yn unedig â hwy am byth ar lwybrau uniondeb yn eu bywydau; a chewch heddwch: llawenhewch, blant uniondeb. Amen.

PENNOD 106

1. Ac ar ôl rhai dyddiau cymerodd fy mab Methwsela wraig i'w fab Lamech, a hi a feichiogodd ganddo ac a esgorodd ar fab.
2. Ac roedd ei gorff mor wyn â'r eira a choch â blodeuyn rhosyn, a gwallt ei ben a'i wallt hir mor wyn â gwlân, a'i lygaid yn brydferth. A phan agorodd ei lygaid, goleuodd yr holl dŷ fel yr haul, ac roedd yr holl dŷ yn llachar iawn.
3. Ac ar hynny cododd yn nwylo'r fydwraig, agorodd ei geg, ac ymddiddanodd ag Arglwydd y cyfiawnder.
4. A'i ofn ef a ffodd ei dad Lamech, ac a ddaeth at ei dad Methuselah.
5. A dywedodd wrtho: 'Cenais fab dieithr, gwahanol ac annhebyg i ddyn, ac yn debyg i feibion Duw'r nefoedd; ac mae ei natur yn wahanol ac nid yw fel ni, a'i lygaid fel pelydrau'r haul, a'i wyneb yn ogoneddus.'
6. Ac mae'n ymddangos i mi nad oddi wrthyf fi y mae wedi tarddu ond o'r angylion, ac rwy'n ofni y gallai rhyfeddod gael ei wneud ar y ddaear yn ei ddyddiau ef.
7. Ac yn awr, fy nhad, yr wyf yma i erfyn arnat ac i erfyn arnat am i ti fynd at Enoch, ein tad, a dysgu'r gwirionedd ganddo, oherwydd ei fod yn byw ymhlith yr angylion.
8. A phan glywodd Methuselah eiriau ei fab, daeth ataf i eithafoedd y ddaear; oherwydd clywodd fy mod i yno, ac efe a waeddodd yn uchel, a chlywais ei lais a deuthum ato. A dywedais wrtho: 'Wele, dyma fi, fy mab, pam y daethost ataf?'
9. Ac atebodd ac a ddywedodd: 'Oherwydd achos pryder mawr yr wyf wedi dod atat ti, ac oherwydd gweledigaeth ddychrynllyd yr wyf wedi nesáu.'
10. Ac yn awr, fy nhad, clyw fi: i Lamech fy mab ganwyd mab, nad oes ei debyg, ac nid yw ei natur fel natur dyn, ac mae lliw ei gorff yn wynnach nag eira ac yn gochach na blodyn rhosyn, a gwallt ei ben yn wynnach na gwlân gwyn, a'i lygaid fel pelydrau'r haul, ac agorodd ei lygaid ac yna goleuodd yr holl dŷ.
11. Ac efe a gododd yn nwylo'r fydwraig, ac a agorodd ei enau ac a fendithiodd Arglwydd y nefoedd.
12. A daeth ei dad Lamech yn ofnus ac a ffodd ataf fi, ac ni chredodd ei fod wedi tarddu oddi wrtho ef, ond ei fod ar lun angylion y nefoedd; ac wele, yr wyf wedi dod atat ti er mwyn i ti hysbysu'r gwirionedd i mi.'
13. A minnau, Enoch, a atebais ac a ddywedais wrtho: 'Bydd yr Arglwydd yn gwneud peth newydd ar y ddaear, ac rwyf eisoes wedi gweld hyn mewn gweledigaeth, ac yn hysbysu i ti fod rhai o angylion y nefoedd yng nghenhedlaeth fy nhad Jared wedi torri gair yr Arglwydd.'
14. Ac wele, y maent yn cyflawni pechod ac yn torri'r gyfraith, ac wedi uno â menywod ac wedi cyflawni pechod gyda hwy, ac wedi priodi rhai ohonynt, ac wedi cenhedlu plant ganddynt.
15. A byddant yn cynhyrchu cewri ar y ddaear nid yn ôl yr ysbryd, ond yn ôl y cnawd, a bydd cosb fawr ar y ddaear, a bydd y ddaear yn cael ei glanhau o bob amhuredd.
16. Ie, fe ddaw dinistr mawr dros yr holl ddaear, a bydd dilyw a dinistr mawr am un flwyddyn.
17. A'r mab hwn a anwyd i ti a adawir ar y ddaear, a'i dri phlentyn a achubir gydag ef: pan fydd holl ddynolryw sydd ar y ddaear farw, ef a'i feibion a achubir.
18. Ac yn awr, gwna i'th fab Lamech wybod mai'r hwn a aned mewn gwirionedd yw ei fab ef, a galw ei enw'n Noa; oherwydd fe'i gadewir i ti, a bydd ef a'i feibion yn cael eu hachub rhag y dinistr a ddaw ar y ddaear oherwydd yr holl bechod a'r holl anghyfiawnder a gyflawnir ar y ddaear yn ei ddyddiau ef.
19. Ac wedi hynny bydd mwy o anghyfiawnder nag a gyflawnwyd gyntaf ar y ddaear; oherwydd gwn ddirgelion y rhai sanctaidd; oherwydd Efe, yr Arglwydd, a'm

dangosodd ac a'm hysbysu, ac rwyf wedi'u darllen yn y tabledi nefol.

PENNOD 107

1. A gwelais wedi'i ysgrifennu arnynt y bydd cenhedlaeth ar ôl cenhedlaeth yn troseddu, nes i genhedlaeth o gyfiawnder godi, a throsedd gael ei ddinistrio a phechod fynd ymaith oddi ar y ddaear, a phob math o ddaioni yn dod arni.
2. Ac yn awr, fy mab, dos a gwna i'th fab Lamech wybod mai'r mab hwn, sydd wedi'i eni, yw ei fab mewn gwirionedd, ac nad yw hyn yn gelwydd.'
3. A phan glywodd Methwsela eiriau ei dad Enoch—oherwydd yr oedd wedi dangos iddo bopeth yn y dirgel—dychwelodd a'u dangos iddo, a galwodd enw'r mab hwnnw yn Noa; oherwydd efe a gysura'r ddaear ar ôl yr holl ddinistr.

PENNOD 108

1. Llyfr arall a ysgrifennodd Enoch ar gyfer ei fab Methuselah ac ar gyfer y rhai a ddaw ar ei ôl, ac a gadwant y gyfraith yn y dyddiau diwethaf.
2. Y rhai a wnaeth ddaioni a arosant am y dyddiau hynny nes bydd diwedd ar y rhai sy'n gwneud drwg; a diwedd ar nerth y troseddwyr.
3. Ac arhoswch yn wir nes i bechod fynd heibio, oherwydd bydd eu henwau'n cael eu dileu o lyfr y bywyd ac o'r llyfrau sanctaidd, a bydd eu had yn cael ei ddinistrio am byth, a'u hysbryd yn cael ei ladd, a byddant yn llefain ac yn galaru mewn lle sy'n anialwch anhrefnus, ac yn y tân byddant yn llosgi; oherwydd nid oes daear yno.
4. Ac yno gwelais rywbeth tebyg i gwmwl anweledig; oherwydd oherwydd ei ddyfnder ni allwn edrych drosodd, a gwelais fflam dân yn llachar, a phethau fel mynyddoedd disglair yn cylchu ac yn ysgubo yn ôl ac ymlaen.
5. A gofynnais i un o'r angylion sanctaidd oedd gyda mi, a dywedais wrtho: 'Beth yw'r peth disglair hwn? oherwydd nid nefoedd yw, ond fflam tân yn llosgi, a llais wylo a chrio a galaru a phoen cryf.'
6. Ac efe a ddywedodd wrthyf: 'Y lle hwn yr wyt ti'n ei weld—yma y bwriwyd ysbrydion pechaduriaid a chablwyr, a'r rhai sy'n gwneud drygioni, a'r rhai sy'n gwyrdroi popeth a lefarodd yr Arglwydd trwy enau'r proffwydi—sef y pethau a fydd.'
7. Oherwydd y mae rhai ohonynt wedi'u hysgrifennu a'u hysgrifennu uchod yn y nef, er mwyn i'r angylion eu darllen a gwybod beth fydd yn digwydd i'r pechaduriaid, ac i ysbrydion y rhai gostyngedig, ac i'r rhai a gystuddiodd eu cyrff, ac a gafodd eu digolledu gan Dduw; ac i'r rhai a gywilyddiwyd gan ddynion drygionus:
8. Y rhai sy'n caru Duw, ac nad oeddent yn caru nac aur nac arian nac un o'r pethau da sydd yn y byd, ond a roddasant eu cyrff i artaith.
9. Y rhai, ers iddynt ddod i fodolaeth, nad oeddent yn hiraethu am fwyd daearol, ond yn ystyried popeth fel anadl dros dro, ac yn byw yn unol â hynny, a phrofodd yr Arglwydd hwy lawer, a chafwyd eu hysbryd yn bur fel y gallent fendithio Ei enw.
10. Ac rydw i wedi adrodd yn y llyfrau am yr holl fendithion a fwriadwyd ar eu cyfer. Ac mae wedi neilltuo eu gwobr iddynt, oherwydd eu bod nhw wedi cael eu canfod yn rhai a garodd y nefoedd yn fwy na'u bywyd yn y byd, ac er iddyn nhw gael eu sathru dan draed gan ddynion drygionus, a phrofi camdriniaeth a gwarth ganddyn nhw a chael eu cywilyddio, eto fe'm bendithasant i.
11. Ac yn awr byddaf yn galw ysbrydion y rhai da sy'n perthyn i genhedlaeth y goleuni, a byddaf yn trawsnewid y rhai a aned mewn tywyllwch, nad oeddent yn y cnawd wedi cael eu gwobrwyo â'r anrhydedd a haeddai eu ffyddlondeb.
12. A byddaf yn dod â'r rhai sydd wedi caru fy enw sanctaidd allan mewn goleuni disglair, a byddaf yn eistedd pob un ar orsedd ei anrhydedd.
13. A byddant yn ddisglair am amseroedd heb rif; oherwydd cyfiawnder yw barn Duw; oherwydd i'r ffyddlon y bydd yn rhoi ffyddlondeb wrth drigfan llwybrau unionsyth.
14. A byddant yn gweld y rhai a aned mewn tywyllwch yn cael eu harwain i dywyllwch, tra bydd y cyfiawn yn ddisglair.
15. A bydd y pechaduriaid yn gweiddi'n uchel ac yn eu gweld yn ddisglair, ac yn wir byddant yn mynd lle mae dyddiau a thymhorau wedi'u pennu ar eu cyfer.'